

Profesor Ilie Corcoveanu

CAREER

Și AMINTIRI

Profesor Ilie Corcoveanu

Careuri și amintiri

Copertă și machetare artistică: Cristina MARCU

Redactor: prof. Alina (Anghel) MARIN

Tehnoredactare: Dănuț DAJU

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

CORCOVEANU, ILIE:

Careuri și amintiri – Craiova : Editura de Sud, 2010

ISBN : 978-973-8395-20-6

Editura de Sud, 2010
Str. Câmpia Islaz, Nr. 97A,
Craiova,
Tel./Fax. 0251/ 413100
www.tiposud.ro

ISBN : 978-973-8395-20-6

Profesor Ilie Corcoveanu

Careuri și amintiri

**Editura de Sud
Craiova, 2010**

*Toți oamenii sunt copii ai timpului.
Dar numai unora timpul le este părinte
și îi poartă mereu în amintire.*

Un C.V. pentru nemurire

Familia

Ne-a părăsit prematur, pe 26 martie 2009, în urma unei grele suferințe, în plină putere creatoare, unul dintre cei mai cunoscuți și activi rebusiști din țară, profesorul ILIE CORCOVEANU de la Colegiul Național „Ioniță Asan” din Caracal.

S-a născut la 18 iulie 1949 în comuna Dobrosloveni, județul Olt, într-o familie de ceferiști. A făcut clasele primare în satul Frăsinetul de Pădure, iar cele gimnaziale și liceul în Caracal, la „Ioniță Asan”, promoția 1967. A absolvit în 1972 Institutul Pedagogic de trei ani din Baia Mare, Facultatea de Filologie și în 1984 Facultatea de Limba și Literatura Română din cadrul Universității București. A funcționat ca profesor în județele Satu Mare și Olt, iar din 1990 la Colegiul Național „Ioniță Asan” din Caracal, având gradul didactic I, predând limba și literatura română până în 2008, când boala îl împiedică să-și mai desfășoare munca la catedră.

Alături de cariera didactică a desfășurat o bogată activitate culturală, publicistică și rebusistă. Correspondent, colaborator sau redactor la ziare din județele Satu Mare și Olt, la cotidiene centrale, la reviste și publicații de cultură, divertisment și de specialitate din Capitală și din țară, precum și la emisiuni de radio locale sau centrale. A fost membru al Societății Ziariștilor din România și Secretarul Societății de Științe Filologice din România, filiala Olt, publicând articole de specialitate, cronici, recenzii literare în revistele *Tribuna învățământului*, *Limba și Literatura Română* și altele.

Primele preocupări rebusiste le-a avut, firește, ca dezlegător de careuri și probleme de enigmistică încă din gimnaziu, urmând exemplul fraților mai mari, care erau abonați la revista *Rebus* (serie nouă) încă de la prima apariție din 1957. A debutat la revista *Rebus* la 20 octombrie 1965 cu un „scart literar” și cu un careu la 31 decembrie 1968 în ziarul *Cronica sătmăreană*, ulterior devenind un fidel colaborator al revistei *Rebus*.

A mai colaborat la ziarul *Oltul* din Slatina, revistele *Apărarea păcii* și *Gând tineresc* (Radna-Lipova). Ca membru fondator și președinte al cercului rebusist „Alutus” din Caracal, înființat la 13.10.1985, a organizat numeroase cursuri de inițiere în creația rebusistă, întâlniri rebusiste și concursuri de dezlegări cu premii în unitățile de învățământ din oraș și județ.

A promovat cu asiduitate rebusismul în rândul elevilor înființând cercul rebusist „Alutus-tineret2 (1988), fiind și președintele Societății Culturale „Haralamb G. Lecca” (1992).

În cadrul cercului rebusist „Alutus” a organizat, prin Cercul Militar, un campionat militar de rebus, din 1997 până în 2006, precum și concursuri de dezlegări pentru elevi, cu participarea gimnaștilor și liceenilor din Caracal.

A participat, în cadrul Campionatului Național de Rebus Activ, organizat sub egida revistei *Rebus*, la majoritatea edițiilor și etapelor organizate la București, Craiova,

Târgoviște, Bacău, Oradea, Cluj-Napoca, Mediaș, Constanța, Roman etc, iar ca organizator, la Caracal în anii 1989 și 1995.

A organizat mai multe ediții ale „Dialogului Rebusist” cu participarea revistei *Rebus* (1986, 1988, 1992, 1994) și a reprezentanților „Asociației Rebusiștilor din România”, al cărei membru activ era.

A participat la multe „meciuri rebusiste” devenite tradiționale între cercurile rebusiste „Alutus” din Caracal și „Turris” din Turnu Măgurele, acasă și în deplasare. A participat la Concursurile Naționale de Compunere organizate anual de revista *Rebus*, fiind de opt ori campion al județului Olt. În anul 1995 a primit Premiul anual al revistei *Rebus* pentru careul tematic.

În ultimii ani a publicat numeroase careuri tematice în revista *Rebus*, chiar în ultimul număr (aprilie) semnând careul „Învierea Domnului”.

A înființat și condus cercurile rebusiste „Afirmarea” din satul Solduba, com. Homoroadă, jud. Satu Mare (1970–1971); „Cutezătorii” din Osica de Sus, Olt (1972–1974); „Alutus” din Caracal (13.X.1985).

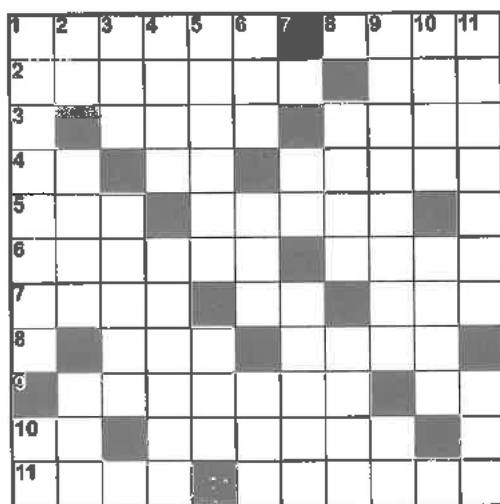
Alte pasiuni: publicistică, sport, activități cultural-educative.

A semnat și cu pseudonimele Voinea Colceriu și C. Ilie.

Avea în plan numeroase alte acțiuni, pe care, din păcate, nu a mai putut să le finalizeze.

Obiceiuri de Anul Nou în lume

ORIZONTAL: 1) Țară în Peninsula Balcanică, unde ziua de Anul Nou este dedicată Sfântului Vasile. Copiii își lasă încălțările lângă șemineu în noaptea de Anul Nou, pentru a primi daruri de la Sfântul cel bun – Depresiune în Carpații Orientali. 2) În unele zone din acest stat central-european, ca și în Austria, oamenii se costumează pentru a sărbători ajunul zilei de Sfântul Silvestru. În anul 314, oamenii au crezut că papa, care se numea Silvestru, a capturat un teribil monstru marin, care va scăpa și va distruge lumea în anul 1000. Pentru că acest lucru nu s-a întâmplat, toți au fost fericiți, iar în amintirea acelei spaime, oamenii se îmbracă în costume fanteziste – A merge cu plugul. 3) Grup de personaje, de regulă mascate sau deghizate, fiecare cu un rol bine determinat în urările ce se fac la gospodăriile oamenilor în țara noastră – Care nu durează decât un an

(juridic). 4) Mei! – Țel! – Neprelucrate. 5) Armă primitivă agățată de japonezi în fața casei de Anul Nou, pentru a îndepărta spiritele rele și în speranța că la va aduce noroc și fericire – Stat în Asia de Sud, unde hindușii nu sărbătoresc noul an în același timp sau în același loc. În sudul țării, mamele pun mâncare, flori și daruri într-o cutie specială, pentru copii. În provincia Gujarat, din vestul țării, Anul Nou este celebrat la sfârșitul lunii octombrie, în același timp cu festivalul Diwali, când pe acoperișuri se pun opaițe cu ulei aprinse. De Anul Nou, hindușii o sărbătoresc în mod special pe

zeița bogăției și belșugului, Lakṣhmī. 6) Val sau vârtel făcut de o apă curgătoare (reg.) – Pomul de iarnă, împodobit în mai multe țări europene, după tradiție, de Crăciun. 7) Sloi de gheață care plutește pe apă (reg.) – Yvona Euler – Sufix cu sensul de „colectiv“. 8) Proeminență mediană a feței, simbolizată printr-un morcov la omul de zăpadă – Cățiva. 9) „Țara soarelui răsare“ unde Anul Nou este celebrat la 1 ianuarie, dar locuitorii și-au păstrat și credințele shinto. În momentul în care începe Anul Nou, ei încep să râdă, pentru că acest lucru cred că le va aduce noroc – Sfârșit de iarnă! 10) Zei! – Parte a Marii Britanii, în care este numit Hogmanay, iar în unele sate sunt aprinse suluri de smoală, care sunt apoi lăsate să se rostogolească pe străzi. Astfel, anul vechi este ars și celui nou îi este permis să vină. 11) Satelitul natural al Pământului, pe baza mișcării căruia, în calendarul islamic, data noului an este devansată, cu 11 zile în fiecare an – Stat în America de Nord, a doua țară a lumii ca suprafață, după Rusia, unde există obiceiul băii tradiționale „a ursului polar“. Oamenii de toate vârstele își pun costumul de baie și se aruncă în apa rece ca gheața.

VERTICAL: 1) Stat din Europa Centrală, unde, de Anul Nou, se mănâncă gogoși sau varză, pentru că în cadrul multor culturi mâncarea în formă rotundă simbolizează un ciclu complet al anului, care se presupune că va aduce noroc – Zei! 2) Rele! – Stat în Asia de Sud-Vest, în care Anul Nou se sărbătorește în data de 21 martie. Cu câteva săptămâni înainte de această dată, oamenii pun semințe de grâu la încolțit, în vase speciale. Până la sosirea Anului Nou, grâul va crește și amintește de primăvară și de viața nouă care începe – Râu în Oltenia. 3) Numele primei femei – Stat în Asia de Est, unde Anul Nou este celebrat la un moment dat între 17 ianuarie și 19 februarie, când este lună nouă. Cu această ocazie au loc procesiuni pe stradă unde sunt aprinse mii de lanterne. 4) Locuitori din Franța și Anglia, înainte de cucerirea romană. Sărbătoarea Anului Nou la aceștia era numită „Samhain“ („sfârșitul verii“) și avea loc în octombrie. De „Samhain“ ei adunau vâsc, pentru a ține departe spiritele, fiindcă se credea că în această perioadă cei morți se întorc pentru a-i bântui pe cei vii (sg.) – Lovitură dată cuiva cu palma (pop.). 5) Stat peninsular din Europa de Sud, unde sărbătoarea Anului Nou era numită la romani Calende – Izbitură. 6) A usturoia (reg.) – Program de cercetare, realizat între Norvegia, Polonia, Iugoslavia și Agenția din Viena în vederea armonizării studiilor privind fizica reactorilor țărilor participante – Nuc (înv.). 7) Ramuri de brad! – A ocoli. 8) Regiune de șes în Algeria – Literă arabă. 9) Lună a anului când se sărbătorește Anul Nou. Această lună este numită după zeul roman Ianus, cel cu două fețe – Albă pe margini! 10) Faptul de a colinda cu plugușorul de Anul Nou – În Egiptul antic, Anul Nou era sărbătorit în momentul în care Nilul ieșea din matcă, ceea ce se petrecea pe la sfârșitul lunii septembrie. Revărsarea apelor era foarte importantă pentru că fără acest lucru recoltele nu ar mai fi existat. În momentul sosirii Anului Nou, statuile acestui zeu, cu soția și fiul său, erau duse pe Nil, într-o ambarcațiune. Timp de o lună egiptenii antici cântau, dansau și sărbătoreau după care statuile erau duse înapoi în templu. 11) Denumirea pe care o purta la romani sărbătoarea Anului Nou, când oamenii își decorau casele și își făceau unii altora daruri, sclavii și stăpânii mâncau și beau împreună și oricine putea face orice timp de câteva zile – Lichidul vieții.

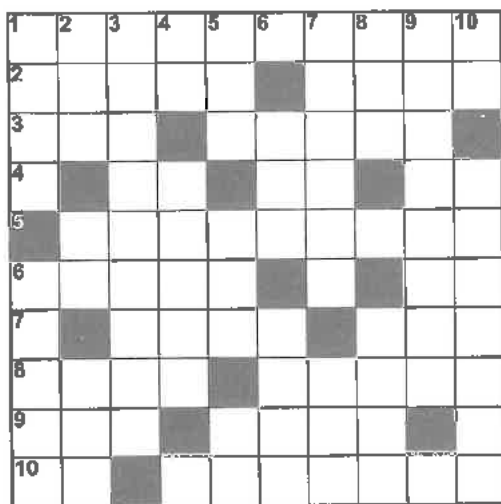
Dicționar: CIUC, INIE, IME, AII, NPY, NOC, ARIB, RAIN.

„Rebus“, nr. 12 (977), decembrie 2008

Cu dragoste...

ORIZONTAL: 1) Poet român caracalean, cel care a debutat editorial în 1982 cu volumul „Iubire de pietrar“ (Aurelian Titu). 2) Iubire curată, naivă între doi adolescenți – Poet român care a debutat cu volumul „Pentru a iubi“ (George, 1940–1979). 3) Poet și istoric literar care publică în anul 2000 volumul „Orga inimii“ (Ilie) – Scriitor român, autorul romanului „Cel mai iubit dintre pământeni“ (Marin; 1922–1980). 4) În șubă! – Floare albastră – Șerban Cioculescu. 5) Scriitoare autohtonă din creația căreia amintim titlul poeziei „Numai iubirea“ (Ana). 6) Scriitor basarabean, poet, prozator, eseist, autorul volumului de versuri „Fiindcă iubesc“, apărut în 1980 (Grigore; 1935–2009) – În casă! 7) Proiect de sateliți de televiziune directă pentru Brazilia – Mamifer de pădure care hibernează iarna. 8) Hipocoristic de la Nicolae – Scriitor român din opera căruia amintim romanul „Strania iubire“, 1994 (Ion; 1933–2002). 9) Poet hunedorean, cel care a debutat editorial în antologia colectivă „Toate iubirile“, în 1974, iar în 2001 publică volumul „Sărutul cu privirea“ (Eugen) – Prozator român din opera căruia amintim volumul de proză scurtă „Declarație de dragoste“ (George). 10) Anghel Ivănescu – Poet, eseist și traducător de la care ne-a rămas și volumul de versuri „Dragostea e pseudonimul morții“, publicat în 1980 (Ion; 1923–1986).

VERTICAL: 1) Poetă româncă, autoarea volumului de versuri „Treptele dragostei“, editat în 2002 (Mariana) – Poet, prozator și traducător român, semnatarul volumului „Paradisul suspinelor“ (Ion; 1895–1964). 2) A stropi cu apă – Cuprins de iubire! – A apăsarea dintr-odată. 3) Poet, prozator și dramaturg român, din a cărui creație amintim „Romanța ultimului sărut“ (Ion; 1891–1944). 4) Ion Lazu – Unul dintre cei mai mari poeți români, semnatarul volumului „Joc secund“ (1930) în care regăsim titlul „Ritmuri pentru nunțile necesare“ (Ion; 1895–1961). 5) Masculul caprei – Adâncitură în formă de șanț făcută în mucava sau carton gros – Pusă pe cal. 6) Cută pe frunte – Transparent. 7) Poet rus, autorul titlurilor: „Ce-ar mai fi viața fără să te cânt“, „De cer îi sufletului dor“, „Cheile Mariei“ (Serghiei; 1895–1925) – Numele italian al mai multor varietăți de viță-de-vie. 8) Miazăzi – A gânguri. 9) Talentată poetă contemporană, cea care ne-a dăruit „Șaizeci și nouă de poezii de dragoste“, în 1982 (Daniela). 10) Ulpia Udrescu – Poetă, prozatoare și traducătoare, semnatară a volumelor de versuri „Spectacol în aer liber. O monografie a dragostei“ (1961) și „O altă monografie a dragostei“, 1974 (Nina).

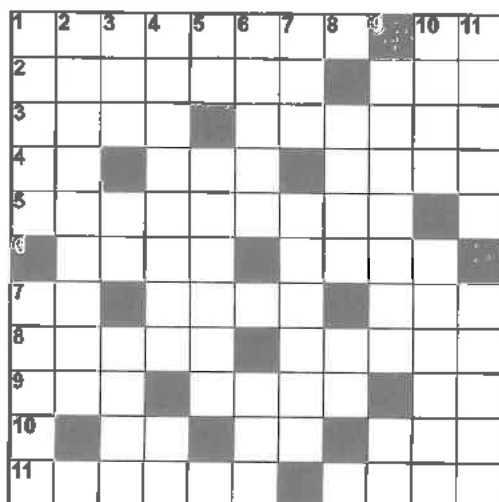

Dicționar: SBTS, NUT, UVA, UGUI.
„Rebus“, mai 2009

Numai credința...

ORIZONTAL: 1) Nume atribuit celor care au primit botezul și cred în Iisus Hristos – Capul Mariei! 2) Sărbătoare creștină a pogorării Sfântului Duh, prăznuită a 50-a zi după Paști – Regiune pe suprafața unui organ, pe unde pătrund vasele și nervii. 3) Țâța vacii – Persoană care conduce o mănăstire. 4) Capul lui Caiafa! – Capitala vechii nome libice a Egiptului de Jos – Binefacere, pomană. 5) Element arhitectonic ornamental, de zid sau de lemn, care desparte, în bisericile creștin-ortodoxe, naosul de absida altarului. 6) Unul dintre cei 12 apostoli ai lui Hristos, care l-a vândut pe Iisus sinedriului iudaic pentru 30 de arginți, devenit simbol al trădării – Măiestrii. 7) Victor Ursu – Soldat musulman – Semnul înmulțirii. 8) Fără viață, neînsuflețit – Generator de radiații electromagnetice. 9) Văl cu imaginea lui Hristos mort, care acoperă vasele liturgice – Zeul iubirii, la greci – Zaharia Oprea. 10) Nucleu de neon! – Subsemnatul – Persoană care poartă același nume cu altcineva. 11) Încăpere semicirculară sau poligonală destinată altarului în bisericile creștine – Persoane care neagă orice divinitate.

VERTICAL: 1) Principalul simbol al religiei creștine reprezentând jertfa de răscumpărare pentru noi a lui Iisus Hristos (pl.) – Perioadă de timp de la nașterea până la moartea cuiva. 2) Încercare personală de a intra în contact direct cu Divinitatea, care constă în exprimarea unor cereri concrete sau numai a încrederii și presupune o ambianță specială. 3) Abreviație pentru Est-Sud-Est – Vopsit și încondeiat de Paști – Credință în forțele miraculoase, supranaturale. 4) Rugăciune făcută de preoții ortodocși timp de 40 de zile în șir, în timpul liturghiei, pentru diferite dorințe ale credincioșilor, pentru iertarea păcatelor, pentru cei suferinzi sau pentru pomenirea celor morți – Credincioșii considerați în raport cu preotul. 5) Țel! – Rămășițele și obiectele unei persoane considerată sfântă, în religia creștină. 6) Numele Mântuitorului, al întemeietorului credinței creștine și al Bisericii, Fiul lui Dumnezeu și Mesia cel prezis de proroci – Haină. 7) Bătut în cap la table – „...votiv“, imagine pictată, sculptată, gravată, brodată etc., reprezentând figurile ctitorilor unei biserici. 8) Jale, tristețe (fig.) – Mare maestru. 9) Forma grecească a numelui ebraic Messiah, „unsul lui Dumnezeu“, întemeietorul creștinismului – Teșit! 10) Puiul oii în primele luni de la fătare, sacrificat de Paști sau „... lui Dumnezeu“, denumire dată lui Iisus Hristos în ipostaza de păstor, dar și de rob al lui Dumnezeu, care se jertfește (neart.) – Doctrină sau credință religioasă care ia naștere în sânul unei biserici, abătându-se de la dogmele consacrate și care este condamnată de biserica respectivă. 11) Masa de cult, simbol al lui Hristos, pe care se oficiază liturghia în biserici – Tineri costumați care umblă cu vicleimul la sate cu prilejul Crăciunului.

Dicționar: HIL, IMU.

„Rebus“, aprilie 2009

„Povestind, nu avem acces la uitare“

*Prof. Alina (ANGHEL) MARIN, fostă elevă,
prietenă de familie*

O tăcere dureroasă îmi apasă conștiința și sufletul. În astfel de momente îmi dau seama că ne acordăm atât de puțin timp unii altora. Că stăm atât de puțin de vorbă. Și că rar ne manifestăm sentimentele cele bune și înălțătoare. Domnul diriginte ne duce, preț de câteva pagini înscrise în cartea la care visa, pe firul vremii și ne invită să povestim...

Unii au ajuns mai devreme la dumnealui, alții poate nu vor ajunge niciodată. Eu l-am iubit și l-am respectat o dată în plus față de ceilalți, fiindcă am avut posibilitatea să-l cunosc din mai multe perspective: aceea de profesor, de diriginte, de familist, de OM...

Amintirile, experiența mea de viață se suprapun, coincid, se completează cu cele ale familiei Corcoveanu, de care mă leagă multe fire, mai mult sau mai puțin vizibile. Sunt mulți ani de când le-am urmărit perfecționismul și variatele lui forme de manifestare, felul în care au abordat, cu un alai de principii, orice problemă, orice bucată de viață. Mă găsesc în situația în care plâng acele întâlniri care nu vor mai avea loc, acele cuvinte pe care nu le voi mai auzi niciodată rostite într-un anumit fel... în sala de clasă sau acasă. E imposibil să nu mă întorc cu nostalgie, cu emoție profundă, către anii de liceu și să încerc să re trăiesc, cu puterea gândului, toate acele experiențe care ne-au înălțat sufletele și ne-au făcut să vibrăm deopotrivă, dascăli și elevi. Era așa de frumos și de înălțător momentul în care ne pregăteam pentru susținerea atâtor acțiuni cultural-artistice, când ne propuneam ca toate manifestările desfășurate în toate instituțiile de cultură ale Caracalului să aibă răsunet în conștiința și în sufletul celor implicați și nu numai. Și reușeam, de fiecare dată, sub atenta și blândă îndrumare a domnului diriginte, care ne „mobiliza” și ne „molipsea” cu jovialitatea și dragostea sa pentru frumos. *Trecut-au anii...* și îmi dau seama că această vocație de pedagog fin venea din sentimente puternice de prețuire față de meseria de dascăl. M-a fascinat întotdeauna relația pe care o avea cu foștii elevi, care, împărțind aceeași dragoste pentru cuvânt, i-au devenit, ulterior, colegi. Câte o părere, câte o observație, câte un cuvânt i-a marcat, realmente, pe toți cei care s-au întâlnit cu dumnealui. Avea o forță fantastică, o dragoste pentru oameni și

un devotament care ar fi impresionat pe oricine. Era impunător. Asta, în fața noastră, a liceenilor. Blândețea ochilor trăda însă, structura fragilă, vulnerabilă, emoțiile, îndoielile, zbuciumul, întrebările, neliniștea, omul...

Acestui om îi plăcea să fie deschis printre cei pe care îi socotea apropiați și îi gustau cu adevărat tipul de umor, de ironie, puterea de a surprinde într-o frază o imagine, o situație, o amintire. A iubit viața și nu a lăsat-o să-i scape, neglijent, printre degete. Și-a iubit vocația,

Alături de Alina Anghel, 2007

profesia până la capăt, în acea formă totală, cu bucurii și suferințe, cu împliniri și dezamăgiri, cu sușuri și coborâșuri.

Lumea dumnealui au alcătuit-o familia, cuvintele, profesia, elevii, întâlnirile cu locurile minunate de pe acest pământ... Din această lume am făcut parte și eu, iar ca dascăl tânăr realizez faptul că, a modela personalități diferite, în formare – așa cum a făcut-o domnul diriginte –, a găsi limbajul care să te conducă spre sufletul fiecăruia, spre ceea ce este individual, unic și irepetabil este complicat și, oricum, nu la îndemâna oricui.

Sunt multe imagini care îmi inundă inima și pe care le păstrez în camera sufletului, dar una mă copleșește:

Mijloc de Gerar, 2008... Venind de la școala unde am predat, împovărată de cărți, de pe un pat de spital, „pururi înfășurat în mantia iubirii” doamnei Marieta, bunul meu diriginte mă întreabă: „– Alinuș, cum l-ai sărbătorit astăzi pe Eminescu?”

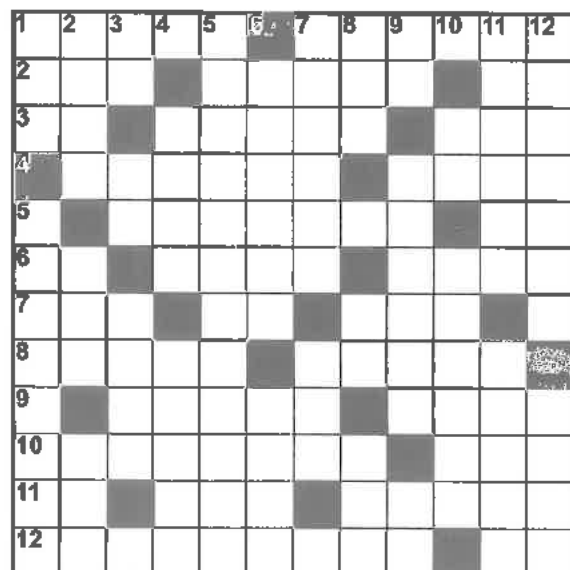
Lacrimile au dat năvală, iar sufletul mi-a rămas impregnat de această lecție de iubire, de devotament. O lecție care vine din partea unui om care a cunoscut dragostea, care a știut ce este simplitatea, credința, care s-a minunat de miracolul vieții pe acest pământ.

2001 – în lumea rebusului cu Alina Anghel

Învierea Domnului

ORIZONTAL: 1) Cea mai mare sărbătoare religioasă celebrată de creștini în amintirea Învierii lui Iisus Hristos, precedată de Sfântul și Marele Post – Mare preot iudeu care L-a judecat pe Iisus Hristos și i-a izgonit pe apostoli. 2) Vopsite și încondeiate de Paști – Locuitori de la munte – Laura Raicu. 3) Mere! – Laudă

în imnurile religioase – Șarpe tropical neveninos. 4) Urecheatul care aduce cadourile de Paști – Arbust ornamental mediteranean ale cărui flori mici albe și plăcut mirositoare sunt simbolul castității. 5) Una dintre cele mai vechi și mai mari sărbători creștine, prăznuită în a 50-a zi după Paști, numită și Pogorârea Duhului Sfânt – La pian! 6) Aurel Herescu – Zeița vedică a frumuseții și fericirii (mit.) – „Muzicuță”, în Bucovina. 7) Bot de porc – Sfârșit de primăvară! – Păr mărunț, moale și mătășos. 8) Greșeli – Slujbe religioase de seară specifice postului Paștelui,

săvârșite în zilele din săptămâna Patimilor. 9) Epitet dat de creștini lui Iisus Hristos, personaj biblic căruia i se atribuie rolul de Mântuitor al lumii – Localitate în Grecia. 10) Sărbătoare creștină, la 40 de zile după Paști, care se mai numește și ispas – Localitate în S.U.A. 11) Monica Olteanu – Nume dat de fenicieni primei femei (mit.) – Sfânta Fecioară..., mama Mântuitorului lumii, Domnul Iisus Hristos, fetița dăruită de Dumnezeu celor doi bătrâni din Țara Sfântă, Ioachim și Ana. 12) Capitala Țării Sfinte, unde au trăit Iosif și Sfânta Fecioară Maria, căreia îngerul i-a adus vestea cea bună că-l va naște pe Fiul lui Dumnezeu – Florin Niculescu.

VERTICAL: 1) ...de Crăciun, brad sau alt conifer împodobit cu daruri și diverse ornamente colorate cu prilejul Nașterii Domnului – Denumirea populară a Postului Paștilor (Sfântul și Marele Post sau Postul patruzecimii) rânduit pentru curățirea sufletului prin ajunare, rugăciuni, milostire, spovedanie și împărtășirea cu Sfintele Taine. 2) A acoperi un obiect cu un strat subțire din acest metal galben-prețios – Grație divină, dar al lui Dumnezeu, putere a Duhului Sfânt, reprezentând expresia dragostei lui Dumnezeu față de oameni – Patriarh biblic, considerat reîntemeietorul neamului omenesc în urma Potopului, în Vechiul Testament. 3) Pusă pe cal – Pere! – Apostol care, îndoindu-se de Învierea Domnului, a cerut să vadă, pentru a se convinge, semnele lăsate de cuie pe mâinile lui Hristos, fapt care i-a adus porecla de „necredinciosul”. 4) Contrar – Sistem de comunicații în radiodifuziune și televiziune. 5) Numele Mântuitorului, al Întemeietorului credinței creștine și al Bisericii, Fiul lui Dumnezeu și Mesia cel prezis de proroci, a cărui înviere o sărbătorim de Paști (2 cuv.). 6) Melodie monotonă care pare că nu se mai sfârșește – Epitet dat zeiței Diana sau numele unei hore din Bucovina. 7) Vopsea neagră mai ales pentru păr (pop.; pl.) – Cadou adus de iepuraș de Sfintele Paști. 8) Mama Sfintei Fecioare Maria, fiica lui Matau. A fost căsătorită cu Ioachim, din neamul lui David, seminția lui Iuda. Este sărbătorită la 25 iulie, 9 septembrie și 9 decembrie – Cupe! – Emilia, alintată. 9) Bluze populare îmbrăcate de Florii! – Fenomene ieșite din comun, atribuite lui Iisus: potolirea furtunii, prefacerea apei în vin la nunta din Cana Galileii, înmulțirea pâinilor și hrănirea a cinci mii de oameni flămânzi, vindecarea bolnavilor, învierea lui Lazăr din morți – Inimă de mamă! 10) Bianca Ionescu – Muncitor care lucrează la purificarea zahărului brut. 11) Praznic împărătesc cu dată schimbătoare, care se sărbătorește în duminica premergătoare Învierii Domnului (a 6-a duminică din postul mare), în amintirea intrării triumfale a lui Hristos în Ierusalim și a întâmpinării lui de către locuitorii orașului cu ramuri de finic – Tatăl pământesc al Mântuitorului lumii, Domnul Iisus Hristos și ocrotitorul Sfintei Fecioare Maria. 12) „...Domnului nostru Iisus Hristos”, praznic împărătesc care se sărbătorește la 6 ianuarie, când Iisus Hristos s-a botezat în Iordan, numit și botezul Domnului, epifanie sau bobotează (neart.) – „...Botezătorul” (înainte-mergătorul), proroc iudeu, care a propovăduit venirea lui Mesia; potrivit Evangheliei, L-a botezat pe Iisus în apa Iordanului și L-a recunoscut ca Mesia și Fiu al lui Dumnezeu, prăznuit pe 7 ianuarie.

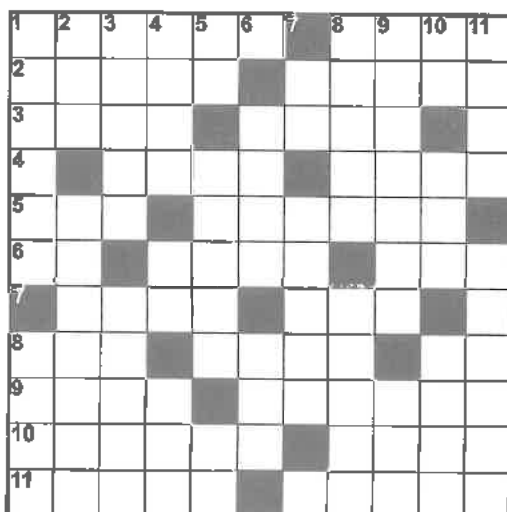
Dicționar: SHRI, NAIR, INOI, OSO, EON, IANA, EMI.

„Rebus“, aprilie 2009

Rude

ORIZONTAL: 1) Tatăl unuia dintre soți în raport cu părinții celuilalt soț -- Persoană de sex feminin considerată în raport cu copiii acelorași părinți sau ai aceluiași tată ori aceleiași mame. 2) Bărbat considerat în raport cu copiii fraților și surorilor sale, în raport cu copiii fraților și surorilor soției sale sau în raport cu copiii verilor și verișoarelor sale -- Unealtă de rodare. 3) Nume purtat de bărbat în ziua sau în preajma căsătoriei sale -- Insulă lângă coasta Norvegiei. 4) Unchi, nene (reg.) -- Bărbat care are copii. 5) Siglă pentru fosta „Asociație pentru muzică contemporană” -- Descendenți, odrasle. 6) Foi de tort! -- Spiritul morții, în mitologia boșimană -- Taifas, palavre (fam.). 7) Persoană care face parte din aceeași familie cu alte persoane, unite între ele prin legături de sânge sau prin alianță -- Părinte, tată (rar). 8) Fruct comestibil -- Familii, dinastii, neamuri (fig.) -- Bărbat, soț (pop.). 9) Lac în Mongolia -- Termen de respect prin care se adresează la țară un copil sau o persoană mai tânără unei femei în vârstă sau când se vorbește despre ea (dim.; pl.). 10) Femeie (fam.) -- Untdelemn. 11) Butoi mare de stejar -- Persoană de sex masculin considerată în raport cu altă persoană născută din aceiași părinți sau din același tată ori din aceeași mamă.

VERTICAL: 1) Fratele sau sora unuia dintre soți în raport cu celălalt soț -- Femeie considerată în raport cu copiii ei, nume pe care îl dau copiii acestei femei când i se adresează sau când vorbesc despre dânsa (reg.). 2) A face alianță -- Tatăl ori mama bunicului sau al bunicii, în raport cu strănepoții lor. 3) Cenușă -- Persoană considerată ca fiind predestinată să devină soț sau soție cuiva. 4) Folosite la lacăte -- Dud uscat! -- Insula magicienei Circe. 5) În frig! -- Riglă -- Rele! 6) Grad de rudenie între copiii sau descendenții persoanelor care sunt frați sau surori (fem.) -- Corp de balet! 7) Cură! -- Femeie bătrână. Bunică (pop.; pl.). 8) Nevastă (fam.) -- Catifea. 9) Progenitură -- Refren din cântecele populare oltenesti. 10) Gros la mijloc! -- Filoftea cea mică -- Acid acetic. 11) Corabie legendară în care s-ar fi adăpostit Noe, patriarh, considerat reîntemeietorul neamului omenesc, în urma potopului -- Persoană de sex feminin căsătorită.

Dicționar: VAAR, ASM, DSAO, LAF, UBSA, AEA, CUȘAC, ILA, TIA.

„Rebusache“, nr. 2 (153), februarie 2005

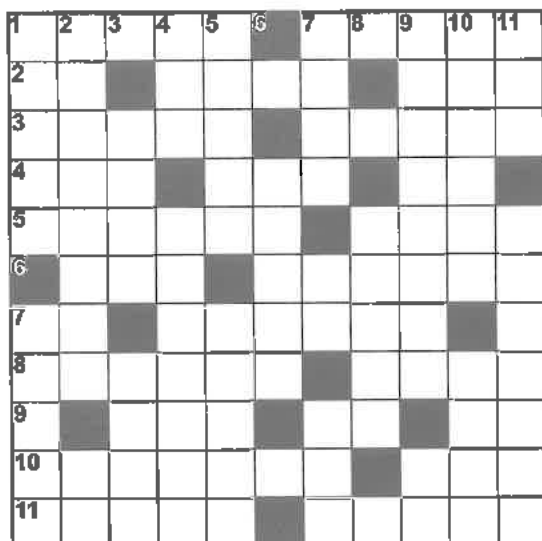

2006, cu Marin și Iustina, la un sprîț

Pâine...

ORIZONTAL: 1) Pulbere obținută prin măcinarea boabelor de cereale folosită la fabricarea pâinii și a altor produse de panificație – Cozonac tradițional făcut din aluat dospit umplut cu brânză de vaci, stafide, smântână, care se mănâncă de obicei la Învierea Domnului de către creștinii ortodocși. 2) Ion Lucian – Sortiment de făină din care se prepară franzela sau produse de patiserie – Stâlp de susținere. 3) Masă de seară, de gală – Loc special amenajat unde se face comerț în special cu produse agroalimentare. 4) Struț din Australia – Umplutură de mălai! – Gel! 5) Vânturați – Prăjitură de origine englezească, preparată din aluat cu grăsimi, stafide, rahat și coaptă în forme. 6) Corcodel – Ziduri. 7) Măcinat la urmă! – Pâine albă uscată, pisată sau măcinată mărunț. 8) Făină de... din care se prepară grahamul și alte specialități – Mâncare din care nu lipsește pâinea cea de toate zilele (pl.). 9) Băutură fermentată din India – Luat la mijloc! – Notă dată făinii! 10) Măr de culoare roșie-sângerie, cu pete albicioase și dungi carmin, zemos, dulce-acrișor, plăcut aromat, folosit la preparatul plăcintelor delicioase sau ștrudelelor – Produs alimentar preparat din lapte încheșat și stors de zer. 11) Pâine nedospită sau necoaptă bine (reg.) – Pâine rotundă făcută din mălai sau din aluat nedospit.

VERTICAL: 1) Pastă făinoasă în formă de fire lungi și subțiri, prezentate mai ales sub formă de ghem – Substanță gelatinoasă obținută din suc de oase și de carne, folosită ca garnitură la unele mâncăruri. 2) Produse în stare naturală sau prelucrate, care servesc drept hrană – Vas de lut. 3) Aspect atrăgător al femeilor (pl.) – Vase cu toartă care servesc la băut. 4) Nicolae cel mic – Produs alimentar obținut prin decorticarea boabelor de grâu, de orz sau de mei. 5) Pastă obținută din făină amestecată cu apă, grăsimi, din care se prepară pâinea și prăjiturile – Listă de greșeli tipografice. 6) Nevoie, sărăcie. 7) Omletă sau mâncare pentru copii – Emil Munteanu – Grăsimi naturală, solidă extrasă din lapte și folosită ca aliment. 8) Preparat culinar de consistența unei paste, obținut din lapte, ouă

și zahăr, cu adaos de cafea, ciocolată, vanilie care se servește ca desert sau se adaugă ca ingredient la unele prăjituri. 9) Paste făinoase lungi și subțiri de origine italiană – Puțină cremă! 10) Carne împreună cu osul, tăiată din partea superioară a coastelor, bună de friptură – Povață, îndemn. 11) Lichid vita folosit la prepararea aluatului – Fruct mic, sferic, cărnos, de culoare roșie sau galbenă cu gust dulce sau amar, pusă ca simbol pe tort.

Dicționar: POP, EMU, ALA, NIR, ACA.

„Rebusache“, nr. 3, martie 2009

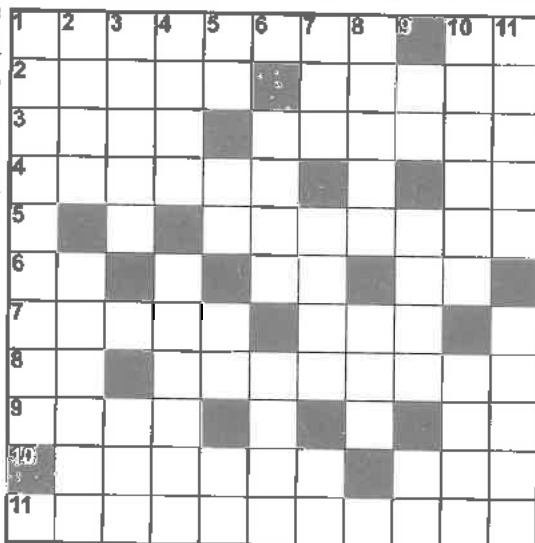
...și lapte

ORIZONTAL: 1) Specie de brânză fină în formă de turte sau de roți, preparată din caș de lapte de oaie – Petre Știrbu. 2) Animal domestic crescut pentru lână, carne și lapte din care se prepară cașcavalul sau brânza telemea – Lapte obținut din coagul acru sau în urma fărâmișării mecanice a acestuia. 3) Animal domestic din specia bovinelor, al cărui lapte e foarte hrănitor pentru copii și din care se prepară diferite produse lactate – Mâncare preparată din felii de pâine prăjită înmuiate în lapte și presărate cu brânză sau cașcaval ras. 4) „Fețișoara lui, spuma laptelui“ (fig.) – Capete de corn! 5) Brânză preparată din caș bine stors, tăiat în bucăți, cu fețe de obicei dreptunghiulare și conservată în saramură. 6) Emil Brânzaru – Lapte gol! – Scoase din oală! 7) Legumă iute întrebuințată și pentru condimentarea unei specialități de brânză – Actor de pantomimă. 8) Puțin lapte! – Produs alimentar gras, de culoare albă-gălbuie, care se formează la suprafața laptelui nefiert, după ce a fost lăsat câțva timp la temperatura obișnuită sau care se separă cu o centrifugă. 9) Bâzâitoare (pop.) – Produs avicol din care, împreună cu zahărul și laptele, se prepară desertul numit lapte-de-pasăre. 10) Ciobani care mulg oile (reg.) – Curat ca laptele (fig.). 11) Lapte căruia i s-a redus conținutul de apă prin evaporarea la temperatură și la presiune joase.

VERTICAL: 1) Lapte prins întrebuințat drept cuib pentru fermentarea laptelui dulce (pop.). 2) E un zgârie-brânză – Produs alimentar preparat din lapte înche-gat și stors de zer. 3) Ucigaș tocmit (rar) – Brânză nesărată. 4) Unul dintre cei 36 de zei secundari egipteni, atașat de Zodia Capricornului (mit.) – Fel de mâncare, de obicei dulciuri, fructe, brânzeturi etc., care se servește la sfârșitul mesei. 5) Albă pe margine! – În dotă! – Ion Minulescu – Andrei Enescu. 6) Râu în Ucraina – Lapte fermentat. 7) Țesătură groasă de lână, de culoare albă – Bucată din trunchiul unui arbore – Urme de chefir! 8) Aliment complet cu mare valoare nutri-tivă, care conține grăsimi, proteine, zaharuri, lactoză, săruri minerale, vitamine, tema careului de față – Fir de urzeală. 9) Urme de jintîță! – Ființa cea mai dragă care hrănește cu lapte nou-născutul – Paul Zaharia. 10) „...de lapte“, puiul scroa-fei care nu a fost înțărcat – „Ducă-se opt și cu a brânzei...“, se zice când scapi de o persoană supărătoare. 11) Așezare păstorească de vară, la mun-te sau în afara satului, unde se adă-postesc oile și ciobanii și se prepară produsele din laptele oilor – Produs lactat cu gust acid plăcut și cu aromă specifică, preparat din lapte de vacă, de oaie, de bivoliță sau de capră, prin fermentarea cu bacterii lactatice din adaosul de maia.

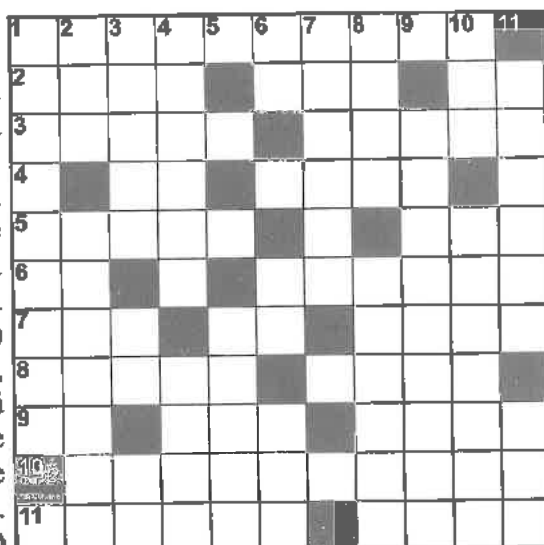
Dicționar: ANCE, SICAR, CNAT, PSEL, ABA.

„Rebusache“, nr. 3, martie 2009

Spectacol în careu

ORIZONTAL: 1) Reprezentații teatrale, cinematografice, de circ etc. 2) Doniță – Petrecere cu dans – Primele cântece! 3) Scena spectacolelor de circ – Personaj comic în teatru. 4) Cete! – Actori de pantomimă. 5) Persoană care făcea parte dintr-o uniune de triburi amerindiene de pe teritoriul actual al Mexicului – Un fel de dulceată. 6) Cută! – Vehicule cu tracțiune animală, cu circul ambulant de odinioară (sg.). 7) Organizația Națiunilor Unite (siglă) – Mare maestru – Mantie de purpură (od.). 8) Popor antic, cel cu... „pâine și circ” – Vedetă de cinema. 9) Început de iarnă! – Popor slav, vestit pentru spectacole de teatru, balet și circ – Moral. 10) Ramură sportivă prezentă în spectacolele de circ, din care amintim evoluția la trapez. 11) Artiști de mare renume – Siglă pentru „Asociația Internațională de Arte Plastice”.

VERTICAL: 1) Prestidigitatori. 2) Mic orificiu pe suprafața pielii – Circ pe gheață (pl.). 3)... speciale, totalitatea mijloacelor tehnice utilizate în producerea filmelor (sg.) – Sumă medie! – Ion Dichiseanu. 4) Compoziție literară în versuri, adesea însoțită de melodie – Puști. 5) Înștiințare scrisă în legătură cu un spectacol. 6) Alb pe margini! – Coș gol! – Grup de mici insule în Oceania. 7) Încăpere mică amenajată într-un teatru, cu destinație specială. 8) Adăpost pentru vite (înv.) – Sumă de bani realizată din vânzarea билетelor la un spectacol. 9) Ansamblul persoanelor care joacă într-o piesă de teatru sau film, destinat să întregască ambianța scenică (pl.). 10) Estetician și filosof al culturii italiene (Umberto) – Diafană, fină (fig.). 11) Dresate într-un spectacol de circ (sg.) – ...de afiș, primul actor într-un spectacol.

Dicționar: EREL, AIAP, SAE, OLUM, ECO.

„Rebus bis“

A plecat în eternitate?

Prof. Pimen IONESCU

Există în viață exemple de oameni, fapte, locuri și întâmplări care marchează și însoțesc memoria noastră afectivă de-a lungul întregii existențe prin semnificația, strălucirea și calitățile personalității lor. Un astfel de exemplu rămâne profesorul Ilie Corcoveanu.

Nu-mi mai amintesc exact momentul în care l-am întâlnit prima dată. Impresia care mă stăpânește acum, când răscolesc retrospective prin noianul de amintiri, strânse de-a lungul anilor, este că parcă l-am știut dintotdeauna. Și asta pentru că el avea ceva special în felul său de a fi, de a vorbi și de a se purta, ceva ce inspira încredere, căldură, siguranță, dar un gen de familiaritate delicată, atemporală, ce te făcea să-l consideri ca pe un prieten vechi și apropiat.

Jovial și dinamic, generos și bonom, echilibrat, prietenos și delicat, în gesturi și cuvinte, Ilie era un om al cetății, un om al dialogului, meticolos și locvace, cu care nu te plictiseai discutând niciodată, pentru că stăpâna acea artă a conversației, ce conferea unei discuții oarecare, valențele unui ritual de spunere, în care componenta de socializare se împletea inspirat cu cea informațională și emoțională, spre încântarea interlocutorului.

Pe Ilie se putea conta întotdeauna. Puteai să pleci liniștit cu el la drum. Era punctual și devotat cuvântului dat, știa să trăiască din plin bucuria de a dăru, de a se face util, fără să aștepte vreo compensație în schimb, lăsând de la el întotdeauna, dintr-o sinceră și spontană stare de generozitate și altruism.

Delicatețea, sensibilitatea și discreția pe care le manifesta în relațiile cu cei din jur, puteau părea neobișnuite pentru cei care nu-l cunoșteau și care, la o primă analiză nu intuiau esența personalității sale, fiind impresionați mai degrabă de urieșenia sa fizică. Era doar o aparență, pentru că Ilie, pe cât era de mare, pe atât era de bun. Întotdeauna am văzut în el un uriaș cu suflet de copil, un om inteligent, cultivat și tenace, un om matur ce a știut să treacă prin vreme, păstrându-și puritatea și candoarea de odinioară.

Din noianul multelor întâmplări și evenimente comune, la care am participat de-a lungul timpului, îmi revin în minte doar amintiri luminoase, plăcute, pentru că Ilie știa ca nimeni altul să creeze atmosferă, avea simțul umorului, știa să plaseze o vorbă de duh ori o expresie cu tâlc fără să supere pe nimeni.

Era foarte meticolos și punctual, la activitățile la care participam – venea de obicei primul și pleca ultimul. Avea un deosebit simț al ordinii, era harnic, priceput și altruist. Își asuma un program zilnic de activitate foarte încărcat, preocupat să-și drămuiească timpul cât mai eficient. Efortul constant și meticulozitatea ce-l caracterizau, dublate de acribia-i binecunoscută i-au adus multe împliniri pe plan profesional și cultural (publicistic și rebusistic, mai ales).

Era întotdeauna bucuros de oaspeți, te invita și te primea cu vădită plăcere și ospitalitate, te îmbia cu ce avea mai bun, era bucuros că poate să-ți împărtășească din preocupările sale de moment sau de viitor, se străduia și reușea să fie gazda perfectă, aseasonând întotdeauna momentul vizitei cu o conversație captivantă, adecvată împrejurărilor, neuitând, la sfârșit, să-ți arate ultimele sale realizări rebusistice. Rebusul reprezenta pentru el un "modus vivendi" la care lucra cu o frenezie extremă, ziua, dar mai ales noaptea, preocuparea aceasta răpindu-i mult timp și energie, dar nu se plângea niciodată de asta (deși îl vedeam câteodată obosit din cauza efortului și puținătății somnului), pentru că făcea totul cu pasiune, cu bucuria celui care știe ce face. La sfârșitul vizitei, obligatoriu primeai un suvenir – o revistă de rebus sau una cu profil sportiv, adusă de Dragoș. Dacă nu avea ceva nou la îndemână, urma să-ți trimită ulterior, după ce proiectul întocmit de mână pe care ți-l arăta (n-o să-i uit niciodată scrisul ordonat, caligrafic, inconfundabil) va apărea în revistele de profil.

A încercat și a reușit să le insuflă și elevilor săi pasiunea pentru rebus, ca un eficient și interesant mod de exersare a abilităților cognitive, inteligenței și spiritului de

competiție, organizând concursuri de rebus care s-au bucurat de participare entuziastă și atenția deosebită a elevilor de la școlile din orașul nostru.

Date fiind energia, vitalitatea și robustețea firii sale, am rămas foarte surprins atunci când am auzit că s-a îmbolnăvit. Vizita pe care i-am făcut-o la spital m-a făcut să cred că-și va reveni curând, date fiind optimismul și hotărârea cu care lupta cu boala, dar și îngrijirea și atenția cu care era tratat.

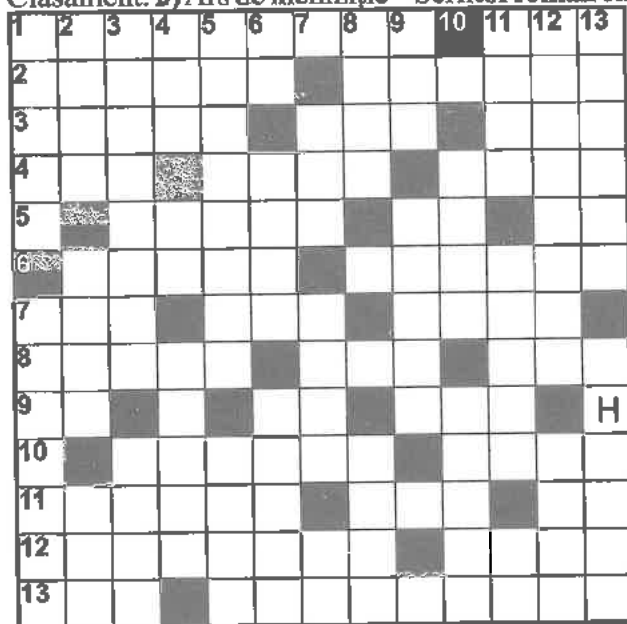
L-am revăzut apoi la întâlnirea prilejuită de aniversarea a 120 de ani a Liceului Ioniță Asan. Aproape că învinsese boala, deși se mișca încă cu greutate. Trăia intens și solemn momentul aniversar, era copleșit de bucuria întâlnirii cu prietenii, colegii și elevii. Se așezase "strategic" aproape de intrarea în amfiteatru. Avea o undă de tristețe în glas și un licăr melancolic în privire pe care nu i le știam. Ne-am despărțit promițându-ne să ne revedem. N-am reușit. O boală și mai perfidă decât cea care îl ținuse mai înainte pe patul de spital, îl răpea intempestiv și nemilos, prea repede, prea neașteptat, pentru totdeauna. Vestea plecării sale a căzut ca un trăsnet. Am refuzat să cred, mi se părea ireal faptul că Ilie Corcoveanu a plecat dintre noi.

La ceremonia funerară o mulțime de oameni de toate vârstele a venit să-și ia rămas bun și să-l conducă pe ultimul drum. Un sentiment de tristețe, zădărnice și durere ne stăpânea pe toți. Numai Ilie, nemișcat și senin (parcă dormea), părea să ne spună: "Nu disperați, fiți liniștiți, am plecat către stele și merg să mă întâlnesc cu veșnicia!".

A plecat prea repede, prea neașteptat, lăsând în inimile celor care l-au cunoscut și prețuit, un gol ce nu va putea fi umplut de nimeni și de nimic. Pentru că Ilie Corcoveanu era unic.

Schița

ORIZONTAL: 1) Mare clasic al literaturii române, dramaturg care a ridicat teatrul românesc la nivel european, instantaneele în proză („Schițe ușoare“, 1896; „Momente“, 1901; „Schițe nouă“, 1910) prelungesc și dezvoltă tipologia comediiilor, ținând cu precădere orizonturile miciei burghezii (Ion Luca; 1852–1912) – Clasament. 2) Ars de inchiziție – Scriitor român care a debutat editorial cu volumul

„Insectar de buzunar“ (1956), culegere de foiletoane și schițe satirice (Teodor; 1930–1980). 3) Grijă, preocupare – Intrarea în discuție! – Taler de balanță. 4) Compozitor și organist scoțian – Unitate de măsură engleză pentru capacitate – Prozator român, ofițer de marină, care a debutat cu volumul „Jurnal de bord“ (1901), prin care creează „Schița marină“ și „Jurnalul de bord“, încetățenind în literatura noastră poezie vieții marine (Jean; 1874–1933). 5) Veșnic – Petre Igna – Dânsa. 6) Prozator român, semnatarul volumului de schițe și nuvele „Exerciții“

(Eugen; 1904–1968) – Prozator român care a debutat cu schițe în „Gazeta literară” (Nicolae). 7) Scriitor român care debutează cu o schiță în revista „Steaua”, în anul 1966 (Mihai) – Nun – Gaz de sondă. 8) Unul dintre cei mai prolifici scriitori de după 1944, abordând aproape toate genurile și speciile literare, semnând și schițe satirice, ca de exemplu cea cu titlul „Două alegeri” (Nicolae; 1920–1972) – Punte – Afluent al râului Shire, tributar fluviului Zambezi. 9) Corp de pază! – Esecu! – Astfel. 10) Prozator și dramaturg, autor de proză satirică de mare popularitate, care a debutat cu volumul de schițe „Necazuri și bucurii” (Ion; 1933–1992) – Unde (reg.). 11) Dogoritori – Partea lichidă a sângelui – În Lună! 12) „Luceafărul poeziei românești” care a scris între altele și schița psihologică despre adolescență „La aniversară” (Mihai; 1850–1889) – Asociația pentru Sprijinirea Dezvoltării Rurale (siglă). 13) Crustaceu decapod comestibil – Prozator și publicist american, personalitate marcantă a literaturii universale, autorul schiței „Câștigătorul nu ia nimic” (Ernest Miller; 1899–1961).

VERTICAL: 1) Unul dintre reprezentanții de seamă ai teatrului universal modern, prozator și dramaturg rus, ale cărui începuturi literare constau în colaborări cu schițe umoristice la reviste din capitala Rusiei, în perioada studiilor medicale, din care amintim „Cameleonul”, 1884; „Moartea unui slujbaş”, 1883; „Grasul și slabul”, 1883 (Anton Pavlovici; 1860–1904) – Dă semnalul de plecare într-o cursă sportivă. 2) Din când în când – Localitate în Franța – Veche divinitate romană. 3) Prozator și dramaturg român care a debutat cu volumul de schițe și povestiri „În plină zi” (Vasile) – Navă cu două catarge, cu pânze pătrate și bompres. 4) Fir în ac – Traian Leu – Scriitor american, considerat unul dintre cei mai mari umoriști din literatura Americii, autor de schițe, romane, note de călătorie (Mark; 1835–1910). 5) Scriitor român de la care ne-au rămas și schițe lirice despre micile vietăți în volumul „Din lumea celor care nu cuvântă”, 1910 (Emil; 1878–1914) – Localitate în Iran. 6) Ion Creangă – A împodobi – Pendulări ritmice ale apei lacurilor, datorate schimbărilor bruște ale presiunii atmosferice, vântului sau a unei ploii puternice. 7) Prozator ardelean, semnatarul volumului de schițe și nuvele „Urcan bătrânul”, urmărind declinul moral și spiritual al satului transilvănean (Pavel; 1907–1937) – Zis – Cornel Moraru. 8) Abreviație pentru „low middling”, bumbac american alb, clasa a șaptea – A alunga păsările. 9) Fluviu antic în Epir – Prozator român care a debutat cu schița „Părlitu” în ziarul „Timpul” (1942), iar în 1948 debutează editorial cu volumul de schițe și povestiri „Întâlnirea din pământuri” (Marin; 1922–1980). 10) Sărman – Salbă, colier. 11) Scriitor român de la care ne-au rămas, între altele, și volumele de schițe și povestiri „Jucăriile noastre”, 1951 și „Schițe vesele”, 1965 (Ștefan; 1905–1977) – Prozator român, autorul volumului „Microsioane satirice”, 1971 (Vasile) – Samuel Wallis. 12) Scriitor român care a debutat cu volumul „Vedere din balcon” (1971), cultivând o proză ironică (Costache) – Prozator român care a debutat cu schița „Un sentiment” în „Gazeta literară”, în 1964 (Virgiliu). 13) Băiețandru – Scriitor american, maestru al nuvelei satirice („Cele patru milioane”), autorul volumului „Schițe” (pseudonim al lui William Sydney Porter; 1862–1910; 2 cuv.).

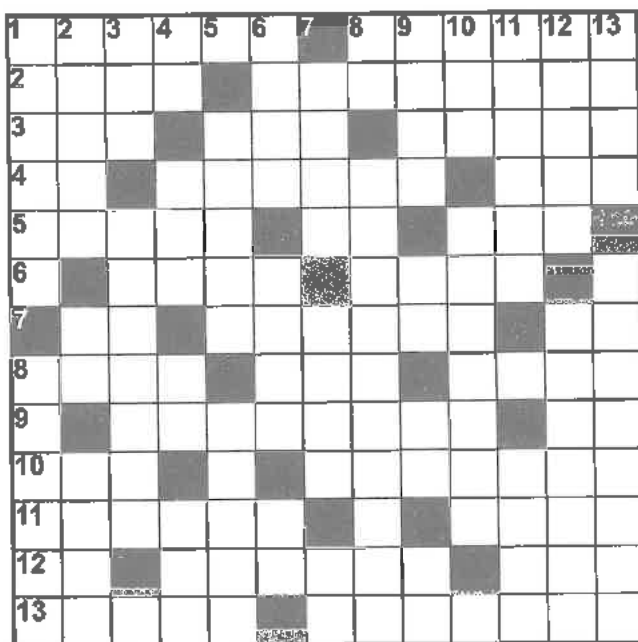
Dicționar: ORR, LOAD, RUO, INDE, ASDR, BIAZ, OMA, IZEH, LMID, EAS.

„Rebus”, nr. 7 (1008), iulie 2006

Obiceiuri de Crăciun în Europa

ORIZONTAL: 1) Colind special pe care îl cântă copiii cu ocazia Crăciunului, umblând cu un obiect care dă numele obiceiului – Vechi cântec popular românesc de urare, legat de sărbătorile de iarnă și cu precădere de Crăciun, interpretat de cete de copii sau de flăcăi. 2) Imaculată – Stat în Europa Centrală, unde există o tradiție deosebită legată de cumpărăturile de Crăciun, la Nürnberg, veche de patru secole, iar în Alpii Bavarezi, pe 24 decembrie, timp de o oră înainte de miezul nopții, se trag 60.000 de salve de muschete, zgomotele fiind amplificate de pereții stâncoși. 3) A brăzda pământul – Refren de colindă – Poezie de dor. 4) Centru bancar! – Continent în emisfera nordică, unde tradițiile sărbătorilor de iarnă îmbracă în unele țări forme ciudate: 60.000 de slave de muschete, gâscă în loc de curcan, curcani beți pe străzi, panerul cu daruri, ofrande spiritelor, cadouri misterioase, o parte dintre ele regăsindu-se și pe meleagurile noastre – Transaminază glutano-oxalacetică (abr. med.). 5) Cadru specific obiceiurilor și tradițiilor populare de Crăciun și Anul Nou – Ion Olteanu – Linie oblică. 6) Orătanii (reg.) – Distanțată. 7) ...de zăpadă, bucuria copiilor în anotimpul alb – Aripi de chitină – Cuci! 8) Pomul de iarnă împodobit cu beteală, globuri, dulciuri, jucării, lumânări în ajunul Crăciunului nu numai la noi, ci și în alte țări europene. – Editura pentru Literatură Universală (siglă) – Râu în Franța. 9) Stat în Europa, în Peninsula Scandinavă, unde, cu câteva săptămâni înainte de Crăciun, țăranii prepară „juleol“, o bere tipică sărbătorilor de iarnă, afumături de porc, o mulțime de biscuiți mici și „julekake“, un fel de brișă cu aromă de lămâie, umplută cu boabe de struguri – În sală! 10) Râu în Birmania – Cap de porc împodobit cu flori și cu panglici, purtat pe tavă de către flăcăii care colindă în ajunul Anului Nou. 11) Porc tânăr sacrificat de Crăciun, după tradiție, de Ignat – Izvor, în toponimia arabă. 12) Început de iarnă! – Formă a teatrului popular românesc, cu o mare

răspândire în sec. XIX și XX, care dezvoltă motive religioase într-o viziune autohtonă, având ca temă nașterea lui Iisus, călătoria și înfățișarea cu daruri a magilor – Miazăzi (art.). 13) Stele – Local unde se servește masa.

VERTICAL: 1) Stat în sud-vestul Europei, în Peninsula Iberică, unde, odinioară, în dimineața de Crăciun și în seara de revelion, în sate era obiceiul de a recompensa vecinii care au ajutat la strângerea și aducerea recoltei acasă, pe cei ce aduceau apă sau pe ciobanii care au avut

grijă de oi, dăruindu-le diverse produse în coșuri împletite din răchită, umplute cu sticle de ulei de măsline, cu migdale, nuci sau fructe uscate – Stat în vestul Europei, unde tradiționalul curcan din celelalte țări europene este înlocuit cu gâsca, fiartă cu morcovi, praz, ceapă și țelină, usturoi, dafin și pătrunjel, apoi rumenită în grăsime. 2) Joc mimic, asemănător cu capra și brezaia, întâlnit în Transilvania – Umplutură de tort! – Urbe. 3) Mulți ani... – Țara noastră bogată în obiceiuri populare de iarnă precum: steaua, capra, turca, brezaia, irozii, căiușii, cerbul, ursul, cămila, malanca, plugușorul, sorcova, vergelul, ardesca, vasilca. 4) Asia! – Specie de moluște gasteropode terestre – Prima notă muzicală – Rând. 5) Înșfăcare – Ape curgătoare. 6) Isteț – Are și o vacanță de iarnă – În snop! 7) Personaje de basm – Localitate în Rusia – Zece! 8) Cer! – Stat în vestul Peninsulei Iberice, unde, încă din primele zile ale lunii decembrie, pe străzile orașelor circulă cârduri de curcani în frunte cu crescătorul. Noul proprietar prinde pasărea, îi toarnă pe gât un litru de țuică, iar după ce e scarificată, e ținută 12 ore în apă cu sare, foi de dafin și lămâie, alte 12 ore este agățată ca să se usuce, apoi se mănâncă împreună cu familia și prietenii. 9) Râu în Rusia – Măsură agrară – Caise! – La colindat! 10) Fluviu de coastă în Italia – Joc popular având caracter de pantomimă, de tipul caprei, specific Munteniei. 11) A da cui va primele cunoștințe – Fricoși. 12) A cădea fulgii de zăpadă – Sărbătoarea creștină a nașterii lui Iisus Hristos, care se celebrează la 25 decembrie, în zilele căreia obiceiurile practicate au o mare bogăție folclorică între care colindele de fereastră sau de zori au rol de vestire a sărbătorii. 13) Orașel în China – Stat în nordul Europei, unde s-a născut Moș Crăciun, personaj legendar, cu barbă mare, albă, care vine să împartă daruri și dulciuri copiilor în noaptea de Crăciun; cei ce i-au dat imaginea actuală au fost americanii.

Dicționar: TGO, ZORN, LOI, AAIN, ENA, ILEV, OMDA, LAO, DAAO.

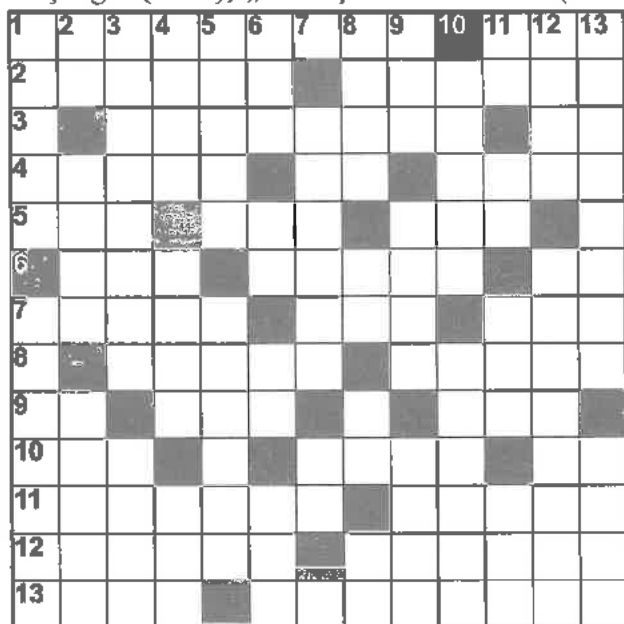
„Rebus“, nr. 12 (1013), decembrie 2006

Nuvela

ORIZONTAL: 1) Clasic al literaturii române, opera sa cuprinzând și schițe, povestiri și nuvele precum „Păcat“, „O făclie de Paște“, „În vreme de război“ (Ion Luca; 1852–1912) – Siglă pentru „Piața Comună Arabă“. 2) Dramaturg și prozator contemporan, autor și al unor volume de schițe, tablete, reflecții, eseuri, proză scurtă, ca „Don Juan din Grădinița Icoanei“, „Ședința balerinelor“ etc. (Paul) – Om de cultură și scriitor, având meritul de a fi inaugurat o a doua direcție în nuvela autohtonă, publicând „Nuvele istorice a României“ (Gheorghe; 1788–1869). 3) Om politic, istoric și scriitor român, unul dintre conducătorii Revoluției de la 1848 din Țara Românească, a cărei operă e caracterizată prin romantism vizionar, tehnica povestirii, cadența și expresivitatea frazei, „Românii supt Mihai-Voievod Viteazul“ (1878) fiind lucrarea sa cea mai valoroasă (Nicolae; 1819–1852) – Ion Heliade. 4) Critic și istoric literar român, autor, între altele, al monografiei „Panait Istrati“ (Alexandru; 1931–1983) – Nota diapazonului – Poet, prozator și dramaturg român, semnatarul volumului de nuvele „Însemnările lui Pandelescu“ (Ștefan; 1905–1977). 5) Localitate în Insula Măldar, din arhipelagul

britanic Shetland – Inediți – Bărbat în vârstă. 6) Scriitor român, autorul volumelor de schițe și nuvele: „Tablouri în cărbune“ (1935), „Simple întâmplări“ (1943), „Lumea noastră“ (1946) ș.a. (Ion; 1895–1974) – Critic literar a cărui carte publicată în timpul vieții, monografia „Pavel Dan“ (1967) era, la data apariției, o lucrare de pionierat (Monica; 1933–1984) – Nichita Stănescu. 7) Salbă – Prozator român, autorul unor nuvele realist-fantastice urmărind declinul moral și spiritual al satului transilvănean: „Urcan bătrânul“ (1938), „Ursita“, „Iobagii“ (Pavel; 1907–1937) – Fără miez. 8) Organul gestației la mamifere (pl.) – Prozator, dramaturg și scenarist contemporan, semnatarul volumelor de nuvele „Ningea în Bărăgan“ (1959), „Somnul de la amiază“ (1960), „Dincolo de nisipuri“ (1962) ș.a. (Fănuș). 9) Laura Popescu – Zile romane – Sport cu arma. 10) Prinse în șirag! – Prozator român din cercul „Junimii“ care a debutat la „Convorbiri literare“ cu nuvela „Fluierul lui Ștefan“ (Nicolae; 1838–1916) – Sumă medie! 11) Scriitor francez, semnatarul nuvelei romantice „Carmen“ (Prosper; 1803–1870) – Ușcați, sterpi. 12) Prozatoare și poetă româncă, semnatară volumelor de nuvele „Ciudata viață a poetului“ (Anișoara; 1912–1972) – Produs lactat. 13) Scriitor român, semnatarul volumului de proză „Teribilul interzis“ (Gellu; 1915–2001) – Prozator, eseist și dramaturg român, autorul nuvelor de mari dimensiuni „Bijuterii de familie“ (1941), „Vânătoare de lupi“, „Cronică de la câmpie“ (1955) (Petru; 1924–2002).

VERTICAL: 1) Prozator și dramaturg rus, unul dintre reprezentanții de seamă ai teatrului universal modern, opera sa cuprinzând nuvelele „Moartea unui slujbaş“ (1883), „Grasul și slabul“ (1883), „Cameleonul“ (1884), „Musca“ (1884), „Salonul nr. 6“ (1882) ș.a. (Anton Pavlovici; 1860–1904) – Unul dintre fondatorii romanului românesc, autorul nuvelei „Nenorocirile unui slujnicar“ (Nicolae; 1819–1865). 2) Aurel Vlaicu – Scriitor, regizor, pictor scenograf și animator al teatrului popular, semnatar al volumelor de nuvele „Povestiri cu prunci și cu moșnegi“ (1936), „Ghicește-mi în cafea“ (1938) ș.a. (Victor Ion; 1895–1946)

– Scriitor român care a debutat editorial cu volumul de nuvele „Întâlnirea din pământuri“ (Marin; 1922–1980). 3) Mare scriitor român, cel care a debutat editorial cu volumul de nuvele „Frământări“ (Liviu; 1885–1944) – Laptele-cucului. 4) Cetate antică în Mauritania – Bărbați căsătoriți – Sat în județul Caraș-Severin. 5) Prozator român, autorul nuvelei „La răzeși“, având reale calități narative și o atmosferă terifiantă (Victor Emil) – Nevrednic. 6) Siglă pentru „International Computation Centre“ – Vas de lut – Nota

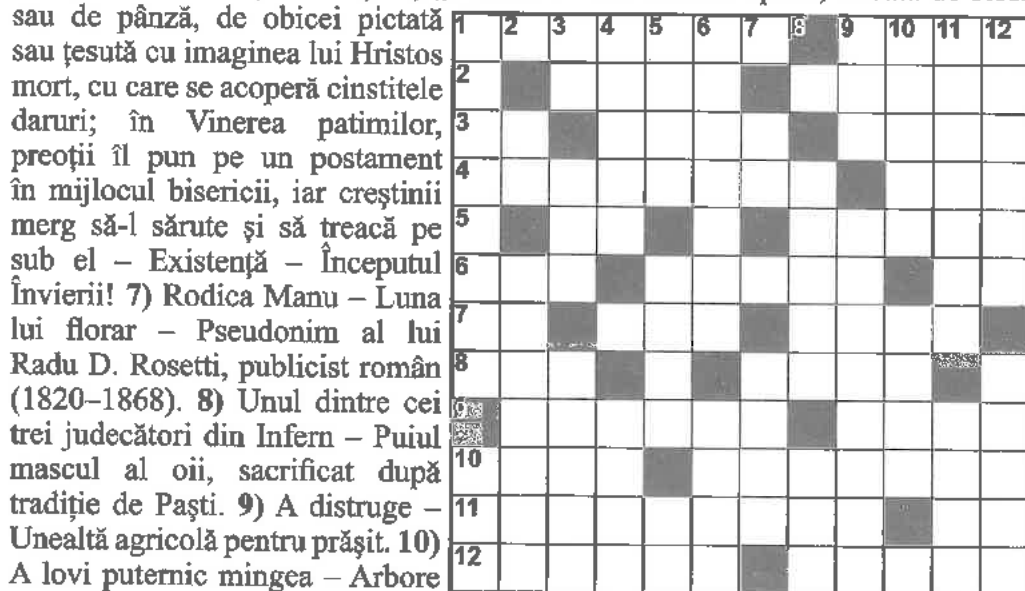
doi la muzică – Instrument muzical cu coarde, la egipteni și arabi. 7) Istoric al religiilor, scriitor și filosof român căruia îi aparține volumul „Nuvele” (Mircea; 1907–1986) – George Enescu. 8) Fricasă – Ochi de lanț – Pusă pe cal – Bianca Manu. 9) Suffix românesc cu sensul de „calitate” – Prozator și eseist german, semnatar al volumului de nuvele „Micul domn Friedemann” (Thomas; 1875–1955) – Fose nazale. 10) Realizator – Subțire, diafan (fig.). 11) Anton Costache – Ilie Stancu – Care îi aparțin – Pseudonim al lui Ioan N. Roman, poet și ziarist român (1866–1931). 12) Prinde geamul la fereastră – Scriitor pașoptist, autorul unor nuvele melodramatice („Zoe”, „O alergare de cai”) și al cunoscutei nuvele istorice „Alexandru Lăpușneanul”, o capodoperă a genului, apărută în revista „Dacia literară” în anul 1840 (Costache; 1808–1868). 13) Prozator și dramaturg român care debutează editorial cu volumul de nuvele „La Grandiflora” (Gib I.; 1894–1935) – Vorba pisicii.

Dicționar: ACM, VOE, IDE, IRA, AREU, ARAE, IAM, EUD, ESC, INR.

„Rebus”, nr. 5 (1006), mai 2006

Hristos a înviat!

ORIZONTAL: 1) Slujbă din noaptea care precede ziua de Paști și care consemnează renașterea lui Iisus Hristos – Apostol care, îndoindu-se de Învierea Domnului, a cerut să vadă pentru a se convinge, semnele lăsate de cuie pe mâinile lui Hristos, fapt care i-a adus supranumele de „Necredinciosul”. 2) Ouă vopsite de Paști, ca aducere aminte de sângele lui Iisus Hristos (sg.) – Fiul lui Dumnezeu, întemeietorul Creștinismului, a cărui Înviere o sărbătorim de Paști și al cărui nume vine din ebraicul „Iehosua”, însemnând „Mântuitorul”. 3) În haos! – Între cinci și șapte – Pasăre de curte ale cărei ouă se vopsesc de Paști în mod tradițional, pe lângă cele de găină, de bibilică, de găscă sau chiar de hulubi. 4) „Săptămâna...” sau albă, săptămâna care începe cu Duminica Paștilor – Cafea instant. 5) În lift! – Lipsiți de barbă și mustăți. 6) „Sfântul...” sau Sfântul epitaf, bucată de stofă sau de pânză, de obicei pictată sau țesută cu imaginea lui Hristos mort, cu care se acoperă cinstitele daruri; în Vinerea patimilor, preoții îl pun pe un postament în mijlocul bisericii, iar creștinii merg să-l sărute și să treacă pe sub el – Existență – Începutul Învierii! 7) Rodica Manu – Luna lui florar – Pseudonim al lui Radu D. Rosetti, publicist român (1820–1868). 8) Unul dintre cei trei judecători din Infern – Puilul mascul al oii, sacrificat după tradiție de Paști. 9) A distruge – Unealtă agricolă pentru prășit. 10) A lovi puternic mingea – Arbore

conifer care produce sau conține o substanță lipicioasă, inflamabilă. 11) Capitala Țării Sfinte, unde au trăit Iosif și Sfânta Fecioară Maria, căreia îngerul i-a adus vestea cea bună că ea îl va naște pe fiul lui Dumnezeu – Sfârșitul Postului! 12) Praznic împărătesc, cu dată schimbătoare, care se sărbătorește în Duminica premergătoare Învierii Domnului, în amintirea intrării lui Hristos în Ierusalim – A prezenta sensibilitate.

VERTICAL: 1) Sărbătoare creștină, la 40 de zile după Paști, care se mai numește și Ispas – Galion (tipogr.). 2) Vopsit și încondeiat de Paști – Nume dat de Dumnezeu, prin prorocul Isaia, pruncului care avea să se nască din Fecioara Maria și care se tâlcuiește „Cu noi este Dumnezeu“. 3) Vasile Rebreanu – Untdelemn parfumat și sfințit, folosit la săvârșirea unor ritualuri creștine mai ales în perioada Sfintelor Paști – Băutură răcoritoare pe bază de citrice. 4) Tatăl pământesc al Mântuitorului lumii, Domnul Iisus Hristos și ocrotitorul Sfintei Fecioare Maria – Arab. 5) Limbă vorbită în Nigeria – Femele din specia bovine – Nota șapte la muzică. 6) Una dintre cele mai vechi și mai mari sărbători creștine, prăznuită în a 50-a zi după Paști, numită și Pogorârea Duhului Sfânt – „...nou“ (plugarul sau fugarul), important obicei agrar practicat și în zilele Paștilor, semnificând fertilitatea, interpretat de flăcăul care a ieșit primul la arat. 7) Pete! – Localitate în Pakistan. 8) Corpuri situate pe bolta cerească – Stilet. 9) Sport cu arma – Denumirea populară a Postului Paștilor (Sfântul și Marele Post sau Postul Patruzecimii), rânduit pentru curățirea sufletului prin ajunare, rugăciune, milostire, spovedanie și împărtășirea cu Sfintele Taine. 10) Laudă, în imnurile religioase – Arbore din Maroc. 11) Lipsă a capacității de a vorbi (pl.) – „...Paștilor“, numit popular și Păresimi (neart.). 12) Ucigaș – Cea mai mare sărbătoare religioasă celebrată de creștini în amintirea Învierii lui Iisus Hristos, precedată de Sfântul și Marele Post.

Dicționar: RRTI, EA, ȘIF, ESAN, MIAL, TLAN.

„Rebus“, nr. 4 (1005), aprilie 2006

Nea Iliuță

Prof. Florian PETRESCU

*(fost inspector școlar general al ISJ Olt,
fost director al Liceului „Ioniță Asan“)*

Îi ziceam „Nea Iliuță”. Nu pentru că ar fi fost mai mare ca mine, ba, din contră, lăveam zece ani peste vârsta lui. Îi ziceam așa, „Nea” – de la Nenea, apelativ din mediul rural folosit pentru a ilustra respectul și dragostea pentru un om mai în vârstă, pentru înțelepciunea sa, și „Iliuță”, în ciuda staturii sale masive, impresionante, pentru puritatea și gingășia sufletului său de prunc, menit să rătăcească printr-o lume zănatică, rebelă și tembelă.

Sunt convins că scrie-vor alții mai bine decât mine despre el.

Eu, ca profesor de matematică, găsesc mai greu epitețe și metafore pentru a pune în evidență meritele și valoarea unui om.

Esențială este însă, după părerea mea, omagierea personalității sale. Căci era o

personalitate puternică, interiorizată, având convingeri originale despre lume și viață, cu dragoste de oameni, pe care-o radia, cum era și firesc, mai întâi spre dragii lui din casă: soția, copiii, părinții, rudele și, nu în ultimul rând, spre prieteni, între care m-am numărat și eu. Întâmplarea a făcut ca apropierea dintre noi să se facă pe suportul unor relații preexistente: socrul meu, învățătorul Teodor Dincă din Amărăștii de Jos era bine cunoscut cu tatăl lui Ilie, iar sora acestuia, a lui Ilie, Maria, a fost colegă cu soția mea, Livia. Dar și fără aceste repere psiho-afective, apropierea între noi s-ar fi produs oricum.

Era Ilie Corcoveanu un „om nalt la stat și mare la sfat”, ca să parafrazez o cunoscută sintagmă bine știută de toți românii. Era de modestie rară. Era blajin. N-a jignit pe nimeni niciodată. Nu l-am auzit vreodată vorbind pe un ton ridicat. Din păcate, noi cei din jurul lui, mai intempestivi, n-aveam răbdare să-l ascultăm, căci vorba lui era lentă, rară și apăsată dar, pentru interlocutorul atent, era sfătoasă, plină de sevă și de pilde înțelepte. O palincă de Bihor, adusă de distinsul său frate, era întotdeauna un bun prilej de vorbă și taclale lungi.

Era iubit de colegi. Nu, nu e o confesiune protocolară. Este exact ceea ce spun. Era iubit de elevi. O lecție de literatură română de-a lui făcea cât un capitol predat de altul. Știai unde este cabinetul lui după pereții exteriori ai acestuia, împodobiți cu atâtea chipuri de mari scriitori români, cu atâtea citate și date istoriografice încât, trecător prin liceu, luai și tu, vizitatorul, o frumoasă lecție de românism curat, privind și citind instructivele citate, o adevărată crestomație de specialitate.

Și mai era Ilie Corcoveanu un bun organizator de învățământ. Ca director la Școala Generală din Dobrosloveni era neîntrecut în a face procesul de învățământ atractiv și plăcut. Și mai avea o pasiune. Era un rebusist redutabil, recunoscut ca atare de toți așii genului. La acțiunile rebusiste mobiliza zeci de elevi. Revistele sale de rebus, cu dedicații, le păstrez ca un bun de mare preț. Era un organizator desăvârșit de simpozioane și întâlniri tematice. În Liceul „Ioniță Asan”, al cărui elev a fost și de care era mândru, a dat culoare programelor Societății „Haralamb Lecca”, activitatea acesteia înregistrând un semnificativ salt calitativ sub conducerea sa.

Și-și iubea Nea Iliuță copiii cu o patimă rară, neafîșată, discretă. Îmi vorbea despre Dragoș, fiul lui, culturistul și apoi campionul și arbitru de skandenbergh, cu mulțumire și satisfacție deplină. Mi-aduc aminte că, din spital, de la București, mi-a dat telefon să privesc o emisiune tv în care apărea Dragoș. Vorba lui domoală, îndeobște cunoscută, devenise atunci aprigă, însuflețită... Era mândru de el. Copiii i-au răsplătit și ei, la rândul lor, dragostea cu dragoste nețărmurită. Și a mai avut Nea Iliuță parte de o soție excepțională, Marieta Corcoveanu, cea care i-a fost aproape, cu o devoțiune ieșită din comun,

până în ultima clipă.

...S-a dus într-o lume mai bună. Cea a dreptilor.

A plecat dintre noi, acum mai bine de un an. Au rămas o familie îndurerată, doi copii extraordinari și un nume – ILIE CORCOVEANU – dascăl de română, director de școală, creator de valori, iubitor de neam și țară...

Odihnește-te-n pace, OM BUN ce-ai fost!

Ora de muzică

ORIZONTAL: 1) Arta ale cărei mijloace de exprimare sunt sunetele – Sistem de organizare a duratelor sunetelor și pauzelor în cadrul unei lucrări muzicale, element fundamental al muzicii, alături de melodie și armonie. 2) Numele primei femei create de Dumnezeu din coasta lui Adam, titlul unei operete de Franz Lehar – Știința acordurilor, a relațiilor dintre acestea și a regulilor înălțărilor lor. 3) Fără întrerupere între sunete, continuu în ceea ce privește executarea – Esența copacilor. 4) Compoziție muzicală amplă pentru cor, soliști și orchestră destinată a fi interpretată în concert și care ilustrează o acțiune dramatică, apărută în secolul al XVII-lea în Italia și consacrată de Händel, Bach, Berlioz, Liszt, Shumann ș.a. – Cupeu! 5) Dan Teodorescu – Emil Dima – Cântecul greierului. 6) Într-un tempo rapid – Respectat. 7) Perioade istorice – Specie de antilopă-bivol din Africa – Nuc uscat! 8) Corabia lui Noe – Nota șapte la muzică – Crem pe margini! 9) Unitate muzicală individualizată, reprezentând ideea de bază în dezvoltarea unor creații mai ample – Teme muzicale. 10) Compoziție muzicală dramatică pentru soliști, cor și orchestră, cu un conținut în general agreabil și cu un sfârșit fericit, în care cupletele cântate alternează cu acelea vorbite, care a apărut la Paris, în prima jumătate a secolului al XIX-lea, printre cei mai importanți autori numărându-se Offenbach, Strauss, Kalmán, iar din România Ciprian Porumbescu, Gherase Dendrino, Florin Comișel ș.a. (pl.) – Individ. 11) Semn pentru reprezentarea grafică a înălțimii și duratei unui sunet muzical (pl.) – Vibrații muzicale.

VERTICAL: 1) Succesiune organizată de sunete cu înălțimi și durate diferite, formând o unitate de sens expresiv, fiind elementul principal al muzicii – Interval dintre două sunete apropiate. 2) Compoziție muzicală concepută ca introducere la o operă, la un balet, oratoriu, suită instrumentală, orchestrală sau ca o lucrare de sine stătătoare – Primele pe portativ! 3) Arbore ornamental din India – Lucrare muzicală, de obicei moment dintr-o operă sau oratoriu, scrisă pentru un ansamblu

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										
11										

format din trei voci care execută împreună compoziția vocală. 4) Necredincioasă – A pretinde. 5) Electrode legat la polul negativ al sursei – Succesiune melodică, ascendentă sau descendentă, care cuprinde toate sunetele unei scări muzicale, luând numele de la nota cu care începe (pl.). 6) Oraș antic pe teritoriul Pakistanului – Pense! – Pseudonim al poetului Alexandru T. Stamatiad (1885–1956). 7) Note puternic accentuate care se găsesc în primele măsuri – Subsemnatul. 8) Partitură scenică revenindu-i unui actor într-o piesă de teatru,

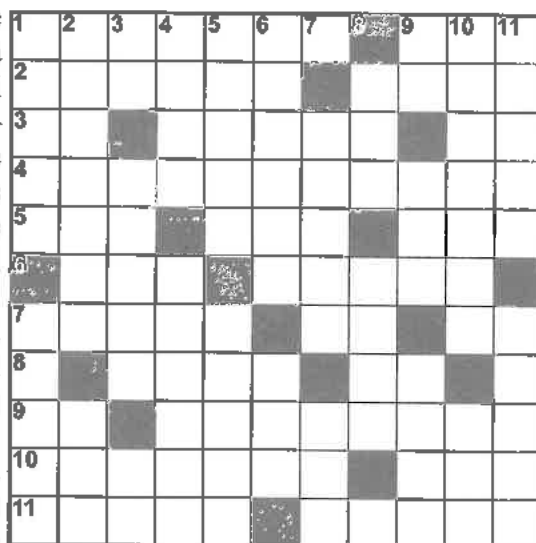
unui cântăreț într-o operă, pentru interpretarea unui personaj (pl.) – Sfârșitul unor melodii! 9) Ațe de gheață (reg.) – Cântec religios de preaslăvire a divinității – Harbuz (reg.). 10) Fiecare dintre părțile egale care alcătuiesc o măsură – Semn muzical indicând marcarea intensității unui sunet în raport cu celelalte. 11) Vechi dans francez originar din Poitou, având un caracter ceremonios, un ritm ternar și o mișcare moderată, devenit în secolul al XVII-lea dans de curte – Compoziție muzicală alcătuită din mai multe părți, pentru cor și soliști, cu sau fără acompaniament instrumental, scrisă pe textul tradițional al liturghiei catolice (pl.).

Dicționar: GNU, ZAGĂ, AROR, ATS, INE, DIE.

„Rebusache“, nr. 6 (181), 2007

Adunarea!

ORIZONTAL: 1) Întrunire de interes general – Întâlnire de seară însoțită de dans. 2) Cartier al unui oraș – Grămezi de paie. 3) Caiete! – Izvor a cărui apă țâșnește cu putere și se adună printr-un jgheab – Marius Popescu. 4) Participă la o acțiune de interes comun. 5) Adună mai mulți ani – Șiret fără margini! – Moș somnifer. 6) Interior la circă! – Mijloc, brâu (pl.). 7) Sfatul domnesc în Evul Mediu – Cuve! – Seci la mijloc! 8) Opus răsăritului – Deschide gura! 9) În orice ziar! – Care este propriu naturii obiectului. 10) Mare adunare de soldați – Asociat cu o femeie sub jurământ. 11) Adunat de prin ceapă și băgat în ciorbă – Grupă de oameni care însoțește un suveran.

VERTICAL: 1) Se strâng la o bârfă – Mulțime, gloată. 2) Se strâng dacă nu plătești la timp – Soția lui Manole. 3) Corp de buhă! – Stadiu de dezvoltare la pești, amfibieni și nevertebrate – Perie! 4) Martoră la o cununie – Grămadă de fân. 5) Scuză pentru inculpat – Cantitate de elemente de același fel. 6) Legătură între două sau mai multe persoane – Așezare rurală. 7) Vale în care curge apă numai când plouă – Praf de cafea solubilă. 8) A poposi – Normă cu caracter obligatoriu. 9) Cubi! – Floare de ceai adunat în iunie – Gresăți. 10) Bună înțelegere între două persoane – Din care nu lipsește nimic. 11) Oameni fără scrupule – Grup de oameni, adunat în vederea unui scop comun.

Dicționar: IRE, IRC, OREAV.

„Rebus OPTIM“, nr. 304, 1 noiembrie 2004

Îți mulțumesc, Profesore!

Gheorghe ANGHEL,
Primarul Municipiului Caracal

Un foarte apreciat OM AL CATEDREI de limba și literatura română din cadrul Colegiului Național Ioniță Asan, un deosebit creator al unor careuri de cuvinte încrucișate și excelent publicist al presei locale, județene și centrale, profesorul Ilie Corcoveanu a fost și un prieten adevărat al caracalenilor, un bun sfătuitor al elevilor și semenilor lui. A fost un excelent „contribuabil” la viața cultural - artistică a municipiului Caracal, plecarea sa în lumea umbrelor lăsând un gol în inimile celor ce l-au cunoscut și apreciat.

Am apreciat permanent contribuția lui și a familiei sale la viața municipiului nostru, o activitate permanentă și în folosul oamenilor acestor locuri.

Îți mulțumesc, profesore!

Acum, când se împlinește un an de la crunta despărțire, cu sinceritate, un gând pios, o lacrimă și o floare pe mormântul tău.

Sfântul Vasile

ORIZONTAL: 1) Medic și scriitor român care a făcut parte din cerul revistei „Gândirea”, cultivând o lirică a arhaicului și monumentalului ori de inspirație religioasă, celebrând dragostea și setea de împlinire prin eros (Vasile; 1884–1963) – Precum. 2) Poet român (Vasile; 1770–1822), autorul unor prelucrări și imitații: „Istoria lui Sofronim și a Haritei cei frumoase, fiicei lui Aristef, mai marelui din Milet”, primul traducător român al lui Vergiliu, din care tălmăcește „Bucolicele” și „Eneida”, și al lui Ovidiu („Metamorfoze”) – Prozator român contemporan, autorul unor creații umoristice cuprinzând fabule, povestioare, anecdote și satire, al romanului „Cuptorul de ars cărămidă” (1971), savuros prin pitorescul oltenesc (Vasile). 3) Economist și jurist român care a lansat un concept nou („ecodreptul”), semnatarul lucrărilor „Dreptul și mecanismul economic”, „Teoria patrimoniului”, „Societatea civilă” (Vasile) – Inimă. 4) Sete! – Școlăriță – Laura Baicu. 5) Om politic român, secretar general din 1892 al Partidului Național Român din Transilvania, unul dintre inițiatorii și redactorii „Memorandului” din 1892, deputat în primul Parlament al României întregite din 1919, membru al Consiliului Dirigent (Vasile; 1852–1922) – Scriitor norvegian (1813–1882). 6) Localitate în Ungaria – Munte în nordul Vietnamului. 7) De forma unui cub (fem.) – Joc popular din ciclul obiceiurilor de Anul Nou, cu măști zoomorfe, asemănător cu capra și brezaia, jucat de Sfântul Vasile. 8) Ciupercă comestibilă – Bare în formă de cui, cu care se închid laturile jugului (reg.). 9) Trei râuri în California – Domn al Moldovei (1634–1653), ctitor al bisericii „Treii ierarhi” din Iași, care a introdus tiparul în Moldova și a întemeiat „Academia Vasiliană” (Vasile) – A trânti, a îmbrânci. 10) Masa de seară – Esență de brad! – Cel nou se schimbă la 1 ianuarie prin petrecerea Revelionului, când se celebrează și Sfântul Vasile. 11) Petre Huțanu – Scriitor și om politic român, autorul cunoscutelor „Pasteluri” (1868–1869), al volumului „Ostașii noștri” (1878), autorul primei mari culegeri de folclor „Poezii populare ale românilor”, proză (Vasile; 1818 sau 1821–1890).

12) Oite (reg.) – Poet-muzician la vechii celti – Strigătul broscuței. 13) Istoric și arheolog român, specialist în preistorie și istoria civilizației greco-romane, care a organizat „Școala română din Roma“, având un rol deosebit în crearea școlii românești de arheologie (Vasile; 1882–1927) – Inventatorul român al revolve-rului, adoptat în armată din 1876 și al unei puști, cu preocupări în domeniul armamentului de foc (Vasile; 1846–1882).

VERTICAL: 1) Compozitor român de muzică ușoară („Trurli“, „Du-mă acasă, măi tramvai“), actor făcând duet celebru cu Nicolae Stroe (Vasile; 1907–1944) și fiul său, autorul șlagărelor „Ploaia și noi“, „Vechiul pian“, muzică de teatru (Vasile V.; 1941–1991) – Jurist și om politic român, militant pentru drepturile naționale ale românilor din Transilvania, președinte al ASTRA între 1867 și 1874 (Vasile Ladislau; 1819–1875). 2) Overseas Adventure Travel (siglă) – Istoric, scriitor și om politic liberal român, membru fondator al Societății Academice Române (1867), autor de sinteze („Istoria românilor“), romane, piese de teatru, o istorie (Vasile Alexandrescu; 1834–1901). 3) Arțăgoși – Cer! 4) Filosof român, autorul unui sistem filosofic materialist cuprinzând o teorie a determinismului universal numit „fatalism“, aplicat și fenomenelor psihice și sociale (Vasile; 1845–1882) – Cuib! – Credul. 5) Localitate în Columbia – Conci – Scriitor român (Romulus). 6) Menestrel al folkului românesc, în repertoriul căruia figurează și melodia „Iubirea noastră“, pe versuri de Dan Verona (Vasile) – Fiu, în limba arabă. 7) Înlăturat com-plet – Perioadă istorică. 8) În duet! – Localitate în Japonia – Localitate Croația. 9) Corneliu Baba – Vasile Alecsandri – În rută! – Zoolog român, membru corespon-dent al Academiei, 1948, care s-a ocupat de sistematica izopodelor, descriind câteva genuri și mai multe specii noi (Vasile Gh.; 1903–1982). 10) Localitate în Ethiopia – Lingvist român, specialist în lexicografie și lexicologie, autorul unui „Dicționar general al limbii române“, redactor responsabil al „Dicționarului limbii române al Academiei“, serie nouă (Vasile; 1907–2003). 11) Gros la mijloc! – Istoric român, director general al Arhivelor Statului (1953–1956), specialist în istoria modernă a României (Vasile; 1904–1981) – Spate. 12) Primul poet romantic român, care a cultivat pentru întâia oară motivul „ruinelor“ („Ruinele Târgoviștei“), medi-tația și elegia (Vasile; 1809–1831) – Nevoiaș. 13) Luptător român la stilul greco-romane, categoria 100 kg, campion olimpic la Los Angeles, 1984, și campion mondial (Vasile) – Pianist, dirijor, com-pozitor și orchestrator român de muzică ușoară, cu activitate prolifi-că, prim-dirijor al orchestrei de es-tradă a Radioteleviziunii Române, 1951–1986 (Sile; 1919–1993).

Dicționar: MOE, OCSA, BAVI, EEL, OICI, UNE, EBN, ATSU, SRB, UACA.

„Rebus“, nr. 1 (1026), ianuarie

2008

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												
13												

La plecarea lui Ilie Corcoveanu

Paul ARETZU

Mă întristează nespuse faptul că mă aflu în situația să scriu necrologul unui prieten. Mai mult de atât, Ilie mi-a fost coleg în perioada de liceu, la „Ioniță Asan” și am, încă, în minte imaginea lui de atunci. Era băiat de ceferiști din Frăsinetu, Dobrosloveni, și invidiam copilărește viața lui fabuloasă de la canton, despre care vorbea cu pasiune. Am și fost, mai mulți colegi, pe *moșia* lui, să culegem mușețel (acțiune firească la acea vreme, când trebuia să predăm la școală anumite cantități de plante medicinale și când eram obligați să participăm la munci patriotice, cum ar fi culesul spicelor rămase după secerători).

Trăsăturile de caracter, temperamentul le avea formate și le-a păstrat de-a lungul timpului. Era prietenos, generos, vesel, meticulos, flegmatic.

Ne-am întâlnit, apoi, mai rar. Fusesse profesor în zona Satu-Mare, după care, întors în județul natal, a predat la Osica de Sus și la Dobrosloveni, unde a fost și director. Din 1990, am redevenit colegi la „Ioniță Asan”. Echilibrat și imparțial, era privit, în cancelarie, cu respect și simpatie. Nu știu să fi trezit adversități. Alături de activitatea didactică, de care se achita mai mult decât onorabil, a avut și preocupări culturale, publicistice și rebusistice. Conducând, în liceu, *Societatea cultural-științifică „H.G. Lecca”*, a inițiat medalioane literare, seri de poezie, concursuri, a cultivat aptitudinile elevilor, îndrumându-i în domeniile publicistic, literar și rebusistic, a susținut comunicări și referate științifice. A avut colaborări permanente cu Palatul Copiilor și Elevilor și cu Cercul Militar.

Performanțe deosebite a obținut în domeniul rebusistic, fiind membru al Asociației Rebusiștilor din România, deținând funcția de șef al Rubricii de integrale și al Secției de divertisment în cadrul trustului „Publicațiile Flacăra”, obținând, în timp, numeroase trofee.

Ca ziarist, a fost redactor-reporter la ziarul „Oglinda”, din București, realizator al emisiunii „Rebus radiofonic”, la Studioul de radio Oltenia, din Craiova, colaborator la ziare din Craiova, Slatina și Caracal, precum și la reviste cu caracter didactic. A fost membru al Societății Ziariștilor din România. A fost, de asemenea, secretarul Filialei Olt a Societății de Științe Filologice din România.

La toate aceste multiple activități, pe care le-a susținut cu pasiune și cu responsabilitate, se adaugă, covârșitor, calitățile lui umane și personalitatea sa aparte, își iubea familia, era foarte atent și mândru de succesele copiilor și își admira și prețuia foarte mult soția. Vorbea foarte frumos despre cei patru frați.

El rămâne în memoria celor care l-au cunoscut, în istoria locului, ca un om jovial, plin de seninătate, răbdător, generos, bun coleg, profesor iscusit, om de cultură. Pentru mine, Ilie este prietenul cu care am cules, la începuturi, mușețel și spice, omul sfătos pe care îl consultam uneori, omul cultivat și civilizat, cu un mare bun simț și cu suflet de o gingășie deosebită, cu care concordam fiindcă ne știam aproape dintotdeauna. Bunul Dumnezeu să-l odihnească!

(Necrolog publicat în revista *Vitralii Românești*, Anul II Nr. 1-2 (2-3) mai, 2009)

Băuturi și dulciuri

ORIZONTAL: 1) Preparat de patiserie făcută din foi de aluat între care se pune o umplutură de brânză, de carne, de fructe – Băutură răcoritoare, preparată prin fermentarea din fructe, pâine și malț. 2) Prăjitură făcută dintr-o foaie de aluat, înfășurată în formă de sul și umplută cu dulceață, cremă – Băutură alcoolică engleză. 3) În ramă – Cupe! – Plantă alimentară, anuală, din familia gramineelor, cu semințe bogate în amidon, folosită în alimentație – Cuter! 4) Preparate de cofetărie sub formă de gel, obținute din peltea, amestecat cu sucuri de fructe și acoperite cu un strat de zahăr tos – Băutură preparată din gălbenuș de ou crud, frecat cu zahăr, peste care se toarnă lapte fier. 5) Plin de sare! – Produs alimentar asemănător cu marmelada – Miazănoapte. 6) Solist la baterie (reg.) – Care trec cu repeziciune la mică distanță de o suprafață, aproape atingând-o (fem.). 7) Rest de prăjitură! – Alb pe margine! – Buimac (reg.). 8) Cură la cramă! – Vechi locuitori germanici. 9) Prăjitură umplută cu frișcă și acoperită cu glazură de ciocolată – Taur (reg.). 10) Adevărat, corespunzător – Plantă aromatică, cultivată în răzoare de ceapă, utilizat drept condiment și la preparatul unei plăcinte tradiționale, delicioase. 11) „...de mese“, încăpere spațioasă din cadrul unei cantine destinate servirii hranei elevilor și studenților – Tratare cu mâncare și băutură. 12) Mâncare frugală sau băutură alcoolică – Totalitatea regulilor impuse modului de viață sau de alimentație a unei persoane suferinde. 13) „A da peste... paharul“, expresie însemnând a înghiți dintr-o dată conținutul unui pahar – Produs alimentar cu aspect de pastă, obținut prin fierberea cu zahăr a fructelor proaspete, zdrobite sau trecute prin sită.

VERTICAL: 1) Produse de cofetărie, preparate din făină, zahăr, grăsimi, ouă și ingrediente, consumate ca desert – Lichid conținut în special în fructe, de unde poate fi extras prin presare sau stoarse. 2) Univers, cosmos – Băutură răcoritoare preparată din suc de portocale, zahăr și sifon sau apă. 3) În oală! – Picior de gâscă – Mobilă de lemn sau de metal prevăzută cu rafturi, în care se păstrează și vase de bucătărie. 4) Boboc al unui arbust spinos care crește în regiunile calde ale Europei, folosit drept condiment – Ardei mărunțit, zdrobit sau prefăcut în pulbere. 5) Erou troian, unul din însoțitorii lui Enea – Pus la conservare – Sumă medie! 6) Cunună! – Rege! – Un fel de prăjitură etiopiană cu cafea, unt și puțină sare – Ceas. 7) Păstor – Mijlocitor în afaceri negustorești. 8) Agricultură (abr. uz.) – Mâncare, bucate – Ape! 9) Intrate în restaurant! – Potecă. 10)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												
13												

Prăjituri făcute din aluat dospit, frământat cu ouă, lapte, unt, zahăr și ingrediente – Comună în județul Sibiu. 11) Victor Grecu – A dăruî ceva – Băutură răcoritoare cu gust acrișor și miros specific, preparată din făină de mei, de porumb sau de secară, fiartă nefermentată sau din bucăți de pâine fermentate în apă. 12) Prăjituri festive – Zbârcitură a obrazului. 13) Plăcintă făcută din foi subțiri umplute cu mere, brânză, nuci și rulate în formă de sul – Preparat culinar de consistența unei paste, obținut din lapte, ouă și zahăr, cu adaos de cafea, ciocolată, vanilie, care servește ca desert sau se adaugă ca ingredient la unele prăjituri.

Dicționar: CAUL, BIC, IDEU, AGR, RES, AȚEL.

„Rebus OPTIM“, nr. 325, 15 septembrie 2005

Bunătatea ca permanență

Prof. Mariana DIDU, scriitoare

Deși moartea este reflexul pe care-l primește natura umană, sancționată divin din cauza păcatului original, bunul meu prieten de suflet, drag inimii mele, cu care împărțeam odinioară și bune și rele, era un om cu inima caldă ca o pâine, de a cărei căldură umană și sfaturi afectuoase am beneficiat din plin în toți cei cincisprezece ani cât mi-a stat alături.

Fire duioasă, pe chipul său se vedea ca-ntr-o oglindă reflectată sensibilitatea, delicatetea și grija perpetuă pentru cei care i-au dat viață, cât și pentru cei care făceau parte integrantă din viața sa. Natură solară, netenebroasă, neintrigantă, fire atipică ca bunătate și înțelegere pentru acest datum existențial, bunul meu coleg depășea cu luciditate, bunătate creștină și sensibilitate umană comunicarea distorsionată cu cei care purtau în sângele lor mustul otrăvit al răutății și, căroră, le lipsea organul simțirii și al sensibilității și creativității.

A fost un adevărat mentor și un bun pedagog pentru toate generațiile sale de elevi, cultivându-le simțul valoric și dragostea pentru literatură, într-un timp meschin și dezarticulat ca trăire și reflexivitate a vieții, dar, și un suflet bun, capabil să înțeleagă fragilitatea și strâmbătatea firii umane. Îi ierta pe toți torționarii sufletului său, pe toți martorii

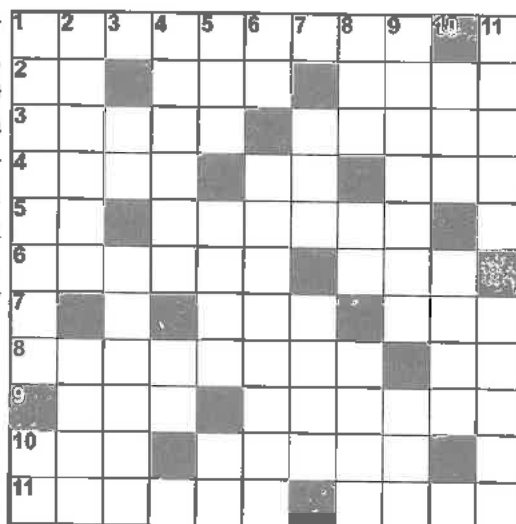
ingrați ai timpului acesta înăcrit în rele, care amenința să se dezintegreze lamentabil.

Deși a coborât întu-nericul în sufletul meu înstrăinat de lumea în care trăiesc, amintirea blândă a chipului și sufletului său mă urmărește ca o pasăre uriașă, cărei văzduhul întreg nu-i ajunge să-și cânte cântecul grațios.

1998, alături de așii rebusului românesc (N. Gh. Popescu-Rebus, Al. Cristici, Alexandru Păsărin...)

Poftă bună!

ORIZONTAL: 1) Produs dulce de patiserie, cu adaos de cremă, gem, nuci, fructe zaharate, consumat ca desert. 2) În plus! – Boț de mămăligă cu brânză la mijloc, prăjită pe cărbuni (reg.) – Trecere prin parc. 3) Aliaj de cupru și zinc – Băutură alcoolică obținută prin fermentarea și distilarea unor fructe, în special prune. 4) Vas de băut – Fier (simb.) – Actor de pantomimă. 5) Ied! – Distanțate. 6) Martori la cununie (dim.) – Grăsime animală, comestibilă, obținută prin batere, din smântână. 7) Republica Populară Chineză (siglă) – Zahăr care se prezintă sub formă de cristale mărunte. 8) Gustare care se ia înainte de masă, pentru a stimula pofta de mâncare – Nu. 9) Măsura lui Cuza – Omogen, nediferențiat. 10) Otorinolaringologie (abr. med.) – Tot ceea ce servește la nutriția omului. 11) Bomboană preparată din zahăr topit – Prăjită rău.

VERTICAL: 1) Preparat culinar făcut din foi de aluat între care se pune o umplutură de brânză, carne, mere, nuci – Oală goală! 2) Prăjitură făcută dintr-o foaie de aluat umplută cu cremă, gem și rulată în formă de sul – Mamifer domestic sacrificat de Crăciun, după tradiție de Ignat (20 decembrie), din care se fac preparate delicioase. 3) Cel nou se schimbă în noaptea de revelion – „...roșie“, plantă cu rădăcină comestibilă, rotundă sau alungită, intens colorată în roz, bogată în vitamine și săruri minerale. 4) Produse obținute prin topirea și stoarcerea unturii din slănină – Esență de brad! 5) Firav la mijloc! – Castraveți murați – Cap de hering! 6) Pește! – Carne friptă pe grătar, în frigare, în cuptor sau în tigaie. 7) Arbore de ceai – Masa de seară. 8) Cu gust neplăcut – Dumneata – Păcat dacă mănânci de dulce în post. 9) Produs care servește ca hrană – Monarh slav. 10) Numele rusesc al fluviului Adige – Mezel preparat din bucăți mici de carne, de slănină, de măruntaie introduse în pielea care formează stomacul porcului. 11) Supă de carne și de legume – Mâncare făcută din carne tocată amestecată cu orez, ceapă și condimente, înfășurată sub formă de mici rulouri în foi de varză, de vițade-vie, de ștevie.

Dicționar: RPC; ORL, IRA, ECI.

„Rebusache“

2004, de Sfântul Ilie, la un grătar

Amintiri statornice despre profesorul meu

Aneta GHITĂ,
Secretar-șef la Colegiul Național „Ioniță Asan“, Caracal

În anii 1974–1975 eram elevă la Liceul din Osica. Întâmplarea fericită a făcut ca unul dintre profesorii mei de atunci să fie Ilie Corcoveanu. Mi-a fost profesor de limba română și... limba rusă. Avea cunoștințe vaste, iar scrisul său, inconfundabil, era o adevărată mostră de caligrafie aplicată.

După ani de zile, viața a făcut să ocup postul de secretar-șef la Colegiul Național „Ioniță Asan“, unde l-am reîntâlnit pe profesorul de limba română, Ilie Corcoveanu, de astă dată titular în prestigiosul liceu al cărui elev a fost.

M-am bucurat de afecțiunea și aprecierea lui. Recunosc că sentimentele lui mă stânjeneau și-mi creau tot timpul, pe de o parte, o stare de îndatorire sufletească, dar și de permanentă bucurie, pe care nu mă străduiam în niciun mod să o ascund. Era de o blândețe ieșită din comun. Această calitate făcea ca, la lecții, elevii să se prezinte bine pregătiți, stimulați de grija de a nu-l supăra pe bunul lor profesor, un veritabil Domn Trandafir modern. Apariția, apoi, a acestuia, în secretariatul liceului, aducea o notă de optimism bonom, supărarea ocazională și oboseala ce ne cuprindea uneori dispărând ca prin farmec la vorbele calde și pline de duh.

Îl respectam și-l iubeam deopotrivă. Era apropiat de elevi, ca un părinte. Era adulat de colegi și prețuit de părinți. Bun cunoscător al administrației școlare – a fost ani mulți director de școală – nu pregeta să ne sprijine în redactarea unor lucrări de birou. În el puteai avea deplină încredere. Și aveam. Mi-a reținut atenția gestul său unic de a fi prezent la sărbătorirea a 120 de ani de la înființarea liceului. Boala se instalase. A venit sprijinit în cărje ortopedice, alături de iubitul său fiu, Dragoș. Grăitor gest de devoțiune!

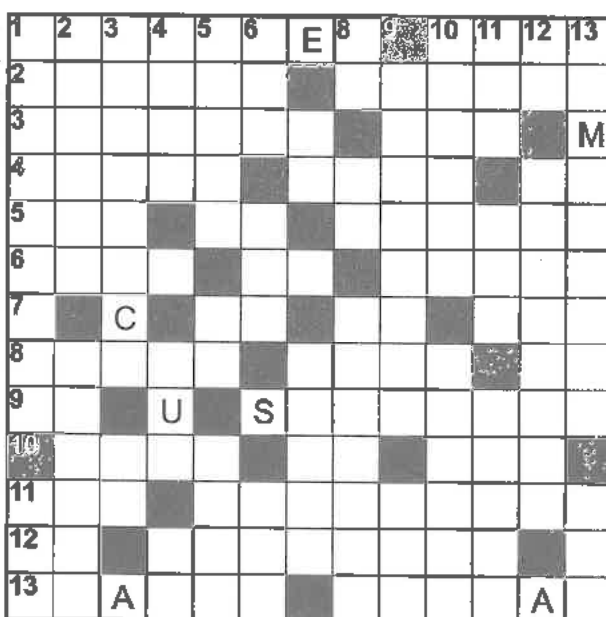
Plecarea lui dintre noi la o vârstă încă potrivită pentru performanțe didactice m-a șocat și m-a umplut de durere.

Ne lipsește profesorul Ilie Corcoveanu...

Dă-i cu șprițul pân' la ziuă!

ORIZONTAL: 1) Vin roșu de calitate superioară – Se transformă în vin. 2) Soi de struguri cu gust dulce și foarte aromat cu nume omonim cu o plantă originară din țările calde – Cârciumă rurală luată cu arendă de la proprietarul moșiei. 3) Vin roșu-închis – Adrian cel mic. 4) Prinț rus – Vin care are culoarea roșu foarte deschis, trandafiriu – Pe jumătate băut!! 5) Fir textil – În navă! – Dulapuri cu băuturi. 6) Fricoasă – Miros specific – Băutură caldă dintr-o pulbere solidă. 7) E timpul ananasului – Silvia Herescu – Ofițer otoman. 8) Presă manuală cu ajutorul căreia se storc strugurii pentru a obține mustul – Velier de cabotaj – Horia Stancu. 9) Dânsul – Centru viticol cunoscut al Olteniei. 10) Rumegetoare din Tibet – Dânsa – Abreviație medicală pentru „imagine toracică normală“. 11) Osie – Renumită podgorie dobrogeană. 12) În arie! – Vin spumos, obținut prin refermentarea vinurilor de masă albe și roze în sticle închise ermetic. 13) Local unde se consumă băuturi alcoolice și mâncăruri (var.) – Băutură preparată pe baza sucului natural extras din fructe.

VERTICAL: 1) Băutură preparată din vin, sirop și sifon – Resort. 2) A vesti – Băutură pe care o căutau, în Evul Mediu, alchimiștii pentru a obținute viața veșnică. 3) Soi de viță de vie românesc, cu struguri și boabe rotunde, de culoare neagră-albăstruie, din care se produc vinuri roșii – Apar! 4) Localitate în Etolia – Băutură răcoritoare preparată din fructe – Bis! 5) Stomac (pop.) – Frunză de brad – Preot musulman. 6) Râu în Coasta de Fildes – Băutură alcoolică, obținută prin fermentarea mustului de struguri – Oraș legendar în Palestina. 7) În gură! – Neroditor. 8) Nucleu de atom! – În robă! – Obiect de îmbrăcăminte femeiască în formă de rochie decoltată, fără mâneci, care se poartă peste bluză. 9) Varietate de viță de vie care dă struguri cu boabe mari lunguiețe și foarte cărnoase – Poem filozofic de Victor Hugo. 10) Vin renumit obținut din podgoriile din jurul orașului portughez cu același nume – Peștișor (reg.). 11) Fără desene, de o singură culoare – Căuză, motiv (înv.) – Persoană cu o construcție fizică robustă. 12) Sile Dinicu – Soi autohton de viță de vie, cu boabe rare, roșii, care se coc devreme. 13) Soi tradițional de viță de vie care produce struguri cu boabe sferice, cărnoase, dese și verzi sau violet-roșietice, puternic aromate – Din când în când.

Dicționar: AGA, SAIC, IACI, ITN, ENIA, IMAM, NSI, UMA, ANE, UCA.
„Rebus OPTIM“, nr. 334, 1 februarie 2006

Un admirabil prieten

Prof. dr. Nicolae CIOBANU

Scriu aceste rânduri cu inima strânsă, deoarece Ilie Corcoveanu nu se mai află printre noi. Paradoxal, a fost mai tânăr ca mine. Mi-a fost elev la Liceul „Ioniță Asan” din Caracal. De aceea, sunt tulburat și-mi este greu să adun gândurile pentru a da contur personalității complexe, tumultuoase și adesea zbuciumate a lui Ilie.

Din liceu, mi-a atras atenția seriozitatea, caracterul disciplinat și organizat și dorința de a se cultiva, de a deveni om adevărat. Aceste trăsături aveau să se amplifice pe măsura trecerii timpului.

A vrut să fie avangardist și a găsit mereu oportunități pentru noi acumulări. Fiecare început a avut un prag pe care l-a trecut și apoi l-a înnobilit. Nu s-a văietat decât de frig și de ploaie. A înțeles că așa este viața, cu bune și rele, dar a mai înțeles că trebuie să-și lărgască registrul în funcție de cerințe. A îmbrățișat cariera de profesor de limba și literatura română și a devenit un nume recunoscut printre colegii săi. Având altă specialitate

decât a lui, nu pot diseca această problemă. Am auzit însă numai cuvinte de apreciere, de laudă și de admirație referitoare la profesia sa.

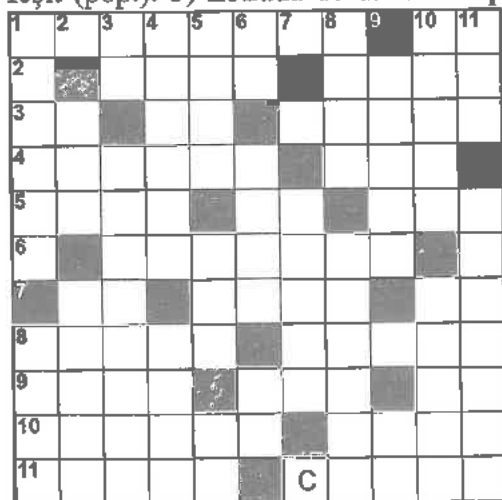
Ilie a fost un admirabil prieten, liniștit și fără ranchiună. Timbrul vocii sale era mereu același. Fire activă, dinamică, mereu preocupată de ceva și de altceva. În afara catedrei s-a afirmat în activități culturale, publicistică și în cercul rebusiștilor și a devenit o personalitate dominantă, un om de expertiză din acest punct de vedere. Prin competența, conștiinciozitatea și dăruirea sa a luminat mulți tineri, care nu-l pot da uitării.

A lăsat ceva de valoare în urma sa. Lecția lui Ilie este valabilă pentru toți.

Acoperăminte de cap

ORIZONTAL: 1) Pălărie cu boruri mari, purtată mai ales în Spania și America Latină – Cozoroc de șapcă! 2) Acoperământ de metal sau de piele pentru protecția capului în timpul luptei, sau de hârtie pentru a proteja capul de soare – Bucată de țesătură fină, rară, cu care femeile își acoperă capul sau fața. 3) În tufe! – Bine! – Bucată de pânză sau de stofă. 4) Basma (reg.) – Gest reflex. 5) Afluent al râului Toba – Culme! – Acoperit cu pălăria. 6) Pălărie bărbătească din fetru, cu calotă ovală și borurile ușor răsfrânte (pl.). 7) Vârful căciulii! – Acoperită cu capacul – Centrul bilei! 8) Basma subțire și colorată – Trecută cu vederea. 9) Partea nedetașabilă a formularelor – Singură – Laura Raicu. 10) Ramură sportivă unde concurenții poartă o mască de protecție – Sloiuri de gheață. 11) Bonetă, scufie (reg.) – Potcapuri purtate de călugări.

VERTICAL: 1) Căciuliță de formă specială, purtată mai ales de sugari – Beretă cu marginile îndoită înăuntru. 2) Acoperământ al capului, de forma unui trunchi de con, făcut din pânză sau postav roșu, adesea împodobit cu un ciucure, purtat mai ales de musulmani – Acoperământ făcut din metal, din piele sau din cauciuc, folosit pentru protecția capului de militari, de unii sportivi și de muncitori. 3) Maria Constantin – Basmale. 4) Acoperământ de cap, confecționat din pânză sau din stofă, fără boruri sau cozoroc, purtat de bucătari, medici, laboranți – Ieșit (pop.). 5) Estradă de dans – Cap, figură (arg.) – Margine de maramă! 6)

Eugen Frunză – Culoarea bonetei – Ulpiu Andrei. 7) Gambetă. 8) În formă de ou – A linguși (fig.). 9) Indiferent ce – Negație. 10) Acoperământ de cap pentru bărbați, purtat de militari și elevi – Căciulă purtată de domni. 11) Acela din pălărie – Obiect format dintr-o calotă de pâslă, de paie sau de pânză, cu boruri.

Dicționar: ISET, ASUS, INII, IȘIT, MOC, OVAT.

„Rebusache“, nr. 7 (110), iulie 2001

Gânduri... pentru domnul Ilie Corcoveanu

*Prof. Georgeta NOJA TATOMIRESCU
(fostă colegă la Colegiul Național „Ioniță Asan“, Caracal)*

Mă tulbură profund să evoc imaginea prietenului, profesorului, omului, soțului și tatălui Ilie Corcoveanu.

Aș putea spune multe, foarte multe lucruri despre Domnia Sa, nu cred că ar fi de ajuns – și, de aceea, încerc să aștern pe hârtie doar câteva... esențiale... Știu că n-ar fi făcut niciodată rău, nici cu vorba, nici cu gândul, mai ales cu fapta. Era un om blând, sincer și modest, avea răbdare să te asculte, te compătimea și te încuraja, te susținea sufletește. Nu era deloc egoist, deloc individualist, nu vorbea despre el, nu se lăuda. Nu se împăuna nici măcar cu propriile-i reușite: la rebus, la revistă, la concursuri... Era calm, ponderat, cumpănit la vorbă și la gesturi, sociabil, generos, plin de omenie și demnitate. Era prietenos, știa să se apropie de tine și să te lase să te apropii de el; îl înțelegeai ușor, te înțelegea și te liniștea, dacă simțea că ești supărat ori aveai necazuri. Era politicos și respectuos, atent (niciodată nu uita să ne felicite pentru fiecare zi ori eveniment important pentru familia noastră), nu disprețuia și nu dezaprecia pe nimeni, chiar dacă, în adâncul inimii, știa că ar fi avut poate vreun motiv serios și real să o facă.

Așa cum simțea și el în ce mă privește, tot așa simțeam și eu când avea ceva pe suflet, când avea inima grea – dar nu se plângea, încerca doar să se descarce ori poate să afle de ce Dumnezeu vrea să ne încerce...

Dacă avea tărie de caracter(?) mă întreb și acum, dar cred că ea era delicat mascată în vorba-i molcomă ca de ardelean, în privirea caldă, în gestul cu care te ocrotea, în pasul rar și apăsător cu care te însoțea, în mâna-i cu care te ținea de după umeri ori în sfiala cu care-ți săruta mâna.

Iată multe, foarte multe motive pentru care îl prețuiesc etern, iată virtuțile pentru care îl stimez și-l consider un rar prieten adevărat. Sunt mândră că ne-am cunoscut, că am mers alături multă vreme, îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru acest dar, privilegiu și onoare. Așa l-am cunoscut, așa a fost pentru mine și pentru ai mei, așa va rămâne – viu – în sufletele noastre.

Detest verbul la imperfect – asta e viața!- de ce oare?. Nu uit însă vorba lui N. Stănescu: *Este, a fost și va fi!*

Domnule Ilie, Sfinte Ilie: Ești, ai fost și vei fi!

Nu uit când îmi spuneai – ca Paolo Coelho – că *Trebuie să merg până la capăt, ca să pot să mă întorc în lumea celor vii cu sentimentul datoriei împlinite și al misiunii duse la capăt.*

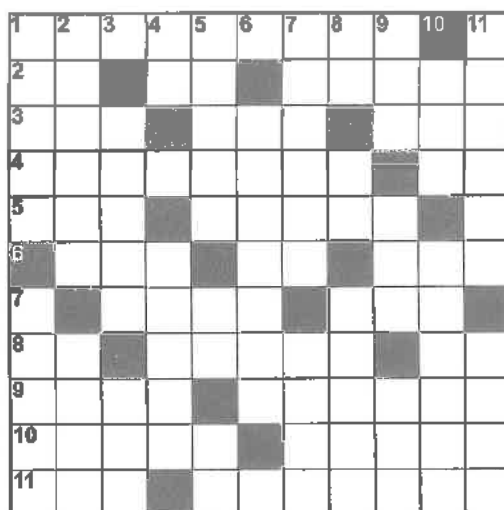
Așa ai făcut și Dumneata – și pentru aceea, parcă te aud șoptindu-mi versurile înțelepte ale lui Walt Whitman:

*Lasă-mă așadar acum
înainte de a te tulbura mai mult,
ia-ți mâna de pe umărul meu,
Lasă-mă deoparte și urmează-ți drumul.*

Încerc să fac așa, încerc să nu mai fiu tulburată, să te las deoparte – o vreme – cu speranța că noi doi n-am trăit degeaba și că ne vom revedea cândva, undeva – ca aceiași buni prieteni dintotdeauna.

Vase

ORIZONTAL: 1) Vas de lut ars, de ceramică, ușor adâncit, întrebuințat la țară în loc de farfurie. 2) Cuci! – Gura unui ceainic! – Vase de bucătărie (pop.). 3) Ofițer otoman – Automobil Club Român (siglă) – Vas plat, rotund (înv.). 4) Obiect de faianță, de porțelan, de formă rotundă, cu marginile puțin ridicate și cu fundul plat sau adâncit, în care se servește mâncarea – Cure! 5) Aceea (pop.) – Sidef (livr.). 6) Un fel de struț australian, înalt până la doi metri – Margini de talere! – Râu în Chile. 7) Drumuri în parc – Serie de vase care se vând împreună. 8) Olga Hristea – Instrument de tăiat, format dintr-o lamă metalică și dintr-un mâner – Seci la miez! 9) Pahare cu picior, în formă de potir, cu gura largă, din care se beau băuturi alcoolice – Vânturată. 10) Unit cu cineva în vederea unei acțiuni comune – Vas metalic de diferite forme și dimensiuni în care se servește sau se pregătește mâncarea (înv.). 11) Vas de lemn, de tablă sau de beton în care se adună și se storc strugurii – Vas în care se ține și se servește o grăsime naturală folosită ca aliment.

VERTICAL: 1) Căuș sau strachină mare de lemn scobit – Vas de diferite forme și mărimi, cu deschizătură largă folosit mai ales la băut. 2) Vas de bucătărie de formă rotundă, cu marginea joasă și cu o coadă lungă, întrebuințată la prăjit – A defăima. 3) Metal de culoare roșiatică din care se făceau odinioară vase pentru bucătărie țărănească – Arbore din clasa coniferelor. 4) Ustensilă de cusut – Oală mică de lut. 5) Vas de tuci, cu două toarte, folosit pentru fierberea mămăligii sau a altor mâncăruri – Subsemnatul – Gura tuciului! 6) Vas de bucătărie din tablă smălțuită, din aluminiu, din pământ, de formă rotundă, cu două toarte. 7) Vase cilindrice de metal, cu cioc și cu coadă lungă, care servesc la făcut cafeaua, ceaiul etc. – Acest (reg.). 8) Nicolae Labiș – Pere! – Haină, îmbrăcăminte (pop.). 9) Usturoiat (reg.) – Jilave – Râu în Germania. 10) Cadou – Mic serviciu de masă alcătuit din sticlă în care se pune oțet și untdelemn. 11) Totalitatea vaselor folosite la masă – Vas cu toartă, care servește la băut.

Dicționar: AGĂ, EMU, IEST, AIT, AHE.

„Rebus BIS“, nr. 4 (61), 2008

În familie

ORIZONTAL: 1) Urmași, odrasle, vlăstare. 2) Legătură directă sau colaterală între persoane care fac parte din aceeași familie – Copil. 3) În raft! – Copil (fig.; reg.) – Jale, suferință. 4) Castaniu – Nevastă (înv.). 5) Are 12 luni – Dorin Olaru

– Soacră fără suflet! 6) De vară – Paradis. 7) Fir de cusut – Perechea Evei – Luat la mijloc! 8) Miliard (abr. uz.) – Grad de rudenie între copiii sau descendenții persoanelor care sunt frați sau surori (pl.). 9) Ultimul rege al Troiei, căsătorit cu Hecuba; a avut mai mulți copii, printre care Hector, Paris, Casandra, pierzându-i pe toți în lupta pentru apărarea Troiei – Femei cu pregătire specială care asistă și îngrijesc femeile la naștere (pop.). 10) În pipă! – Cel mai mic dintre mai mulți frați și surori – Caiete! 11) Femeie măritată, soție – A cunoaște.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										
11										

VERTICAL: 1) Apelativ sau epitet pentru un copil mic sau pentru cel mai mic dintre copii – Arbore din familia coniferelor. 2) Lenjerie care, după o zicală înțeleaptă, se spală în familie – Neam, familie, gintă (livr.). 3) Primele odrasle! – Bărbat care are copii. 4) Frații născuți în aceeași zi – Femeie cu copii. 5) Lac în Finlanda – De-a valma (înv.). 6) Cui la table – Dan Diaconu – Zaharia Tudose. 7) În fier! – Persoană de sex feminin considerată în raport cu altă persoană născută din același tată și aceeași mamă ori numai din aceeași mamă sau din același tată – Puiul de sex feminin al oii. 8) În haos! – Loc ridicat, estradă sau mic balcon într-o biserică, de unde se predică sau se citește Evanghelia. 9) Descendenți, odrasle – Dânsa. 10) Mișcare circulară – Persoană considerată ca fiind menită să devină soț sau soție cuiva. 11) Șarpe uriaș cu mai multe capete (var. mit.) – Copii de sex bărbătesc.

Dicționar: MLD, PRIAM, ENON, IDRĂ.

„Rebus BIS“, nr. 4 (61), 2008

Elemente de arhitectură

ORIZONTAL: 1) Stâlp cilindric de marmură, piatră, lemn, destinat să susțină o parte din edificiu sau să-l înfrumusețeze – Element de construcție în formă curbată. 2) Rareori – Fiecare din suprafețele orizontale, cu lățimea relativ mică, situate la diverse înălțimi, la distanțe egale, care alcătuiesc o scară (pl.). 3) Aliment de bază – Vechea denumire a Chinei. 4) Caise! – Spațiu de circulație mărginit pe ambele părți de elemente arhitecturale (pl.) – Rânduială. 5) Băi publice la romani – Supus al hanului. 6) Intrarea în cetate! – Loc întărit printr-un sistem de fortificații. 7) În bloc! – Aiurit – Amar la miez! 8) Repetare periodică a unor elemente de arhitectură sau de decorație, la o construcție – A sări peste un obstacol. 9) Camere (pop.) – Construcție prismatică sau cilindrică, ridicată separat sau făcând parte dintr-un complex arhitectural, fiind, de obicei, mai înaltă decât celelalte construcții. 10) În arie! – Sită – Cadru de lemn sau de metal în care se fixează, la o construcție, ferestrele și ușile. 11) Element de arhitectură așezat deasupra zidurilor sau a coloanelor unei construcții, care susține acoperișul.

VERTICAL: 1) Partea superioară, mai groasă și armată, a unei coloane sau a unui pilastru, care face legătura între fusul coloanei și arhitravă – Ceas. 2) Formă complexă de așezare omenească de dimensiuni variabile și dotări edilitare, având de obicei funcții administrative, industriale, comerciale, politice și culturale (pl.) – Sistem arhitectonic ale cărui elemente sunt dispuse și proporționate după anumite reguli pentru a forma un ansamblu armonios și regulat. 3) Negru amestecat cu alb (pop.) – Rece! – Intrarea în iatac! 4) Mod specific unui popor sau unui stil de a concepe și a dispune elementele decorative în arhitectură și în arta aplicată. 5) Dânsese – Acum! – Cuib! 6) Nete! – Intrarea în culă! – Voal. 7) Știința și arta de a proiecta și a construi clădiri. 8) Subsemnatul – La atac, înainte! – Bir! 9) Locuință compusă din mai multe camere și dependințe (pl.). 10) Curte! – Dormitor (reg.) – În cont! 11) Localitate sau parte dintr-o localitate unde este concentrată o activitate industrială, comercială, administrativă, culturală (pl.) – Escortă (abr. milit.).

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										
11										

Dicționar: HUA, LAI, ESCT.

„Rebusache“, nr. 11 (174), 2006

În amintirea unui „Prieten drag“, în amintirea unui Om

Prof. Aurel POPESCU

Amintirile sunt singurele lucruri frumoase care ni se întâmplă, așa cum tinerețea este ziua de ieri. Timpul trece și schimbă omul, dar omul nu poate schimba timpul în favoarea sa.

A trecut un an de la pierderea prietenului meu, profesorul de limba și literatura română Ilie Corcoveanu, dar el a rămas în memoria mea ca un om deosebit, plin de calitate.

Ne-am cunoscut în primii ani de învățământ când, navetist fiind, dezlegam în tren careuri rebusiste. Așa a început prietenia noastră, având la bază aceeași pasiune. A debutat cu un careu la 31 decembrie 1968 în ziarul județean „Cronica sătmăreană“, iar la „Rebus“ cu un scart literar. Au urmat apoi foarte multe colaborări la ziare și reviste.

Profesorul Ilie Corcoveanu s-a preocupat de răspândirea rebusismului și în lumea tineretului școlar. Împreună, am înființat, în anul 1985, Cercul rebusist „Alutus“, la început în cadrul Casei de Cultură, apoi la Cercul Militar Caracal. În anul 1988 a înființat Cercul rebusist „Alutus Tineret“ la Colegiul Național Ioniță Asan, unde era profesor. A devenit unul dintre cele mai cunoscute nume în rebusul românesc, contribuind la afirmarea grupării caracalene cu rezultate notabile, foarte mult timp. Aici s-au desfășurat consfătuiri rebusiste pe țară, campionate, concursuri școlare rebusiste.

Domnul profesor Ilie Corcoveanu a abordat toate speciile rebusiste, ponderea au avut-o careurile tematice, apoi cele figurative, comemorări, evenimente sociale, sărbători religioase, folclorice, personalități ale neamului, foarte multe figuri de frunte ale

literaturii române. Zeci de careuri au fost dedicate limbii române, prilej cu care a urmărit latura instructivă, introducând în careuri termeni gramaticali, fonetici, neologisme, regionalisme, cuvinte rare, care au îmbogățit nivelul de pregătire al elevilor. În ultima perioadă a vieții a avut o serie de aproximativ 60 de careuri reunite sub titlul „Limbă și comunicare”. A avut peste 300 de colaborări ca ziarist, corespondent, redactor în circa 40 de publicații, pe teme de cultură, educație, învățământ, sport, rebus, divertisment și la emisiunile radio.

A încercat să găsească un echilibru în toate. A pus suflet în tot ceea ce a realizat ca profesor, ca ziarist, ca rebusist. A reușit să găsească timp pentru toate lucrurile care dau culoare vieții. A fost omul bun care a deschis numeroase porți, generos, răbdător, sfătos, cultivat și civilizat.

Se spune că prietenul adevărat este acela care vine când toți ceilalți pleacă. Un astfel de prieten a fost Ilie Corcoveanu.

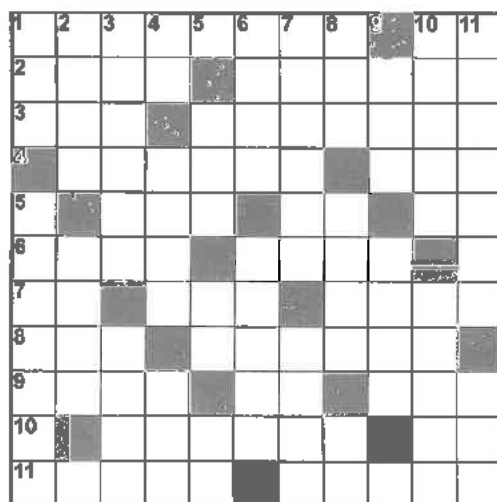
Fiecare clipă a existenței noastre își are rostul ei și amintirile trebuie ocrotite. Viața este ca o călătorie cu trenul, urcăm și coborâm des, există accidente, surprize plăcute la unele stații și tristețe adâncă la altele. Prietenul și colegul meu a plecat prea devreme.

Dumnezeu să-l odihnească pe omul ce-a luminat ideea, pe cel ce-n fiecare s-a mistuit tăcut și acum este lut.

Culori, culori...

ORIZONTAL: 1) Una dintre culorile fundamentale ale spectrului luminii, situată între verde și indigo – Mici în talie! 2) Violet, liliachiu (livr.) – De culoare roșu-aprins, trandafirii (fem.). 3) Vorbă la telefon – Cu părul blond (dim.). 4) Una dintre culorile fundamentale ale spectrului luminii, cuprinsă între albastru și violet – Oază în Kuweit. 5) Siglă pentru „Republica Populară Chineză” – Toc gol! – Albaștri pe margine! 6) Anevoie – Tobă, culoare la cărțile de joc. 7) Laura Raicu – Cenușiu – Munte în Italia. 8) Din neamul burilor – De culoarea cuprului (fem.). 9) Câinele Deltei – Cutie! – Aproximativ (pop.). 10) Cu părul castaniu (fem.) – Zoia Roșu. 11) Semiîntunerice care se lasă după apusul soarelui și ține până la venirea nopții – Galbeni-prețioși.

VERTICAL: 1) Acela – De culoarea aurului, a lămâii (fem.). 2) Hipocoristic din Elena – Culoare cafeniu-închis. 3) De culoare deschisă, gălbui, bălai (pl.) – Una dintre culorile fundamentale ale spectrului luminii, situată în marginea acestuia dinspre lungimile de undă mari. 4) Albă pe margini! – Iubit – Monarh slav. 5) Magazin universal – Cură! – Tudor George. 6) Perișor din meatul auditiv extern – Lucruri neînsemnate (pop.). 7) Vehicul cu două roți, remorcat de un autoturism și dotat cu elementele de confort proprii unei mici camere de locuit – Haină (reg.). 8) Oraș legendar în Palestina – Alb-gălbui – Simbolul aurului. 9) Fluviu de coastă în Rusia – Care are o culoare

galben-verzuie, măsliniu. 10) A pluti în apă – Una dintre culorile fundamentale ale spectrului solar, situată între galben și albastru, care este aceea a frunzelor, a ierbiilor fragede (pl.). 11) De culoare neagră (fem.) – Culori de final!

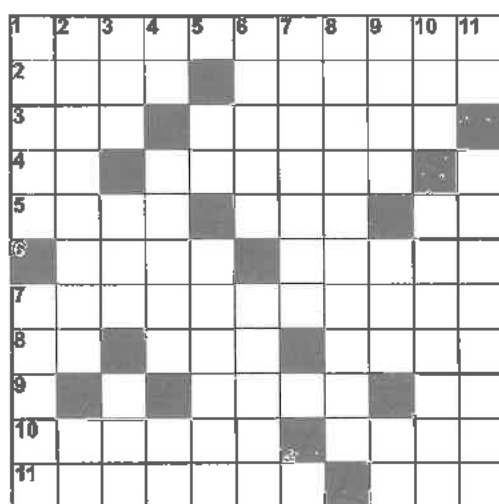
Dicționar: ATN, ZRG, ELVA, TRAG, CIRTE, AINĂ, UMA, EIA.

„Rebusache“, nr. 2 (153), februarie 2005

Convorbiri pedagogice

ORIZONTAL: 1) Latura dinamico-energetică a personalității condiționată cu precădere de proprietățile naturale înnăscute ale sistemului nervos (forță, mobilitate și echilibrul excitației și inhibiției). 2) Insucces care în plan subiectiv este conștientizat și trăit ca o insatisfacție generatoare de stări tensionale – Vorbește frumos în public. 3) Așezare rurală sau de vacanță – Are predilecție sau pasiune pentru ceva. 4) Titi Neagu – Poziție a unui individ sau a unui grup în cadrul unui sistem social, implicând un ansamblu legitim de așteptări față de ceilalți. 5) Radical organic care derivă din etan – Farmec, dragălașenie – Întrebare. 6) Element constitutiv al unui chestionar, test, inventar – Adversar. 7) Proces de integrare socială prin însușirea unor norme și valori. 8) Con gol! – Corp de struț! – Plumb pentru vânat (reg.). 9) Buhai – Eugen Tudoran. 10) Activitate liberă desfășurată în afara ocupațiilor obligatorii și corespunzând dorințelor și înclinațiilor autentice – Conștiința de sine (fil.; pl.). 11) Raportare activă la ceva, după un criteriu de ordin utilitar sau de plăcere – Sisteme de comunicație.

VERTICAL: 1) Instrumente fundamentale de diagnostic psihologic cu sensul de probe standardizate în ceea ce privește administrarea, interpretarea și cotearea rezultatelor – Instituții de învățământ. 2) Un grup ales dintr-o populație, considerat reprezentativ în raport cu ansamblul populației – Olga Neamțu. 3) Introducere în metodologie! – Un tic alandala! – Povestire. 4) Petre Comarnescu – Solidificat prin răcire – Sandu Eremia. 5) Cal dobrogean – Mucenic al bisericii. 6) Operă epică de mare întindere – Acțiunea de a lua. 7) Lucrări agricole. 8) Sistem de procese bio-psiho-sociale care concură spre o evoluție individuală încheiată cu o stare de maturitate. 9) Specific al unei colectivități – Talaz – Miez de nucă! 10) Masă de vapori – O succesiune de profesii, îndeletniciri și poziții pe care le deține o persoană în perioada activă a vieții. 11) Introducerea în trigonometrie! – „...profesională“, analiză obiectivă a concordanței dintre caracteristicile profesiei și posibilitățile de ordin fizic, psihic și informațional pe care le prezintă o persoană (pl.).

Dicționar: ETIL, NUR, TRU, EURI, MET, ITC.

„Rebusache“, nr. 2 (33), 5 februarie 1995

Vestigii în județul Olt

ORIZONTAL: 1) Sat din județul Olt unde se află o mănăstire ridicată în anul 1494 (refăcută ulterior de Matei Basarab și Constantin Brâncoveanu), monument de arhitectură și artă. Aici se află și mormântul revoluționarului pașoptist Popa Radu Șapcă din Celei. 2) Localitate care, cu două milenii în urmă, a fost unul din cele mai importante centre urbane ale Daciei Romane – Recent. 3) În temă! – Oraș care găzduiește un muzeu de istorie cu bogate colecții de opaițe romane, fibule, figurine (descoperite, în special, la ruinele Romulei). Tot aici se află vestigii ale curții domnești din vremea lui Mihai Viteazul, Casa memorială Iancu Jianu etc. 4) Pod plutitor – Ruinele lor amintesc peste veacuri de marile localități Sucidava, Romula, Acidava etc. 5) Căinii Deltei – Substanță organică folosită și ca îngrășământ agricol. 6) Râu în India – Pene. 7) Râu în Maramureș – Tip de locuință fortificată ce se mai păstrează în nordul județului în satul Câmpu-Mare. 8) Încăpere semicirculară în bazilica creștină a cetății Sucidava – Nina Rădulescu. 9) Element de decor exterior ce delimitează parterul Culei de la Câmpu-Mare, mai larg decât restul clădirii, formând un fel de soclu înalt pe care se află cele două etaje – Sat de lângă Corabia unde întâlnim unul dintre cele mai mari muzee rurale din țară. 10) Articol demonstrativ – Comună în județul Olt al cărei nume amintește de împăratul roman care a cucerit Dacia.

VERTICAL: 1) Localitate în apropiere de Slatina unde s-au descoperit locuințe de suprafață din paiantă, având în interior vatră cu boltă și podină din trunchiuri despicate, datând din epoca neolitică – Barbu Constantin. 2) Proces de deprindere cu civilizația, cultura și limba Imperiului Roman, esențial pentru formarea poporului român și a limbii române. 3) Ion Minulescu – Oraș de la Dunăre în apropierea căruia se află complexul arheologic Sucidava. 4) Pom fructifer – În centrul cetății! – Sandu Udrescu. 5) Forme caracteristice ale rentei feudale constând din munca gratuită pe care țăranii erau obligați să o presteze în folosul stăpânului – Cornel Ionescu. 6) Orătării (reg.) – Istoric și arheolog român (Dumitru), autorul volumului „Orașe, târguri și sate în Dacia Romană” (1968), pasionat cercetător al cetăților Sucidava și Romula. 7) Carte mare – Zeița pământului și a morții la romani (mit.). 8) Ghirlandă de flori sau fructe, în relief, folosită ca ornamentație în construcțiile antice – Liviu Iordache. 9) Miel de la înțarcare până la doi ani – Zăpadă. 10) Luna de vară când are loc Târgul fetelor de la Coteniza – Linia de fortificație cu denumirea convențională de „Limes Transalutanus” se întinde de-a lungul Oltului, începând de pe malul Dunării (din punctul Cula), până în apropierea acestei localități brașovene.

Dicționar: NIRA, OARE, LARA.

„Rebusache”, nr. 3 (15), august 1993

	2	3	4	5	6	7	8	9	10
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									

Categorii estetice

ORIZONTAL: 1) Specific unei categorii estetice din sfera comicului, care ridiculizează violent obiectivul vizat, subliniindu-i caricatural laturile negative – Manifestare a veseliei. 2) Aparține unei categorii estetice din sfera comicului, a cărei esență constă în relevarea nonsensului și a incompatibilității laturilor unor situații sau fenomene considerate, în virtutea obișnuinței, firești. 3) Personaj comic dintr-o piesă de teatru – Perioadă de timp – Maria Rădulescu. 4) Scriitor german (1770–1849) care semnează „Cartea fantomelor” – Canal de aducție la roata morii. 5) Mărgele înșirate pe un fir de ață și purtate ca podoabă la gât – Sufix în chimia organică. 6) Maria Moraru – Categorie fundamentală a esteticii, referitoare la obiectele naturii și la creațiile omenești, care provoacă o satisfacție, o emoție estetică datorită organizării lor armonioase. 7) Ion Horea – Pronume posesiv feminin – Siglă pentru „Industrie tehnico-medicală”. 8) Generoasă, omenoasă – Mătuși, lele (reg.). 9) Categorie estetică desemnând pieirea unor valori umane, a unor eroi individuali sau a unor categorii sociale, care nu s-au afirmat încă pe deplin sau nu și-au epuizat încă potențialele lor – Început de ianuarie! 10) Metal prețios – Categorie estetică desemnând zugrăvirea fantastică, în ipostaze extravagante, caricaturale, uneori monstruoase, înfricoșătoare, violent contrastante și voit disproportionale, a urâtului fizic și moral. 11) Șiretlic – Sihastre.

VERTICAL: 1) Categorie estetică prin care se exprimă însușirea unor obiecte și a unor procese de o amploare neobișnuită, a unor acte umane de o excepțională noblețe morală, de a provoca un sentiment de admirație – Categorie a esteticii care, în opoziție cu frumosul, reflectă aspecte disarmonice, dizgrațioase, dezagreabile ale realității, transfigurându-le artistic și declanșând în acest fel emoția estetică. 2) Localitate în Bangladesh – Actor de pantomimă – Sunt în tură! 3) Nodul format de depozite de urați de sodiu și de calciu – Mucalit, glumeț. 4) Specific unei categorii estetice care desemnează expresii sau imagini cărora li se atribuie semnificații opuse de fapt sensului lor obișnuit, în scopul ridiculizării disimulate – Nota redacției (abr.). 5) Fluviu navigabil în vestul Europei – Dirijor elvețian (Peter; n. 1919). 6) Introducere în istorie! – Pozne – Orașel în Iran. 7) Constanța (abr.) – Plin de eleganță. 8) Individ – Siglă pentru „Agenția Telegrafică Coreeană”. 9) Radu Cosașu – Categoria estetică în a cărei sferă intră actele, situațiile sau personajele, din viață sau din artă, care provoacă râsul – Editura Enciclopedică. 10) Care recunoaște o singură divinitate. 11) Ironie aspră, caustică – Ironii (fig.).

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										
11										

Dicționar: LAUN, SCOC, ONA, ITM, AMUA, TOFUS, MAAG, GRA, CTA, ACTC.

„Rebusache”, nr. 7 (26), 5 iulie 1994

In memoriam...

*Prof. Rafaela TRĂISTARU, Șc. Nr. 2, Caracal.
Colegă și prietenă*

Să vorbești despre Ilie Corcoveanu la trecut este aproape un sacrilegiu. Un om atât de vesel, de prezent în toate activitățile profesorilor de limba română, un om hâtru și pus pe glume simpatice în orice moment, nu poate fi trecut la registrul „A fost...”

Și acum, când avem câte o ședință de cerc în sala „Rotondă” a Colegiului Național Ioniță Asan aștept să-l văd cu niște foi liniate impecabil, împărțindu-le, în calitate de secretar al Cercului nr.8 Caracal, pentru a se stabili prezența sau dându-ne să semnăm, ca membri ai Societății Filologice Române, al cărei secretar era, lista prin care ne dădeam cotizația... Mă aștept să-l văd, dar locul lui a rămas gol... Despre Societatea Filologică nu-și mai aduce aminte nimeni, iar prezența o fac alții... Și totuși, spiritul lui jovial dăinuie printre noi.

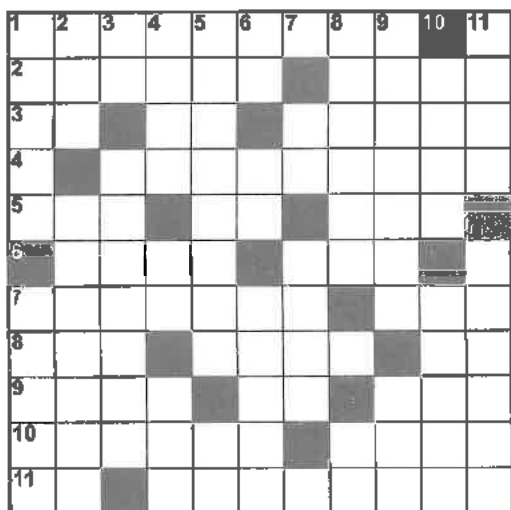
Mi-a rămas în minte meticulozitatea cu care corecta fiecare lucrare de admitere la liceu, mai târziu de capacitate sau teză unică. Cu o voce gravă, mai citea din când în când câte o „perlă”, lăsându-ne timp să o savurăm și noi, ca apoi să comenteze: „Bun băiat!”.

O amintire care mă amuză ori de câte ori îmi revine în minte este o excursie pe care am făcut-o, organizată de dumnealui și de ceilalți șefi de cerc, pe la mănăstirile din nordul Olteniei, cu răposatul nea Filip. Domnul Corcoveanu adusese două termosuri de cafea și oricine trecea pe la scaunul dumnealui, era îmbiat cu cafea. Spunea că e din partea casei. La un moment dat simțeam că am depășit numărul ceștilor permise, dar dumnealui ne îmbia atât de frumos, încât ne lăsam corupți. Și totuși, nu am avut nimic... cu vorba lui specifică: „Ia, fete, că n-are ce să-ți facă rău!”, anula efectul nociv al cafelei.

Iar acum, doar amintirea a rămas, căci domnul Corcoveanu a plecat într-o excursie mai lungă, alături de domnul Filip, să stabilească alte trasee turistice pentru cei care vor veni după ei. Călătorie plăcută și o ceașcă de cafea aburindă!

Lingvistică generală

ORIZONTAL: 1) Ramură a lingvisticii care studiază totalitatea regulilor privitoare la modificarea cuvintelor și la îmbinarea lor în propoziții și fraze. 2) Limba noastră care face parte din familia limbilor romanice, alături de italiană, franceză, spaniolă, portugheză etc. – Lipsit de urechi. 3) Aurel Leoveanu – În grai! – Pierderea valorii expresive prin deasa întrebuințare a cuvintelor, construcțiilor și a figurilor de stil (fig.). 4) Totalitatea cuvintelor unei limbi. 5) Ecou (înv.) – Volum, operă – Șanț pe un disc. 6) Acela – Șanț în talpa încălțăminte. 7) Comunități gentilece – Legătură telefonică. 8) Diviziune a unei opere dramatice – Categorie gramatică a verbului care arată momentul când se petrece acțiunea – Eugen Comarnescu. 9) Băț lung și subțire – Costache Anton – Osie. 10) A conta (pop.) – Mijloacele lingvistice de exprimare proprii unui scriitor, unei opere, unui gen etc. 11) Introducerea în lingvistică! – Disciplină care studiază structura sonoră, evoluția și legile după care se modifică sunetele unei limbi.

VERTICAL: 1) „...de comparație“, formă pe care o ia adjectivul sau adverbul pentru a arăta măsura în care un obiect prezintă o însușire în raport cu alt obiect (pl.) – Cale de acces a informațiilor. 2) Partitură scenică ce revine unui interpret dintr-un spectacol – Traducere dintr-o limbă într-altă limbă a elementelor de formare a unui cuvânt compus sau a unei expresii (pl.). 3) Andrei Marin – Caz al declinării ce exprimă o chemare, o invocare adresată cuiva. 4) Brun-roșcat – În orice sens! – Regiune în Arabia Saudită. 5) Greșală de gramatică constând în întreruperea construcției sintactice începute și continuarea frazei

cu altă construcție – Început de notare! 6) Tudor Arghezi – În mapă! – Plantă din care se extrage un ulei folosit ca lubrifiant. 7) Udrea Barbu – Potrivirea sunetelor de la sfârșitul versurilor, începând cu ultima vocală accentuată. 8) Formele prin care se exprimă diferitele funcții sintactice ale substantivului, articolului, adjectivului, pronomului și numeralului – Introducere în stilistică! 9) Examinarea unui text sub aspect gramatical, stilistic, literar etc. – Analizați în final! 10) Transmisie prin viu grai, din gură în gură – Sinonim pentru vocabular. 11) Spațiu atmosferic – Sunet al vorbirii la a cărui articulare aerul din laringe iese liber, fără să întâlnească niciun obstacol.

Dicționar: ANOT, ECO, RIL, RIZ, AUF, ATI.

„Rebusache“, nr. 2 (33), 5 februarie 1995

Elogiu unui Dascăl

*Dana BONDRESCU, fostă elevă,
redactor-șef la revista Business-to-Business Market*

Cuvintele se adună prea încet atunci când vine vorba de rememorarea unui om despre care ne vine greu să credem că a plecat dintre noi, mai ales atunci când descoperi cât e de dificil să aduni în câteva rânduri însemnătatea unui om pentru propria persoană, pentru propriul destin.

De când am început să deschid ochii către lume și cunoaștere și până când mi-am luat zborul din orașul natal, evoluția mea a fost marcată puternic de soții Corcoveanu. Au fost părinții mei spirituali pe tot parcursul formării mele culturale; am avut norocul de a mă număra printre sutele de copii care i-au avut nu doar ca dascăli, ci și ca mentori, și să fiu primită cu drag în familia lor, alături de alți tineri dornici de cunoaștere și înțelepciune.

Pentru mine, Ilie Corcoveanu va rămâne mereu Domnul Diriginte, dascălul care ne-a ghidat cu atenție drumul prin secole de literatură română și universală, care ne-a învățat să iubim cărțile și să venerăm scriitorii, să dăm întotdeauna tot ce este mai bun din noi și să nu acceptăm niciodată compromisul cu noi înșine. În cei patru ani de liceu, decisivi

pentru drumul pe care ni l-am ales mai apoi în viață, a fost nu doar exemplul dascălului integru, sobru și aspru la nevoie, dar s-a și constituit și într-o adevărată imagine paternă pentru o clasă formată aproape integral din fete. A știut să ne ghideze pașii, să ne cultive afinitățile și pasiunile, să ne dea sfaturi și să ne îndrume cu o blândețe părintească, să găsească mereu un răspuns la întrebările noastre, o vorbă bună atunci când îl făceam mândru de noi sau când greșeam. Ilie Corcoveanu a fost unul dintre oamenii care au contribuit cel mai mult la formarea mea ca intelectual, la conturarea conștiinței mele literare și, de ce nu, la alegerea unei cariere care îngemănează literatura cu jurnalismul.

Pe lângă tot ceea ce a însemnat Ilie Corcoveanu pentru mine și pentru toți cei ca mine, generații întregi de copii și tot atâtea caractere la formarea cărora a contribuit din plin, trebuie să ne gândim totodată la ceea ce a însemnat acest om pentru Caracal și pentru întregul Romanai. Un om cu o cultură extraordinară, dornic să descopere și să inoculeze în conștiințele tinerilor cunoașterea și dragostea față de valorile locale, față de scriitorii și oamenii de cultură născuți pe plaiuri românești. Figuri uneori uitate de manuale sau de marea critică, opere de artă rare și valoroase au fost scoase din ceața timpului și repuse în valoare prin discursul distinsei noastre dascăl, dornic de a face ca valorile locale, atât de importante pentru conștiința culturală a unei comunități, să continue să trăiască prin intermediul celor tineri, păstrând mereu vie mândria de a fi caracalean. La nivel național, Ilie Corcoveanu este cel care a transformat hobby-ul în artă și a dus talentul de a încruși cuvinte la perfecțiune. A fost un om de o inteligență scilipitoare, cu pasiuni înalțătoare, însă nu a avut orgoliul de a păstra totul pentru sine, ci a dăruit neîncetat din înțelepciunea și din talentul său, ceea ce face ca astăzi să trăiască încă prin tot ceea ce a lăsat în urmă, prin discipolii săi.

Dincolo de durerea pierderii sale, încă vie în sufletele tuturor celor care l-am cunoscut, cred că trebuie să fim, mai presus de toate, recunoscători că am avut prilejul să învățăm de la el, să îl cunoaștem și să îl prețuim. Prin noi și prin tot ce am învățat de la el, Ilie Corcoveanu va continua să trăiască. Din păcate, nu vom mai putea să sărbătorim, împreună cu domnia sa, tradiționalul centenar de la terminarea liceului, însă cu siguranță nu îl vom uita niciodată și îi vom cinsti memoria cu drag, fiecare în felul nostru, prin ceea ce știm și prin ceea ce facem, prin tot ceea ce ne-a învățat. Domnule Diriginte, vă mulțumim pentru că v-am fost discipoli!

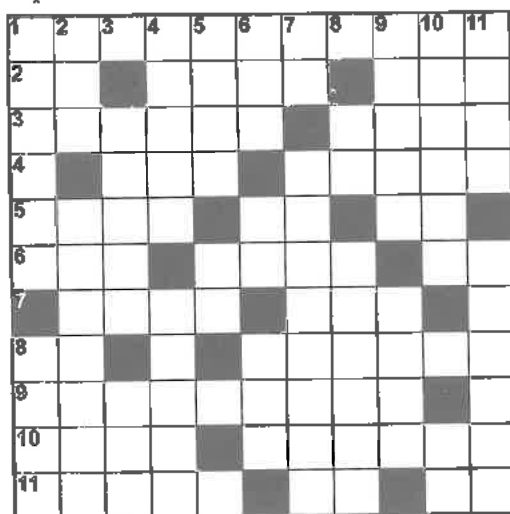

Colegiul Național „Ioniță Asan” – Pinacoteca

Literatura populară

ORIZONTAL: 1) Caracterul obiceiului popular care s-a păstrat ca urmare a transmiterii lui, prin viu grai, din generație în generație. 2) Notă muzicală – Fiecare dintre colindătorii costumați care umblă cu vicleimul în ajun de Anul Nou – Solid la mijloc! 3) Caracterul specific al literaturii populare, determinat de oralitatea ei, aceasta nefiind însoțită de identitatea vreunui autor – Referitor la oi. 4) Manifestare a veseliei declanșată de unele creații populare, cum sunt anecdotele, strigăturile, proverbele și zicătorile etc. – Partea lichidă a bucatelor. 5) Ca pelinul – În sobă! – Început de colind! 6) Fluviu african – Cerc cultural-educativ – Bis! 7) Compun scheletul – În orice trupă! 8) În centrul mirei! – Meșter al cărui mit estetic reprezintă concepția noastră populară, conform căreia creația nu se poate realiza decât prin sacrificiu. 9) Caracter al folclorului ce derivă din îmbinarea unor elemente eterogene din domeniul contribuției mai multor culturi artistice, literare, filozofice etc., la realizarea unei lucrări. 10) Mitră – Baba care, conform creației populare, a înghețat în primele zile ale lunii martie, datorită faptului că a lepădat de pe ea cele nouă cojoace cu care era îmbrăcată. 11) Divinitatea rustică din mitologia greacă, reprezentată printr-o ființă cu corp omenesc, acoperită cu păr, având coarne și picioare de țap sau de cal – Esență de brad! – În orice sens!

VERTICAL: 1) „...și Dochia“, unul din miturile românești fundamentale, simbolizând „constituirea însăși a poporului român“, după afirmația lui George Călinescu – Fiul lui Dumnezeu, a cărui naștere constituie temele dramelor populare din preajma Anului Nou, numite „Irozii“ în Moldova și „Vicleimul“ în Oltenia. 2) Animal nordic – Capodoperă a literaturii noastre populare simbolizând „existența pastorală a poporului român“, publicată de Vasile Alecsandri în cunoscuta sa culegere „Poezii populare“, în 1852. 3) Trăsătură specifică, fundamentală a literaturii populare, care constă în faptul că aceasta este creată, păstrată și transmisă prin viu grai, din generație în generație – Clar, precis. 4) Monedă de argint din Roma antică – Sfinți. 5) Stânjenel – Întrebare. 6) Volum – Oală – Medicină (abr. uz.). 7) Început de idilă! – Ființă închipuită, care simbolizează mitul erotic, reprezentată de un spirit rău, care chinuiește noaptea în somn fetele și femeile.

8) Inimă de poet! – Spune povești nepoților. 9) Celebru erou al unui ciclu de balade vitejești, bogat reprezentat în epica populară – Grafician român (Adalbert; n. 1930). 10) Toma..., eroul baladei haiducești cu titlul omonim, publicată de Vasile Alecsandri în culegerea sa de „Poezii populare ale românilor“ – Bluză rustică. 11) Domoală – Ilustru domn al Moldovei (1457–1504), devenit erou legendar al unor creații folclorice și supranumit de popor „cel Mare“.

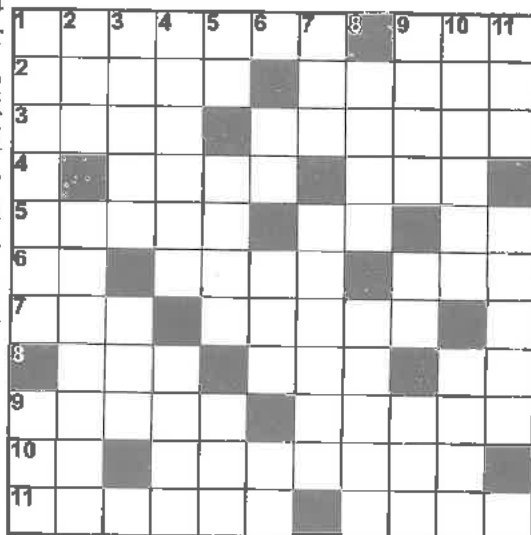
Dicționar: OLI, RUP, MED, POCH.

„Rebusache“, nr. 5 (36) și 6 (37), mai-iunie 1995

Păsări

ORIZONTAL: 1) Pasăre tropicală cățăătoare, având ciocul mare și încovoiat, cu pene felurite și viu colorate, care, dresată, poate reproduce sunete articulate – Pasăre, de la ieșirea din ou până la maturitate. 2) Pasăre răpitoare de zi, asemănătoare cu uliul – Acvilă (reg.). 3) Pasăre australiană al cărei mascul este viu colorat și are coada în formă de harpă – Pasăre de munte cu penele cafenii stropite cu alb, care se hrănește cu ghindă, semințe și insecte. 4) A alunga păsările – Localitate în Somalia. 5) Pasăre migratoare din grupul picioroangelor, de culoare albă, având un moț de pene pe cap – Plumb (simb.) – În sobă! 6) Acum! – Interdicție religioasă – Papagal mare din America de Sud, viu colorat. 7) Cui bont – Dispozitiv de metal utilizat la legarea unor hârtii. 8) Alean – Așezare rurală – Acuze! 9) Mică pasăre cântătoare cu pene galbene – Gaiță (reg.). 10) Coadă de vultur! – Tătăroaică. 11) Pasăre din familia corbului, cu penajul negru sau cenușiu, având ciocul conic și puternic – Pasăre semirăpitoare, omnivoră, din familia corvidelor, mai mare decât cioara, cu penele negre și ciocul și picioarele puternice.

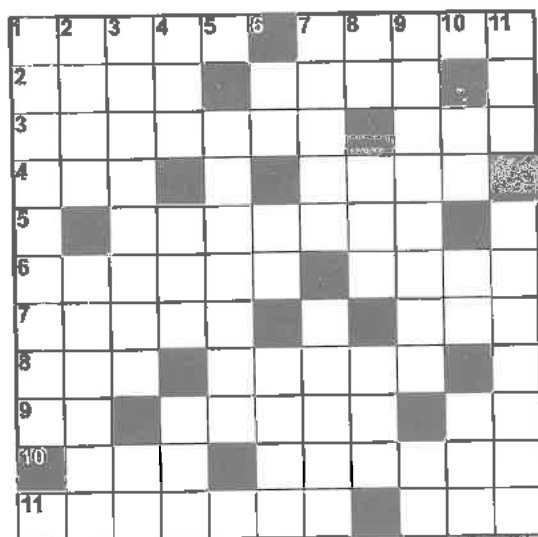
VERTICAL: 1) Pasăre acvatică migratoare de talie mare, cu pene albe, având ciocul lung și puternic, iar sub maxilarul inferior un sac elastic – Pasăre călătoare cu pene cenușii, având coada lungă cu pene albe, care își depune ouăle în cuiburi străine pentru a fi clocite de alte păsări. 2) Măsuri agrare – Păsări care se hrănesc cu larvele fluturilor. 3) Specie de papagal având ciocul lung și coada ascuțită, care nu imită sunetele articulate – Nuanță. 4) Anexat – Nume dat mai mult specii de păsări domestice și sălbatice, înotătoare, având ciocul lung și turtit, cu trunchiul scurt și îndesat, și cu picioare scurte. 5) Aripi de gaițe! – Siglă pentru „Uniunea Republicilor din Africa Centrală” – Distanțat. 6) Corp de gaie! – Instrument muzical cu cel mai grav sunet – Coadă de babiță! 7) Scriitor român contemporan (Romulus) – Pasăre insectivoră migratoare, cu penaj pestriț, având ciocul lung și curbat și o creastă de pene mari, portocalii, în vârful capului. 8) Culuș făcut de păsări pentru a se adăposti și pentru a depune ouăle – Nume dat mai multor specii de păsări de baltă având ciocul, gâtul și picioarele lungi și de obicei un smoc de pene pe cap. 9) Formații epidermice cărnoase care acoperă corpul păsărilor, servind la protecția lui și la zbor – Asia! – Râu în Africa occidentală. 10) Colindător – Macagiu. 11) Din nou – Pasăre călătoare având ciocul roșu, gâtul și picioarele lungi și cu penele, de obicei, albe, în afară de vârfurile aripilor care sunt negre.

Teatrală

ORIZONTAL: 1) Parte mai ridicată și special amenajată în incinta unei săli de spectacole sau în aer liber, unde se desfășoară reprezentațiile – Fiecare dintre divinitățile rustice din mitologia greacă, reprezentată printr-o ființă cu corp omenesc, acoperită cu păr, cu coarne și picioare de țap, care personifică instinctele brutale. 2) Farsă scurtă care se juca în teatrul spaniol între actele unei piese mai mari – Personalitate marcantă mai ales în cinema, teatru, muzică, sport. 3) Platformă de dimensiuni mici, adesea improvizată, într-o sală sau în aer liber, pe care se desfășoară reprezentațiile artistice (pl.) – Diviziune principală a unei opere dramatice. 4) Animale domestice de tracțiune – Uniune, asociație în vederea realizării unui țel comun. 5) Spectacol teatral de gen ușor, în repertoriul căruia intră piese simple, recreative, scheciuri, cuplete, dansuri, recitări, cântece, acrobații, jonglerii (var.). 6) Artist diletant, neprofesionist – Gând, părere. 7) Muza comediei, a satirei și a poeziei comice, în mitologia greacă – Personaj biblic, simbol al tăriei, credinței în fața celor mai grele încercări. 8) Organizația Statelor Americane (siglă) – Antract la spectacole (pl.). 9) Rece! – Concepție interpretativă scenică a unui text dramatic, a unui scenariu sau libret destinat să devină spectacol – Conținutul unui eseu... despre o piesă! 10) Apel la dialog! – Actor de teatru, de cinema. 11) Scaune numerotate, montate la parterul unei săli de spectacole, în spatele fotoliilor – Sfoară pentru teatrul de păpuși.

VERTICAL: 1) Persoană care asistă la o reprezentație teatrală. 2) Ghișeu unde se eliberează biletele de spectacol – Bal..., la care participanții sunt deghizați. 3) Stagiune..., din timpul verii, în care teatrele susțin reprezentații în grădini de vară, pe litoral etc. – La ieșirea din sală! 4) Aduce ploaia – Cai dobrogeni – Partitură scenică ce revine unui actor într-o piesă de teatru, pentru interpretarea unui personaj. 5) În preajmă. 6) Scud! – Perie! – Cântăreață și trageciană franceză (1832–1891). 7) Artiste celebre de teatru, de cinema – Urcări. 8) Bisa! – A se ivi puțin – Fiul lui Zeus și al Antiopei. 9) Specie a genului dramatic cu subiect

patetic, cu personaje puternice aflate în conflict violent, cu deznodământ nefericit – Conținutul unui ziar! 10) Termen de comparație – Nucleu de neon! – Răsărit. 11) Rânduială, tipic – Reprezentație teatrală constând dintr-o succesiune variată de cântece și scene vesele cu subiecte din actualitate.

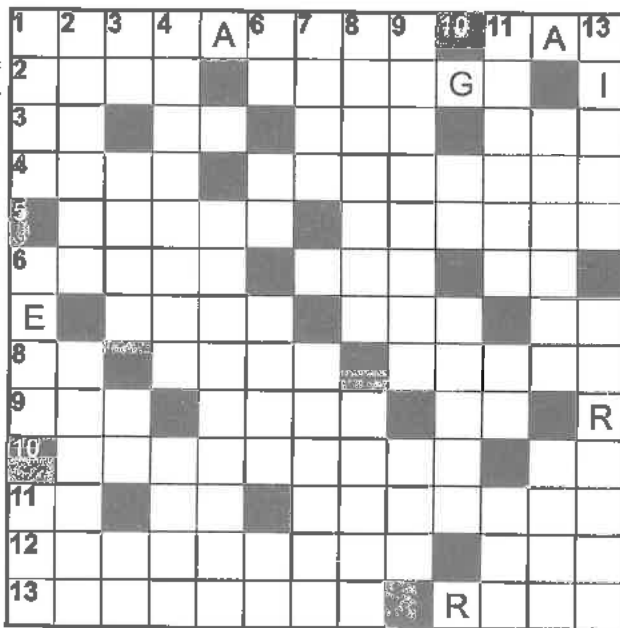
Dicționar: PASO, IOV, AȚI, AGAR, ZET.

„Rebusache“, nr. 10 (185), 2007

La un pahar de vin

ORIZONTAL: 1) Renumită podgorie în Dobrogea întemeiată în 1907 și extinsă treptat între 1952 și 1955, cu stațiune de cercetări, unde vinurile de Pinot, Chardonnay, Sauvignon sau Riesling italian, albe și roșii, de renume internațional sunt calitativ superioare datorită acumulării de zahăr – Piesă de mobilier în dormitor. 2) Plasă de prins pește în formă de sac – Vin foarte dulce obținut în podgoriile din împrejurimile orașului spaniol cu același nume. 3) Radu Lupășcu – Dumneata – Persoană care poartă același nume cu altcineva – Abreviere pentru „navigație“. 4) Vin care conține un grad ridicat de alcool – Oraș în județul Dolj și centrul unei renumite podgorii oltene. 5) Presă manuală cu ajutorul căreia se store strugurii pentru a se obține mustul – Cercetări rapide cu privirea. 6) Trăsurică cu două roți trasă de om în unele țări din Orient – Pseudonimul scriitorului Victor Eftimiu – Miez de brumar! 7) Pană mică de despicaț lemne – Fluviu în Rusia – Miez de nucă! 8) Aure! Julia – Localitate în Rusia – Insulă în Micronezia. 9) Vas în formă de jgheab în care se store strugurii – Apărut pentru moment (reg.) – Barbu Stoian. 10) Municipiu în județul Vâlcea, centru viticol și de vinificație vestit, unde există muzeul viei și vinului, stațiune de cercetări vitivinicolă, cu vinuri renumite precum Crâmpoșie, Tămâioasă românească, Fetească regală, Sauvignon blanche, Cabernet Sauvignon – În cont! 11) În tavă! – Carne! – Suc dulce care nu a început încă să fermenteze, obținut prin zdrobirea și presarea boabelor de struguri (pl.). 12) Băutură alcoolică obținută prin fermentarea și distilarea resturilor rămase după stoarcerea mustului din struguri – Așezare rurală unde se recoltează strugurii toamna. 13) Păsări de baltă cu picioarele înalte, cu ciocul lung și încovoiat în jos, cu spatele și aripile negre, cu reflexe verzui și ruginii sau numele unor pești răpitori de baltă care... merg la un pahar de vin – Soi de struguri (reg.).

VERTICAL: 1) „...de beat“, expresie însemnând a fi foarte beat – Adevărat – Fruct originar din insulele Antile. 2) Centru viticol din județul Prahova, din podgoria „Dealul Mare“, cu o veche și bogată tradiție viticolă întrunind condiții dintre cele mai bune pentru cultura soiurilor destinate vinurilor roșii de calitate – Centru viticol situat în renumita și străvechea podgorie a Târnavelor a cărui mândrie rămâne Traminerul roz, Muscat Ottonelul, dar și Rieslingul italian, Fetească regală, Fetească albă și un neseecat rezervor de vinuri spumante

de calitate. 3) În arie! – Vinuri de la gheață – Perene! – Sorin Grigore. 4) Numele a două soiuri autohtone de viță-de-vie, care produc vinuri de calitate superioară, cultivate în podgoriile de la Cotnari, Dealu Mare și Jidvei (albă și neagră) – Corabia lui Noe. 5) Soi de viță-de-vie cu struguri având boabe verzui, îndesate, bune pentru producerea unor vinuri superioare, cu aromă suavă și gust amplu de neconfundat. 6) Toma Michinici – Sorin Cernat – „...vacii“, varietate de viță-de-vie care produce struguri cu boabe lunguiețe și cărnoase – Vasile Alecsandri. 7) Șuvițe de păr – Soi de viță-de-vie originar din Asia, cu ciorchini răsfirați și boabe alungite, albe sau negre, fără semințe, folosit la producerea stafidelor. 8) Vin produs dintr-un soi de viță-de-vie originar din Franța, cu boabe mici, rotunde, de culoare albă-verzuie și miez zemos – Insecte care înțepă vitele și omul pentru a se hrăni cu sângele lor. 9) Varietate de viță-de-vie care dă struguri cu boabe mari, lunguiețe și cărnoase – Ued în Algeria. 10) Radu Herescu – Cu părul cărunt. 11) Oraș în județul Vrancea cu o vestită podgorie și centru de vinificație, crământ, muzeul viticulturii, nume de referință pentru vinurile spumante – Mare maestru – Intrare. 12) Băutură alcoolică făcută din vin în care s-au pus la macerat diferite substanțe vegetale amare – Program de funcționare. 13) Vase de bucătărie întrebuințate la prăjit – Varietate de struguri cu boabe negre-roșietice.

Dicționar: ORIE, NVG, ATH, EIA, AVAK, ELATO, IȚIT, RARĂ, ATT, NSA.
„Rebus OPTIM“, nr. 415, 2010

Rebusul vieții și al morții

Prof. Violeta ȘERBAN, Bacău

Încă mi-e greu să cred că Ilie Corcoveanu din Caracal nu mai este printre noi, prietenii... Cu siguranță, de acolo, de lângă îngeri, ne privește blând și ne ocrotește... Iubirea lui fără margini pentru oameni, generozitatea, tandrețea neașteptată, poate, la un om de statura sa, sunt doar câteva din datele celui care a fost și va rămâne în suflete ca un prieten bun și cald.

Cu pasiunea-i imensă pentru rebus, integrame, ne-a contaminat pe toți cei care l-am

cunoscut. Din păcate prea devreme, careul rebusistic al vieții lui Iliuță s-a închis definitiv. Poate, acolo, sus, dezleagă acum rebusul vieții și al morții, al trecerii oamenilor pe pământ. Legătura de suflet Bacău – Caracal va exista, cu siguranță, în continuare, prin Marieta, familia sa, dar și prin amintirile legate de Iliuță Corcoveanu.

Dumnezeu să-l odihnească în pace!

În tabăra Cerbu, Dâmbovița, alături de Violeta Șerban, Sanda Dinu, Lidia Dzeatcovschi...

Gânduri...

Prof. Ionica DAN (prietenii de familie)

Îmi vine greu să vorbesc la trecut despre profesorul Ilie Corcoveanu, care mai avea încă atâtea de spus și de făcut.

Mi-l amintesc cum mergea grăbit spre școală, ca nu cumva să întârzie la ore, mereu fiind la multe evenimente ale școlii, la o prezentare de carte, la o expoziție, la un eveniment deosebit al orașului nostru.

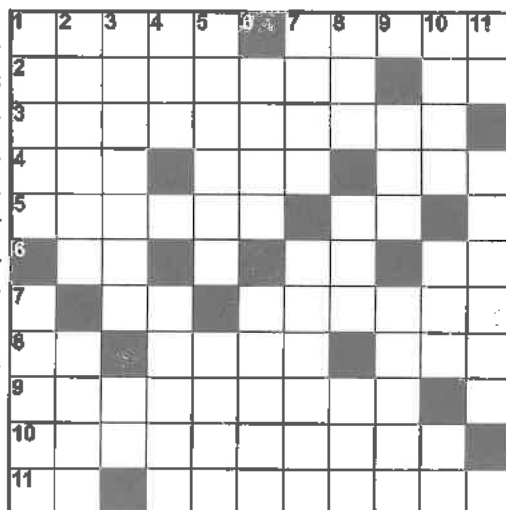
Dar, înainte de toate, a fost un mare familist, un om deschis, prietenos, mereu cu zâmbetul pe buze și gata oricând de a adresa prietenilor și celor cu care venea în contact o vorbă bună, un sfat, o încurajare.

Îi păstrez o vie amintire.

Jocuri populare

ORIZONTAL: 1) Numele unui dans popular cu figuri variate, care se joacă în săptămâna Rusaliilor și despre care, Dimitrie Cantemir, amintește în „Descrierea Moldovei” – Numele unui dans popular răspândit în toată țara, cu ritm foarte vioi, și care se joacă, de obicei, cu dansatorii prinși în cerc. 2) Numele unei hore din Moldova și melodia după care se execută aceasta – Esență de brad! 3) Dans popular care se joacă de obicei la nunți. 4) Moșul care vine pe la gene – Cai dobrogeni – Siglă pentru „Banca Interamericană de Dezvoltare”. 5) Aerisită – Secure! 6) Dă tonul – Termină bătuta! – Bluză din portul nostru național. 7) Tudor Stănescu – Numele unui dans de perechi din nordul Moldovei. 8) Începe rustemul! – Personaj legendar din Vechiul Testament – Cuptorul de la mașina de gătit (reg.). 9) Numele unui alt dans popular de mare virtuozitate, jucat mai ales în centrul Transilvaniei. 10) Joc popular din Muntenia, cu ritm progresiv accelerat, a cărei melodie a fost interpretată de inegalabila Maria Tănase. 11) Ion Chirescu – Dans popular în care un băiat iese în centrul horei, își alege o fată cu care îngenunchează pe o pernă sau o batistă și o sărută, fata urmând să facă același lucru cu alt băiat.

VERTICAL: 1) Animal care a dat numele unui cunoscut dans popular – Joc popular care poartă numele unui animal insectivor (neart.). 2) Numele unui dans popular întâlnit în zona Munteniei (neart.) – Fără asemănare. 3) Scriitor – Vasile Uricaru. 4) Denumirea științifică a fructelor asemănătoare boabelor de struguri – Picior, coloană ornamentală. 5) Corpuri legislative – Substanță organică folosită ca îngrășământ agricol. 6) Clară – Barem, măcar (reg.). 7) Imitație de piele – Dans popular în perechi, cu mișcări moderate, care se dansează însoțit de

strigături, cântate sau recitate (pl.). 8) La diez, în notație literală (muz.) – Localitate rurală caracterizată prin bogăția, varietatea și frumusețea dansurilor populare – Abreviație medicală pentru englezescul „Total digestibil nutriens“. 9) Abreviație U.P.I. pentru constelația Circinus – Felicitări. 10) Numele unei hore care se joacă în ajunul nunții la casa mirelui (neart.) – Joc popular interpretat de femei cu multă gingășie în zona folclorică a Munteniei (neart.) – Andrei Timofte. 11) Bisa! – „Ca la...“ dans popular românesc, cu un ritm sincopat, răspândit în zona subcarpatică munteană și în sudul Ardealului.

Dicționar: IDB, TUAR, REZ, UVA, AIS, TDN, CIR, ITE.

„Rebusache“, nr. 10 (29), 5 octombrie 1994

Pentru prietenul plecat...

Prof. Dumitru BOTAR

Dispariția lui fizică, la 26.03.09, m-a răvășit sufletește, a venit într-un moment când speram că totul merge spre bine și el se va reintegra în circuitul cultural al orașului și zonei, unde era prezent permanent și profesionist.

Era un om distins, un admirabil coleg, meticulos și foarte serios în tot ceea ce făcea, punea pasiune și dăruire, cultiva și respecta prietenia, oferea cu generozitate celor dornici sfaturi, îndemnuri sau informații necesare. Îndrăgit de elevi și de colegii de cancelarie pentru omenia și căldura sufletească, care l-au făcut cunoscut și apreciat în peisajul cultural și școlar al urbei, nu-mi amintesc să-l fi auzit jignind pe cineva; era mereu alături, când era nevoie, cu o vorbă bună sau un sprijin dezinteresat.

Rebusul a fost respirația lui, pasiunea care l-a mistuit toată viața, lui i s-a dedicat ca unei iubite, mișcarea rebusistă având în el un slujitor fidel, de marcă, remarcabile fiind careurile tematice din revista „Rebus“, pe care le dezlegam cu mare plăcere. Nu de puține ori l-am apreciat și l-am îmbrățișat pentru că datorită lui, la un moment dat, Caracalul devenise o adevărată capitală a rebusului românesc. L-am felicitat cu toată sinceritatea și în anul 1995, când la Concursurile Naționale de Compunere organizate de revista „Rebus“ a obținut Premiul Anual al acesteia (Careu tematic) și m-am bucurat alături de el. Indiscutabil, orașul Caracal este mai sărac cultural fără el, iar școala urbei noastre pierde încă un dascăl de vocație, în timp ce familia rămâne fără un soț și un tată de neînlocuit. Parcă este un blestem al nostru, de a nu realiza adevărata frumusețe morală și sufletească a unor colegi sau prieteni, decât atunci când intervine despărțirea defini-

tivă, plecarea iremediabilă pe drumul fără întoarcere, abia atunci înțelegem cât de goi sufletește am rămas în fața destinului.

Dar acum toate acestea s-au dus, Ilie Corcoveanu, prietenul și colegul meu, a devenit o amintire, la care mă întorc cu nostalgie și înfrigurare, pentru că omul și cărturarul care a fost, a lăsat urme de neșters în sufletul meu îndoliat, iar pentru mine, oamenii pe care i-am iubit nu vor muri niciodată.

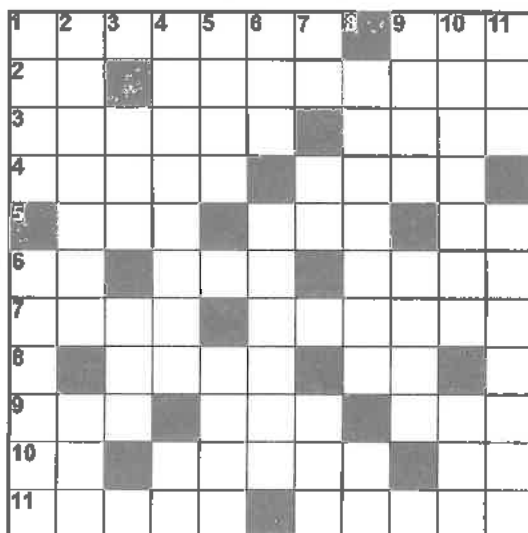
Invitație la spectacol

ORIZONTAL: 1) Scurtă piesă de teatru, într-un singur act și cu un număr redus de personaje – Diviziune principală a unei opere dramatice. 2) Nucleu de atom! – Personaj buf din vechea comedie italiană, înfățișat într-o costumație pestriță, de un colorit foarte viu. 3) Actor neprofesionist – A vântura. 4) Concepția interpretării unui text dramatic, scenariu de film sau libret destinat să devină spectacol (pl.) – Poet liric grec din secolul VI î.Hr. 5) Duet muzical – A înghiți un lichid – În supă! 6) Început de simfonie! – Recent – Distanțați. 7) Pește dulcicol – Specie a genului dramatic cu tematică și personaje de basm, uzând de efecte spectaculoase, obținute prin îmbinarea discursului literar cu cel muzical-coregrafic și prin fantezia montării. 8) Voce de femeie sau de copil, situată, ca registru, între sopran și tenor – Teșite! 9) Unitate de lucru mecanic – Singură – Ustensile de cusut. 10) Început de comedie! – Înștiințare expusă public și gen de artă grafică cu funcție de informare, reclamă (pl.) – Cotă medie! 11) Amuzantă – Compoziție muzicală pentru soliști, cor și orchestră cu o acțiune scenic-dramatică, creată pe baza unui libret și destinată a fi reprezentată pe scenă.

VERTICAL: 1) Vedetă de cinema – Scurtă scenetă satirică sau comică. 2) Specie a genului dramatic al cărui subiect și deznodământ provoacă râsul și care satirizează relațiile sociale și etice – Partitură scenică ce revine unui interpret într-un spectacol. 3) Zeiță elamită a lunii – Efect comic în teatru și în cinematograful bazat pe surpriză. 4) Teatru..., în care se vorbește limba națiunii respective și care e întreținut de stat – Debut artistic! 5) Personaj principal al unei opere literare (pl.) – Arbust cu ramuri dese, crescute de la rădăcină. 6) Furtună de ploaie (abr. meteo) – Personaj comic, pitic sau cocoșat, la curțile medievale, sau măscărici (pl.). 7) Adrian Enescu – Final de comedie! – Pictor japonez. 8) Local de noapte cu program muzical-distractiv – Început de epopee! 9) Una dintre cele patru ramuri ale vechilor greci – Activitate umană care are ca scop crearea unor valori estetice și care utilizează mijloace proprii de exprimare, precum teatrul, cinematografia, muzica. 10) Spectacol al cărui program cuprinde reprezentații de gimnastică, de acrobație, dresaj de animale, numere comice (pl.) – Grup de actori, în teatrul antic, care luau parte la desfășurarea acțiunii dramatice ca personaj colectiv, exprimând opinia publică. 11) Râu în Rusia – Mică piesă de teatru, scenetă.

Dicționar: IBIC, ERG, AGU, TLR, ASO, TNA.

„Rebusache“, nr. 9 (184), 2007

Amintiri...

prof. Mariana (Minoescu) CATRINA

Este iarnă. Ajunul Anului Nou. Nu-mi pot defini stările sufletești. Sunt și tristă, dar și veselă. Sunt tristă... a mai trecut un an, iar bilanțul lui nu este îmbucurător. Veselă – pentru că toată familia mea și cei apropiați mie sunt sănătoși.

Trece prea repede timpul... parcă nu mai are răbdare cu noi. Și iarăși devin tristă căci nu mai privesc cu încredere în viitor. Ce va fi nu știu, dar văd că pe zi ce trece valorile morale și spirituale dispar una după alta, iar în loc, cu greu putem pune altceva. Ne mor actorii pe scenă, scriitorii, academicienii. O mediocritate și o vulgaritate fără margini se întind, asemenea unei caracatițe, încet-încet, dar sigur.

Nu am dreptul să fiu tristă. Mi-aduc aminte versurile unui pot român (nu-i dau numele) – „Niciodată, niciodată, să nu-i uităm pe cei mai triști ca noi”. Nu am dreptul să fiu tristă, „ai mei sunt bine, ai mei sunt vii.” Sunt însă mulți oameni triști. Totul se rezolvă la un moment dat, dar când îți dispăre ceva drag și cunoscut, numai amintirea lui poate umple golul lăsat de dispariție. Televiziunile nu prezintă nimic atractiv. Am dat niște telefoane foștilor mei colegi de liceu și de facultate. Ne-am dat numerele de la unul la altul, încât am vorbit toată noaptea. Așa am ajuns ca mulți colegi să mă întrebe dacă într-adevăr a murit Ilie Corcoveanu. Nu le venea să creadă... Ilie nu e mort, m-am întâlnit cu el..., am fost la el când am venit în Caracal... m-a servit cu o palincă (Sergiu Marinescu), nu se poate... Ba se poate, am spus în final... Dar ce nu se poate, când totul se poate, când moartea se poate!!!

L-am cunoscut pe Ilie de pe vremea liceului. În clasa a XI-a am hotărât să dau la filologie și pentru a da bacalaureatul la uman, m-am transferat de la real, la clasa a XI- a E, dirigită dl. prof. Vasile Fărcășanu (Dumnezeu să-l odihnească și pe dânsul!). Atunci l-am cunoscut pe Ilie. Era un băiat înalt, cu părul blond, sfătos ca un om de la țară, cu experiență. Locuia la cantonul de la Cezieni, cu părinții săi. Îmi spunea și era mândru că aveau o gospodărie frumoasă, cu multe păsări și animale domestice, le descria amănunțit; Ilie era ca un om matur, știa de toate. Când mergeam cu trenul la Craiova, urmăream pe geam „gospodăria” de la canton și constatam că Ilie nu exagera deloc în relatările sale. Era un băiat liniștit, îl văd aieva în rândul de la geam, în banca a IV-a sau a V-a. Povestea frumos, rar, era prieten mai mult cu fetele. Era o plăcere să-l ascuți. A venit bacalaureatul, am dat la facultate și o perioadă nu l-am mai văzut. În 1972 am fost repartizată, pe catedra de limba franceză, la Liceul Teoretic Osica de Sus (Vlădueni). Aici, l-am regăsit pe Ilie, profesor suplinitor. Nu se schimbase, avea același ritm în mișcare și vorbire. Împreună cu o altă profesoară de franceză (Catrinel Șarpe) „l-am franțuzit”, Ilie a devenit Eloa (Eloi – așa cred că se scrie în franceză) și așa i-a rămas numele printre noi. Prietenos, glumeț, făceam de toate: acțiuni la bibliotecă, apoi creșteam viermi de mătase, mergeam la practică, și pe ploaie și pe vânt. Era frumos pe atunci, eram tineri și sănătoși și dacă mă gândesc, cu mintea de acum, avea și practica agricolă ceva bun – elevul știa că trebuie să facă ceva, alături de alți colegi. Ca să reușești în viață, indiferent de domeniu, trebuie și efort și acesta e susținut prin muncă. Din păcate, azi, totul e inversat, ajungi „sus” fără muncă, fără învățătură, fără efort, doar cu relații și bani. „Ai carte, ai parte!” este înlocuit azi cu „Ai bani, ai parte!”.

Tot atunci l-am găsit pe Ilie făcând rebus. Nu știu exact când a început să practice această îndeletnicire. Îi apăreau careuri și în ziarele județene, în revistele de specialitate. Dacă insistam să-mi explice dexteritatea cu care alcătuia sau rezolva un careu, el nu

vedea nimic extraordinar în așa ceva. „- Fete, totul este să perseverezi!”. Și iată, mi-am adus aminte de acest „fete”, un regionalism spus pe un asemenea ton încât te relaxai imediat – nu mi-l închipui rostind „fată!” sau „fato!”.

O altă amintire, încă vie. Acolo, la Osica, secretarul de partid avea prostul obicei, intenționat, de a ne reține la ședințe, seara, exact până când trenul nostru de navetă sosea în gară. Îl pierdeai, erai pierdut, mai rămânea mașina de ocazie, dar pe atunci erau mașini puține, mai era și noapte... Domnul director al liceului, dl. Amzu Ilie – Dumnezeu să-l odihnească și pe dumnealui!- alerga cu viteză, pornea în fugă din poarta liceului și reușea să oprească trenul la barieră. Veneam și noi în fugă, ne urcam în tren, mulțumindu-le mecanicilor care se obișnuiseră cu asemenea practici, chiar dacă ei încălcău regulamentul, oprind trenul pentru niște pasageri ce trebuiau a fi fost în gară. Ultimul era Ilie, strigam la el să se grăbească, dar el venea cu aceiași pași cu care mergea de obicei. „Fete, graba strică, ușurel...” Nu-l puteai scoate din ritmul său. Era de invidiat.

În 1975 am venit în Caracal, la Școala Generală Nr. 6. Ilie și-a terminat studiile, a fost numit director la Școala Generală Dobrosloveni. Am menținut o legătură strânsă cu el, ne întâlneam pe stradă, la cercurile pedagogice, la comisiile de admitere. Între timp, după 1990, el s-a transferat la Colegiul Național „Ioniță Asan”. Era mândru de copiii săi, îmi povestea de Dragoș, era mândru de performanțele sale. La cercurile pedagogice ne oferea reviste cu careurile sale.

În ciuda faptului că profesional era ocupat, Ilie era și un bun bucătar; ne dădea rețete, spunea ce conserve făcea cu soția sa, Marieta. Erau mulți la masă, căci Ilie și-a luat în îngrijire și pe cei doi părinți, chiar dacă una din fete s-ar fi putut ocupa de ei. Nu e ușor să ai alături și nepoți și părinți. Cu calmul lui, a găsit modalitatea de a-i împăca pe toți. Ce frumos era în excursii! Distractiv, ne spunea vorbe pline de înțelepciune, el părea serios, noi râdeam, ne pozam etc...Ca profesor, Ilie ținea foarte mult ca elevii săi să fie ordonați. Aceștia nu vor uita niciodată linia de la caiet, data, titlul subliniat și el cu un creion bine ascuțit. Repet, era meticolos în tot ce făcea.

Din păcate, Ilie ne-a părăsit. Prea repede, pe neașteptate. A luptat până în ultima clipă, a sperat că va învinge boala. Viața e scurtă și merită să fie trăită, chiar dacă uneori sunt multe greutăți de trecut. Nu știm să apreciem viața. Ne urâm, ne bârfim, ne dăm a fi atotcunoscători sau a fi cei mai buni. Trebuie să ne împăcăm bine unii cu alții. Societatea de azi s-a schimbat sau ne-a schimbat pe noi în rău. Oameni de la care pretinzi mult, căci au și carte, devin pe neașteptate, mai egoiști, mai răi, mai indiferenți la dispariția unui coleg, la durerea unei familii. Când oamenii se poartă bine cu noi, ne este extrem de simplu să fim... buni. Ne este atât de ușor să ne simțim bine. Ce facem însă atunci când cineva ne provoacă, atunci când suntem trădați, jigniți sau când suntem în fața unor mari încercări ale vieții? Ne supărăm, întoarcem jignirile, urâm, disprețuim, lovim la rândul nostru. Devine greu atunci să ne păstrăm bunătatea, blândețea, înțelepciunea, iar uneori pare a fi chiar imposibilă schimbarea. Dar tocmai prin asemenea situații suntem chemați să ne vindecăm, să evoluăm, să ne schimbăm. Avem nevoie de multă lumină în sufletele noastre, de mai multă iubire și de mai multă înțelepciune.

Să ne păstrăm iubirea și încrederea în Dumnezeu. Toate neplăcerile vieții ne cheamă spre lumină și spre a ne cunoaște pe noi înșine ca ființe ce sunt mai mult decât haina lor pământească. Undeva, în adâncul ființei noastre pulsează divinul care ne susține și face din mulțime- UNUL. Când ne vom vedea în altul pe noi înșine, ne vom aminti că, la rândul nostru, am spus uneori cuvinte dureroase sau am făcut gesturi care au zdruncinat pe cineva... Iubirea nu poate topi povara negativității pe care o purtăm în firea omenească. Și, dacă se întâmplă ca ea să existe, să cerem iertare și să ne iertăm pe noi înșine, deopotrivă.

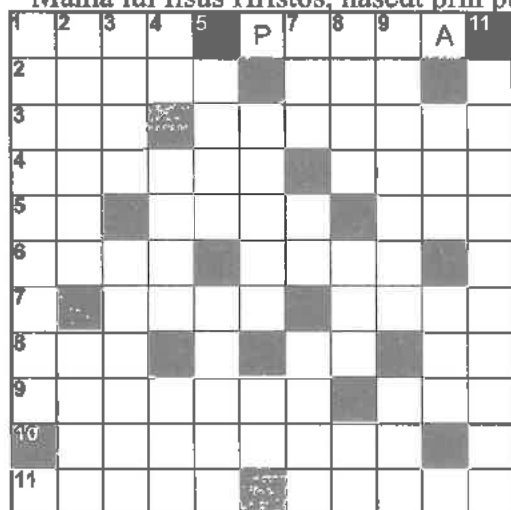
Să nu apună soarele peste sufletele noastre! Și dacă, din supărare, din rea voință, invidie etc. noi l-am supărat pe Ilie, măcar acum, când nu mai este, să îl rugăm să ne ierte și, de acolo de sus, din lumea îngerilor, să privească cu blândețe și înțelegere la noi, cei rămași încă pe pământ.

Dumnezeu să-l odihnească în pace!

Muze și mitologie

ORIZONTAL: 1) Fiecare dintre divinitățile alegorice, ocrotitoare și inspira-toare ale artelor și științelor, considerate fiice ale lui Zeus și ale Mnemosinei, în mitologia greacă – Divinitate în mitologia greacă, fiica lui Zeus și a zeiței Temis, reprezentată ca o femeie frumoasă și tânără care ținea într-o mână statueta zeu-lui Pluto, al bogăției, sau trandafiri, spice și ramuri de măsline. 2) Muza poeziei lirice, în mitologia greacă – Zeu din mitologia nordică. 3) Holdă – Muza poeziei epice și a elocinței, mama lui Orfeu și a sirenelor, considerată și muza filosofiei. 4) Anvelope – Hotar (pop.). 5) Mioare – Divinitate supremă în mitologia greacă, „tatăl zeilor și al oamenilor”, stăpân al universului – Institutul de Reforme Penale (siglă). 6) Limbă vorbită în Indonezia – Pericol. 7) Dată la rezezeală – Divinități protectoare ale familiei și căminului, în mitologia romană. 8) Pseudonim al lui Mihai Gafița, critic și istoric literar român (1923–1977) – Cult! – Finale la șah! 9) Una dintre cele nouă muze, patroană a muzicii, în mitologia greacă – Introducere în biologie! 10) Muza imnurilor sacre și, în genere, a poeziei religioase, iar mai târziu a retoricii, în mitologia greacă. 11) Muza comediei, în mitologia elenă – Totalitatea operelor literare aparținând genului narativ.

VERTICAL: 1) Muza tragediei, în mitologia greacă. 2) Muza astronomiei, în mitologia greacă – Rege legendar din Polinezia, care ar fi debarcat pe insula Mangareva, venind dinspre est cu o flotă de plute mari cu pânze. 3) Personaj fe-minin din mitologia populară românească, întruchipare a bunătății și a frumuseții, căreia i se atribuie puteri miraculoase și darul nemuririi (pl.) – Armă de foc de di-mensiuni mici. 4) Acut! – Unul din oștenii de seamă ai regelui David – Divinitate străveche a evreilor, amintită în câteva inscripții egiptene. 5) Munte în Italia – Mama lui Iisus Hristos, născut prin puterea Duhului Sfânt, fiica lui Ioachim și

a Anei. 6) A delira – Petre Marinescu. 7) Antropolog estonian – Nota șapte la muzică – Trândăvie. 8) Muza istoriei, în mitologia greacă, reprezentată ținând în mână un teanc de cărți sau un sul de pergament – Sublocotenent (abr.) – În pipă! 9) Poezia care cântă dragostea, a cărei muză este, în mitologia greacă, Erato – Camere de spălat. 10) Pom fruc-tifer – Paradis, eden. 11) Muza dansului, în mitologia greacă.

Dicționar: ULR, OTAR, MAPI, NTS, TUPA, UZIA, ELI, OCRE, AUL, SLT.
„Rebusache“, nr. 9 (184), 2007

Conserve de iarnă

ORIZONTAL: 1) Fructele unei plante legumicole, de formă alungită, de culoare verde, care se consumă crude, gătite sau murate (dim.). 2) Plantă erbacee cu fructe bace verzi, roșii sau galbene, întrebuințate în alimentație crude, preparate sau acrite cu oțet, sau puse la saramură separat sau în murături – Plantă erbacee cu gust și miros caracteristic al cărei bulb format din mai mulți „căței” este bogat în substanțe nutritive și păstrat pentru iarnă în funii. 3) Radu Petrescu – Abreviere pentru „Leo Minor” (leul mic) – Vin făcut dintr-o varietate de struguri de calitate inferioară, cu boabe mici și negre (var.). 4) Băutură alcoolică preparată din fructe sau din comina strugurilor la cazan – Băutură obținută toamna prin fermentarea mustului din struguri – Secui! 5) Râu în Indonezia – „De...”, de post, care nu este de dulce – Umplutura unei pipe! 6) Ultimele faze ale unor competiții sportive desfășurate în sistem eliminatoriu – Adăpost pentru toamna vieții. 7) Coacăz uscat! – Automobil românesc de teren – Comună în Franța. 8) Acut! – Compozitor german (1858–1944) – Suc dulce care nu a început încă să fermenteze, obținut prin zdrobirea și presarea boabelor de struguri. 9) Ovidiu Vornicescu – Postume! – Preparat culinar delicios făcut din vinete, gogoșari, ceapă, suc de roșii și ingrediente prăjite în ulei, ori din pește cu garnitură de legume. 10) Ciupercă comestibilă cu pălărie portocalie-cărămizie, care crește în pădurile de brad și de fag – Condiment picant sub formă de pastă moale, galben-verzuie, obținut prin prelucrarea semințelor plantei cu nume omonim, cu adaos de zahăr, sare, acid acetic și cimbru. 11) Substanță proteică având rol important în mecanismul contracției musculare – Theodor Enășescu. 12) În poză! – Pasăre pe varză la cuptor – Clădire la o vie, unde se tescuiesc strugurii, se prepară vinul și se depozitează uneltele de lucru sau local în care se consumă băuturi alcoolice, preparate culinare într-un cadru rustic. 13) Plantă erbacee legumicolă cu flori violete și cu fructe comestibile, mari, ovale, cărnoase, de culoare violet-închis, din care se prepară o salată delicioasă sau vestita zacuscă – Plantă legumicolă cultivată pentru frunzele sale mari, cărnoase, comestibile, de un verde-închis.

VERTICAL: 1) Plantă erbacee cu tulpini subterane terminale, cu tuberculi de formă rotundă, ovală sau alungită, comestibili, bogati în amidon, folosiți în alimentație, păstrați pentru iarnă în lăzi – Legumă având rădăcina groasă în formă de con, de culoare galbenă-roșiatică și cu gust dulce, păstrată în nisip sau în gropi speciale, bogată în vitamine și folosită în alimentație. 2) Bulb mare de ceapă, obținut din sămânță, cultivat în răzoare

1	2	3	4	5	A	7	8	9	10	11	12	13
2												
3												
4												
5									A			
6												A
7												
M												
9												
10												
11												N
12												
13		N					S					

de regulă toamna – Plantă legumicolă cu frunze mari, groase, ondulate, care se învelesc unele pe altele, făcând o căpățână compactă care se consumă crudă, ca salată sau gătită și se pune la murat în putini pentru iarnă. 3) Sile Dinicu – Stomac (pop.) – Intrare în seră! 4) Plantă aromatică având frunze mari cu rizom gros, globulos, cultivată ca plantă culinară și folosită la murături – Varietate de fasole cu păstăi subțiri și galbene. 5) Versuri – În salată! – Cu vârf ascuțit, țuguat. 6) Grădini de iarnă cultivate cu zarzavaturi – Vie culeasă toamna de struguri. 7) Victor Ursu – Verde la început! – Plantă din familia gramineelor a cărei boabe sunt folosite ca hrană pentru animale, în industrie și în alimentația omului, semănată toamna – Rădăcină de țelină! 8) Răsăriteană – Plantă leguminoasă cu fructe păroase de culoare verde, comestibile. 9) Prefix însemnând „pieptene” – Mai mică decât noaptea toamna spre iarnă – Cucu! – Cepe! 10) Localitate în Rusia – Usturoi (pop.) – A certa. 11) Așezare urbană dotată și cu piață de legume și fructe pentru aprovizionarea de toamnă – Plantă aromată cu miros pătrunzător ale cărei frunze sunt întrebuințate drept condiment, uscate pentru iarnă. 12) Tomate din care se prepară bulion, pastă pentru câmară, dar și gogonele sau murături – A se ofili – Mioara Adamescu. 13) Râu în Rusia – Plantă legumicolă cu rădăcina pivotantă cărnoasă albă sau galbenă, comestibilă, bogată în substanțe nutritive și vitamine, păstrată ca și morcovii și alte rădăcinoase.

Dicționar: OGAN, EUS, ERB, CTEN, IUR, IIA.

„Rebus OPTIM“, nr. 413, 2009

Și animatorul avea un nume...

Mișu SLĂTCULESCU

Noi, cei de la Casa de Cultură, ne doream colaboratori care să vină în casa noastră din dragoste, pentru a face totul din iubire. Drumurile vieții l-au adus în familia noastră. A fost o întâlnire fericită cu un om care și-a dedicat viața familiei, școlii unde a fost dascăl și patimii de care era stăpânit: cuvintele încrucișate.

Am fost sortiți să fim împreună, ca împreună să acționăm pentru a ajunge în vârful piramidei unde se afla elita rebusului românesc. La 13 octombrie 1985 a fost însărcinat să conducă Cercul de Rebus al Casei de Cultură „Radu Șerban“. Ca animator principal a venit cu propuneri care ne-au convins că vor avea succes. Și au avut. Îmi stăruie în amintiri cum prezența rebusiștilor caracaleni în reviste de specialitate devenise una obișnuită și era chiar așteptată cu interes de iubitorii de cuvinte încrucișate. Sunt atât de mulți ani de atunci. Mă urmăresc imaginile Concursului de Rebus din 9 noiembrie 1986. Un dialog rebusist la nivel de județ Olt.

Uite că acum, ca un copil, mă bucur că păstrez în minte imagini din zilele de 21 și 22 octombrie 1989. EL, ANIMATORUL, a adus în acele zile, țara la noi acasă. Am fost foarte plăcut surprins că rebusiști români de pretutindeni, însoțiți de Alexandru Păsărin, șef secție Revista „Flacăra“, au trecut pragul Casei de Cultură. Asta ne doream atunci. De aceea zic: animatorul nostru avea un nume – ILIE CORCOVEANU.

Cercul de Rebus a avut locul lui în viața animatorului și s-a simțit responsabil față de cei cu care lucra, față de public. Întotdeauna simțea nevoia de ceva. Își propunea mereu noul și trata totul cu multă responsabilitate.

Când sunt trist mă gândesc la ceva frumos, la Cercul de Rebus și la animatorul ILIE CORCOVEANU.

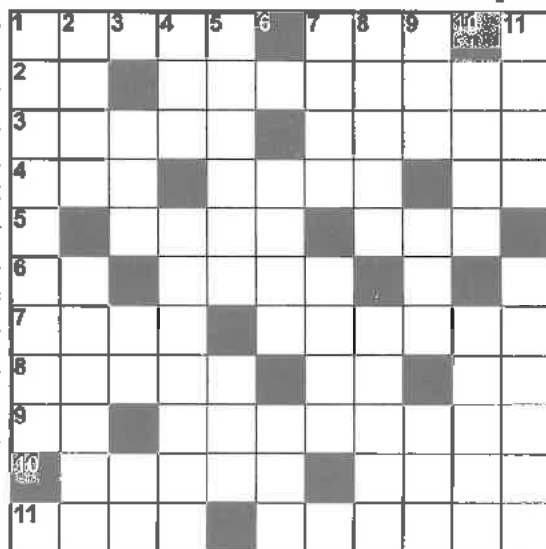
Coș cu fructe

ORIZONTAL: 1) Fructe cu formă alungită de culoare vânătă sau galbenă, cu sâmbure mare, din care se prepară gem, magiun, marmeladă, dulceață sau țuică – Fruct comestibil de formă rotundă-turtită, de diferite culori, bogat în vitamine. 2) Oana Aldea – Fructele viței-de-vie, în formă de ciorchine, din care se prepară vinuri, magiun sau se consumă proaspete la desert. 3) Fructul comestibil al unui arbust mediteranean ornamental, de mărimea unui măr, având coaja groasă, roșiatică și numeroase semințe, înconjurat de un înveliș cărnos – Un fruct bine copt. 4) Amețit de băutură (reg.) – Localitate în Elveția – Rest de fragă! 5) Atomii cu exces de sarcină electrică – Salut roman. 6) Precum – Localitate în S.U.A. 7) Electrode pozitiv – Numele a două specii de plante erbacee din familia curcubitaceelor, cu tulpină târătoare lungă și cu fructe comestibile, având coaja galbenă sau verzuie și miezul roșu, dulce, parfumat și succulent. 8) Fructe de formă sferică, alungită, cu coaja galbenă, aromate și cu miezul acru, bogat în vitamine – Cură de... zmeură! – Umplutură de tort cu portocale! 9) Timpul ananasului! – Pepene verde (reg.; pl.). 10) Fructele comestibile ale unui arbust de munte, în formă de bobită neagră, albăstruie, brumată, cu gustul acrișor – Superstiție. 11) Arbore sau ax pe care se montează roțile unui vehicul rutier – Fructe de munte în formă de boabă verzuie, roșie sau galbenă, cu gust dulce-acrișor și cu multe semințe.

VERTICAL: 1) Fruct de formă sferică, aromat și zemos, bogat în vitamine, învelit într-o coajă de culoare galbenă-roșiatică. 2) Arhipelag indonezian – Fructul comestibil al unei plante originare din țările calde, cărnos, cu gust dulce-acrișor și foarte aromat. 3) Pepene verde, harbuz (reg.) – Ființă superioară – A exista. 4) Râu în Coasta de Fildeș – Mod de stabilire a dreptății sau vinovăției părților în litigiu, caracteristic Evului Mediu. 5) Veșnică – Abreviație uzuală pentru luna iunie, numită și cireșar. 6) Platformă științifică automată (abr.) – A înghiți lichide. 7) Fructul comestibil negru și lucios al unui arbust din familia rozaceelor, având tulpina spinoasă și florile albe sau roz – Fructele comestibile ale unui pom din familia rozaceelor, cu o coroană piramidală, cu frunze ovale și flori mari, albe sau roz. 8) Dudă (reg.) – Coș cu fructe. 9) Băutură alcoolică fabricată prin distilarea melasei din trestia de zahăr (var.) – Teren plantat cu viță, producătoare de struguri – Oraș în Coreea de Sud. 10) Monarh – Carnet de însemnări. 11) Masa de seară – Fructe mici, sferice, cărnoase, de culoare roșie sau galbenă, cu gust dulce sau amarui.

Dicționar: TUI, RAAD, RAMP, RAOU, DII, NSI, ORDALIE, AIMP, RUM, IRI.

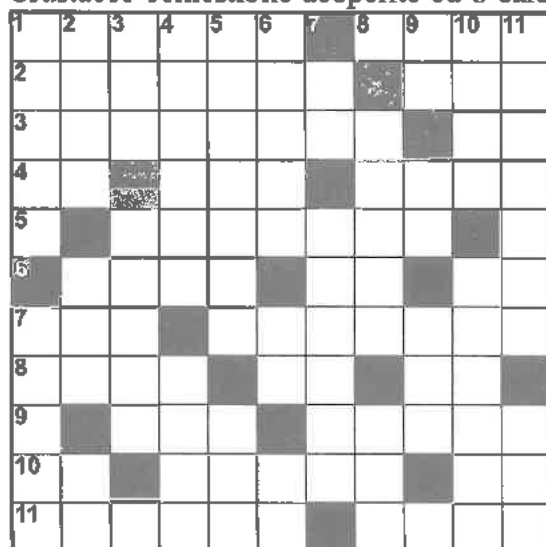
„Rebusache“, nr. 7 (182), 2007

Poftiți la masă!

ORIZONTAL: 1) Fel de mâncare constând dintr-o zeamă, preparată cu legume, adeseori și cu carne – Ciorbă preparată cu o zeamă acră din tărațe de grâu, secară sau sfeclă de zahăr, fermentate în apă. 2) Mâncare sau băutură cu gust acid – Local cu ospătărie unde se pot adăposti peste noapte drumeții. 3) Fel de mâncare constând din carne prăjită pe grătar sau în tigaie – Primele la cină! 4) Capăt de alee! – Haină – Strigăt de purcel. 5) Prăjituri făcute din mai multe foi de aluat, având între ele straturi de cremă. 6) A dat dovadă de răceală – Urme de făină! – Parte a blatului! 7) Piața romană – Ușă, poartă. 8) Aceasta (pop.) – Produs avicol folosit în alimentație – Serviri la final! 9) Lichid folosit la prepararea aluaturilor (pl.) – Mâncare preparată din carne de bovine, de porcine sau din pește, prin fierbere în apă cu diferite ingrediente. 10) Urme de carne! – Masă mare îmbelșugată, organizată în diferite împrejurări festive – Seu! 11) Produs alimentar zaharos, fabricat din caramel, miere, nuci, migdale, esențe aromate și amidon sau albuș de ou – Pește răpitor de apă dulce, asemănător cu crapul.

VERTICAL: 1) Băutură preparată din sămânța arborelui cu același nume, prăjită și rășnită, sau dintr-un surogat – Pulberea obținută din măcinarea boabelor de cereale, folosită în prepararea produselor de panificație, de patiserie și cofetărie. 2) Delicatese care se obțin de la anumite specii de pești – Zahăr care se prezintă sub formă de cristale mărunte – Felul doi și trei! 3) Semnul înmulțirii – Pâine rotundă și turtită făcută din mălai sau din aluat nedospit. 4) Dojană, muștrare – După aceea. 5) Vas de gheață în care se află un litru de vin și o sticlă de sifon luate împreună (pl.) – Spinare de pește! 6) Pastă obținută din făină amestecată cu apă și grăsime, din care se prepară pâinea și prăjiturile – În snop! – Intrare în patiserie! 7) O măsură de sare! – Substanță grasă, insolubilă în apă, obținută prin topirea grăsimii animale și folosită în alimentație și industrie. 8) Agricol – Firicel care se desprinde din unele păstăi. 9) Olga Hristache – În cuib! – Fript, pârlit. 10) Crustacee comestibile acoperite cu o carapace tare, de culoare neagră-verzuie,

care devine roșie la fiert – Produs de patiserie, preparat prin coacerea în forme mici, rotunde și ondulate a unui aluat de cozonac. 11) Preparate culinare făcute dintr-o felie subțire de carne bătută cu ciocanul de lemn, trecută succesiv prin făină, ou și pesmet și prăjită în grăsime – Preparat în oală.

„Rebusache“, nr. 11 (126),
noiembrie 2002

A existat cu adevărat – un OM

*Prof. Alexandra ȘTEFAN
(fostă colegă, Colegiul Național „Ioniță Asan”, Caracal)*

Oamenii, luați în totalitatea fapturii lor, cu întreaga lor viață de vorbe, fapte, gânduri, nu pot ajunge valori ale profesiei, ale comunității în care trăiesc decât atunci când, trecând prin exigentul laborator al timpului, cu multiplele lui ispite, cu minuțioase analize și epurări, reușesc să supraviețuiască după moarte, ca niște binefăcători, în amintirea urmașilor.

Un astfel de binefăcător a fost profesorul Ilie Corcoveanu – căruia îi aduc un pios omagiu de admirație, respect, păstrând o clipă de reculegere în amintirea lui.

Gândurile mele se îndreaptă cu pietate și căldură către colegul meu de catedră, care, de aproape un an, a trecut spre cele veșnice, a plecat în lumea cea fără de soare. Deși s-au scurs zile, voi puncta amănunte interesante ce au devenit în timp amintiri frumoase.

A fi dascăl este vital și frumos, demn și nobil. A-ți închina o viață de om acestei sacre misiuni este un merit ce nu poate primi recompense. Când faci asta tot timpul, la locul potrivit și cu pasiune, pricepere și dăruire sufletească – este o mândrie, ca și pentru profesorul Ilie Corcoveanu, un coleg neprețuit – care și-a dedicat strădaniile împlinirii moral-spirituale și intelectuale unor copii ce rămân „pecetluiți” de harul și cu harul dascălului lor. A răsplăti o asemenea trudă este imposibil.

Grație unor profesori pasionați, iubitori ai actului de cultură, printre care se afla și Ilie, Societatea „Haralamb G. Lecca” a fost revitalizată și reorganizată, incluzând cercul de literatură, Cenaclul „Speranțe”, revista „Speranța”, Cercul Rebusist „Alutus Tineret”, cercurile pe obiecte, activități culturale și științifice.

Din 1992 – sufletul Societății a fost prof. Ilie Corcoveanu. Societatea culturală „Haralamb G. Lecca” – al cărei președinte a fost mulți ani, a valorificat potențialul cultural-educativ și estetic al Pinacotecii „Marius Bunesco”, al Colțului muzeistic „Profesor Ilie Constantinescu”, al Bibliotecii „N. B. Locusteanu”, al cabinetului metodic „Profesor emerit Pătru Crăciun”, al Amfiteatrului liceului. Societatea a colaborat cu Palatul Copiilor și Elevilor din Caracal, cu Biblioteca Municipală „Virgil Cărianopol”, cu Casa de Cultură „Radu Șerban”, cu Muzeul de Istorie al Romanăștilor, cu diferite posturi de radio și televiziune, diferite școli și licee, redacții de publicații. A desfășurat o activitate deosebită în cadrul colectivului de catedră, la cercurile pedagogice sau în schimburile de experiență cu alte licee din județ. Un dascăl adevărat, cu multă sensibilitate, care a sădit iubire în sufletul atâtor generații, iubire de țară, iubire de carte, iubire de oameni.

Despre colegul meu – numai cuvinte de laudă: dascăl și cărturar cu preocupări multiple, cu o pregătire de specialitate ireproșabilă, în care a pus pasiune, devotament, dar și mult rafinament. Aflat continuu în centrul vieții culturale și preocupat constant de îmbunătățirea performanțelor pedagogice ale elevilor; a avut o personalitate bine conturată în cadrul comunității. Era un om distins, ce aducea pretutindeni bucurie, bunătațe și încredere. Dotat cu un spirit organizatoric rar întâlnit, reușea să dea culoare educativ-artistică tuturor acțiunilor sale. Reprezenta în cel mai pur sens al cuvântului, exemplu de muncă, inteligență și pasiune, de dăruire și disciplină. Coleg de nădejde, a ajutat pe toți cei care i-au cerut sprijinul. Sobru, bun coleg, prieten al tuturor și, îndeosebi, a celor care au știut să-i descifreze gândurile și tainele sufletului, a cultivat la elevi simțul datoriei, al dreptății, al modestiei și, mai ales, al muncii disciplinate și performante.

Grație unei înnăscute sensibilități, a creat în jur o atmosferă de calm, de destindere și de încredere intercolegială nedisimulată. Tenacitatea, consecvența și dăruirea i-au

fost atribuite permanente, recunoscute ca atare de toți. S-a străduit să dea din prisosul lui sufletesc, din lumina minții, n-a precupețit niciun efort pentru ca elevii lui să fie la înălțimea exigențelor științei și culturii românești.

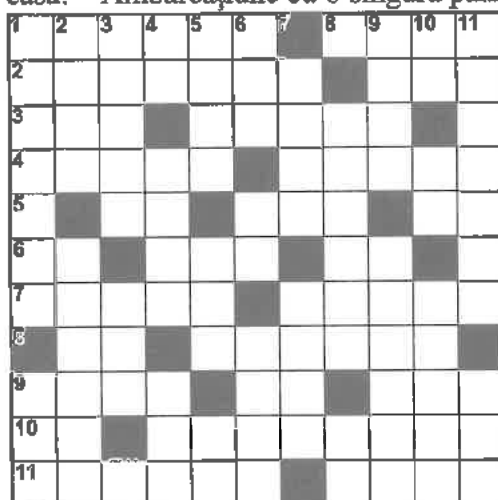
Fii mândru că ai format generații de elevi care nu te vor uita și îți vor purta respectul ori de câte ori vor avea prilejul și își vor aduce aminte de tine. Flori pentru tine, care ai sădit în sufletele atâtor generații, iubirea de țară, iubirea de oameni, iubirea de carte.

Nu vom uita niciodată că aici, în locul acesta, a exista cu adevărat – un OM.

Culinară

ORIZONTAL: 1) Mâncare preparată din carne tocată, cu felii de cartofi, vinete sau dovlecei – Ciorbă acrită cu un lichid obținut prin fermentarea în apă a tărațelor de grâu sau de seară. 2) Produs natural sau prelucrat, nutritiv, care servește ca hrană – Haină. 3) Partea lichidă a sângelui – Produs alimentar obținut prin coacerea unui aluat din făină de grâu sau de seară și ingrediente, afănat prin fermentarea drojdiei sau prin alte procedee. 4) Gloate (pop.) – Produs alimentar de tip salam. 5) Cap de porc! – Tip de viroză – În bloc! 6) Nete! – Uzat – Tub gol! 7) Cea mai mare arteră care transportă sângele oxigenat în tot corpul – Fruct de culoare galbenă-portocalie, gustos și parfumat. 8) Cap de cașalot! – Fel de mâncare constând dintr-o zeamă preparată din legume, adesea și cu carne sau cu pește. 9) Clorură de sodiu, condiment de bază în alimentație – Copt la miez! – Acela. 10) În cont! – Mâncare preparată din bucăți de aluat umplute cu carne, brânză, apoi fierte în apă. 11) Preparat culinar făcut din anumite legume fierte sau crude, cu adaos de oțet și de untdelemn, care servește ca garnitură sau ca aperitiv – Timpul când se servește micul dejun și prânzul.

VERTICAL: 1) Fruct comestibil, de culoare brună-verzuie, foarte bogat în ulei – Preparat culinar lichid sau vâscos care însoțește unele mâncăruri. 2) Untdelemn – Mâncare cu sos, preparată din bucățele de carne sau din diferite legume prăjite cu ceapă, cu adaos de cartofi. 3) Soluție densă de zahăr în apă sau în sucuri vegetale – Din timp în timp. 4) Mieș de bamă! – Prăjitură făcută din straturi alternante de aluat și de cremă, acoperită cu glazură și ornamentată – Secat la mijloc! 5) Bulb cu miros specific și cu conținut bogat în vitamine, folosit în alimentație (pl.) – Strigățul broaștei – Conținutul unui sote! 6) Soția meșterului Manole – În casă! – Ambarcațiune cu o singură pânză. 7) Vreme – Supus acțiunii focului pentru a putea deveni comestibil. 8) Băutură preparată din sucuri naturale de fructe – Folosință. 9) Aliment bogat în amidon cu o mare valoare calorică, proteinele, deși în cantitate mică, având o valoare nutritivă ridicată – Pește teleostean răpitor de apă dulce, având carnea albă și gustoasă (pl.) 10) Cure cu orez! – Dânsul – Pește răpitor având gura mare, dinții ascuțiți și capul fiind acoperit de solzi mărunți. 11) Cremă preparată din ouă, lapte, zahăr, frișcă și gelatină – Astfel.

tru a putea deveni comestibil. 8) Băutură preparată din sucuri naturale de fructe – Folosință. 9) Aliment bogat în amidon cu o mare valoare calorică, proteinele, deși în cantitate mică, având o valoare nutritivă ridicată – Pește teleostean răpitor de apă dulce, având carnea albă și gustoasă (pl.) 10) Cure cu orez! – Dânsul – Pește răpitor având gura mare, dinții ascuțiți și capul fiind acoperit de solzi mărunți. 11) Cremă preparată din ouă, lapte, zahăr, frișcă și gelatină – Astfel.

Dicționar: APC, ECA.

„Rebusache“, nr. 9 (172), 2006

Trufandale

ORIZONTAL: 1) Plante de grădină de la care se consumă partea îngropată.

2) Susține roșiile și fasolea – Legumă

bogată în amidon. 3) Plantă legumi-

colă erbacee din familia compozeelor,

cu frunze mari și rotunde, comestibile

(pl.) – Drum. 4) Plante erbacee din ale

căror frunze albe, cărnoase, comestibi-

le se pregătesc salate – Frunză îngustă.

5) În pădure! – Tarhon uscat! – Arbust

răspândit în Europa, numit și dafin, cu

frunze persistente, lucioase, folosite

drept condiment. 6) Cușmă! – Vaporas

olandez – Sădit la urmă! 7) Cântec de

leagăn – Locuitor din Praga – Teren

plantat cu viță. 8) Varietate de fasole cu păstăile subțiri și galbene – Apare salata!

9) Ardei roșu, uscat, umplut cu un amestec din cocă de făină, ceapă, uneori și

orez, apoi cop sau fiert în zeamă de varză acra (reg.) – Răsadniță – Resturi de

gului! 10) Pătlăgea roșie – Avânt. 11) Loc special amenajat unde se face comerț

și cu zarzavaturi – Legumă cu frunze mari și groase.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										
11										

VERTICAL: 1) Plantă tânără crescută din semințe în seră sau răsadniță care

urmează să fie plantate – Mijloc auto! – Țap gol! 2) A brăzda pământul – Plantă

erbacee din familia liliaceelor, cu gust și miros caracteristic al cărui bulb, format

din mai mulți bulbi mici, de formă lunguiață, are gust iute, este bogat în sub-

stanțe nutritive și comestibil. 3) Placă de pavaj – Gen literar arab (rar.). 4) Plantă

erbacee decorativă ale cărei frunze mari, penate, uneori spinoase și rădăcini

sunt folosite în medicină – Salcâm (reg.). 5) Abreviere pentru „Total digestibil

nutriens“, unitate de apreciere și exprimare a valorii nutritive a furajelor și re-

lațiilor pe baza conținutului în substanțe digestibile – Acru la mijloc! – În atac!

6) Siglă pentru „Institution of Civil Engineers of Ireland“ – Legumă comestibilă

cu miros puternic, specific, cu tulpină aeriană dreaptă, cilindrică, verde și cu cea

subterană în formă de bulb. 7) Rădăcină de țelină! – Denumire dată de străini,

în evul mediu, românilor, din stânga și din dreapta Dunării. 8) Arpagic – Vedetă

de cinema. 9) Firicel care se desprinde din unele păstăi – Foi de varză! – Perle!

10) Terenuri sau încăperi special amenajate unde se cultivă trufandale – Baltă cu

pește. 11) Plantă ale cărei frunze se folosesc la hrănirea viermilor de mătase –

Plantă aromatică având frunze mari, cu vizon gros, globulos și cărnos, cultivată

ca plantă culinară.

Dicționar: SMA, CAG, MACAMA, TDN, ICEI, EFEC.

„Rebus OPTIM“, nr. 315, 15 aprilie 2005

Pe cine oare ai supărat?

Nicolae-Dragoș CORCOVEANU

Îmi vine foarte greu să scriu despre tata. Mi se pare că încă nu a plecat de lângă noi, sufletul său parcă stă cuibărit în fiecare colțisor al casei. Nu am înțeles încă de ce a trebuit să se întâmple așa de curând, de ce destinul a fost așa de crud cu un om așa de bun. Pe cine oare ai supărat, tată, ca să suferi atât și să sfârșești așa devreme? Mai aveam multe să-ți arăt, acum e prea târziu...

24 de ore nu au fost niciodată de ajuns pentru tata. Plin de energie, încerca să înghesuie cât mai multe activități astăzi și nu mâine. Încercând să nu dezamăgească, tata era ca o locomotivă ce tractează un tren, care vrea să oprească în toate garile în care vreun călător face cu mâna de pe peron, și totuși să ajungă în timp util la destinație. De-aici un efort uriaș pentru a nu dezamăgi pe nimeni, de la familie și până la cel mai nou prieten, efortul de a fi altruist și totuși punctual. Refuzul e o atitudine care nu l-a caracterizat niciodată. Îi era rușine să zică nu, de aici zbaterea continuă de a face mai multe lucruri deodată, rezultatul fiind că pentru ceilalți a găsit totdeauna mai mult timp decât pentru rezolvarea problemelor personale. Ceilalți au fost tot timpul mai presus, tata s-a dăruit benevol, s-a hrănit din „mulțumesc” și din fericirea pe care o producea celor din jur.

A fost un om bun, nu cred că ar fi făcut rău nici măcar unui gândac.

Sociabil și prietenos, plin de pasiune și devotament, era un prieten de nădejde și pe termen lung. Era mândru când un prieten sau cunoscut reușea în viață și povestea tuturor despre asta. Nu era supărăcios și oricum îi trecea repede, lua apărarea celor ce greșeau și le căuta scuze. De multe ori căuta să explice prin vina lui erorile celorlalți, de frică să nu erodeze relații clădite în timp. Nu ezita să povestească celorlalți despre diverse întâmplări, fiind o adevărată colecție de întâmplări savuroase, rod al vieții altruiste pe care a dus-o. De multe ori cam pierdea noțiunea timpului, savurând împreună cu cunoscuții aceste seriale mai mult sau mai puțin recente, îl tot tachinam spunându-i că e „vorbă lungă”, nu cred că s-a supărat pe noi din cauza asta...

Tata a fost un conservator al obiceiurilor românești, pune familia și rudele pe primul loc. A încercat mereu să ne învețe să păstrăm o relație apropiată cu neamurile, să respectăm familia și sărbătorile. Atunci când eram în familie și alături de neamuri, de sărbători, era cel mai fericit.

Își îndrăgea nepoțica, pe Amira, nespus de mult.

Cred ca eu am fost apropiat mai mult de mama, dar nu și-a dat seama și oricum el și mama au fost ca un tot unitar.

Avea o mare prețuire pentru părinții lui, iar tatăl său, Ion, i-a fost un model de cap de familie.

Tata însă nu a putut urma întocmai modelul și asta a creat tensiune, tata nu a putut fi nicio secundă „mână de fier”, nu a putut fi rău nici măcar în glumă. Și-a respectat părinții până la extrem și a încercat să le dăruiască cât mai mult.

Iubitor de Romani și de Oltenia, a militat cu pasiune pentru ca locurile natale să primească recunoașterea cuvenită, implicându-se activ în acțiunile culturale de orice fel. Iubitor al meseriei de dascăl, filolog, reprezentant local al Uniunii Filologilor din România, a fost un profesor dedicat dar „de treabă”, mulți dintre elevii săi devenindu-i prieteni și purtându-i și peste mulți ani o mare prețuire. A știut să se poarte cu oamenii și i-a respectat deopotrivă și pe cei de nivelul său și pe cei cu mai puțină carte.

Tata a moștenit pasiunea pentru fotbal și mi-a insuflat-o și mie. Fiind oltean, bineînțeles că ținea cu Universitatea Craiova și cu echipa din Caracal, mergea și la meciuri în tinerețe și era pasionat și de meciurile României.

Rebusul l-am lăsat la urmă, deși era pe primul loc între preocupările sale. De multe ori îl prindea miezul nopții studiind materiale rebusiste. A încercat să-mi insuflă și mie acest hobby, dar a reușit doar parțial și i-a fost greu o perioadă să se împace cu asta. Prin cuvinte încrucișate s-a afirmat la nivel național și și-a făcut mulți prieteni cu pasiune comună, a încercat să folosească rebusul la școală și categoric a demonstrat tuturor valoarea sa. A organizat cu succes la Caracal câteva manifestări de gen. Și-a propus să scoată o carte cu creațiile sale, dar nu a mai apucat să se întâmple asta în timp ce trăia. Poate că l-am cam dus cu vorba și îmi pare rău, nu m-am gândit că va mai trăi doar puțin.

Tatălui meu îi plăcea să călătorească, să cunoască locuri și oameni noi. De la el am moștenit pasiunea pentru natură și mai ales pentru munte.

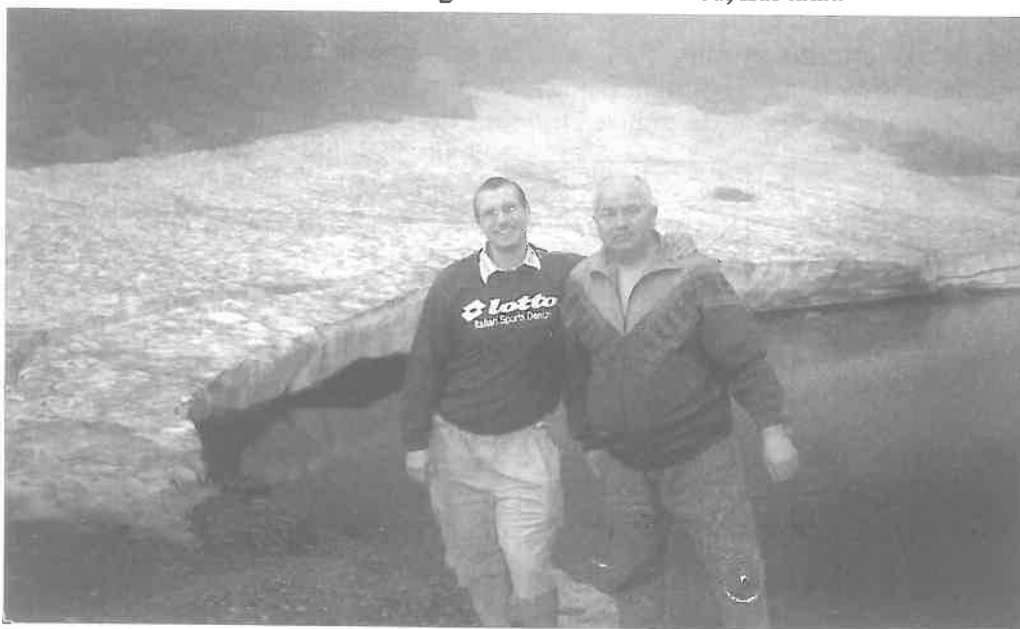
Tata a fost mândru de mine. Deși nu am excelat la capitolul rebus, faptul că mi-am găsit propriul drum în viață l-a bucurat și l-a făcut fericit.

Povestea tuturor despre succesele mele în carieră, despre rezultatele mele în sport, mai întâi în culturism și apoi în skandenberg. Era bucuros că am reușit să-mi fac pasiuni prin care să demonstrez că sunt cineva.

Sunt conștient că îl moștenesc pe tata în multe privințe. Sunt ca el și chiar asta e o povară uneori, pentru că parcă nu ne-am găsit locul în lumea asta a vitezei, cu ritmul nostru mai cuminte. De multe ori, tocmai pentru tata nu mi-am făcut timp, acum regretele sunt tardive. Am ales să gestionez și boala lui, a avut încredere totală în mine și rezultatul nu a fost tocmai cel scontat de noi.

Din păcate, tata a plecat mult prea devreme dintre noi. Cred că mai avea multe de transmis celorlalți. La cum l-am cunoscut, nu cred că s-ar fi supărat dacă ar ști că ieri a murit, azi l-am înmormântat și mâine am făcut concurs de skandenberg la Caracal. Nu putea să se supere pe mine niciodată.

Tată, iartă-mă dacă te-am dezamăgit cu ceva. Țăsta sunt eu, fiul tău...

Pe malul lacului Bâlea, cu Dragoș

Vară literară

ORIZONTAL: 1) Poet român din a cărui creație amintim pastelurile „Secerișul“, „Cositul“, „Bărăganul“ (Vasile; 1818 sau 1821–1890). 2) Liric român contemporan, autorul poemului „Dintr-o vară“ (Aurel) – Una care îmi aparține – Răsărit. 3) George Bălăiță – Din poezia „Pentru Marile Eleusinii“, aparținând acestui poet român (Ion), redăm prima strofă: „Când calda strălucire a lunilor toride / Va prinde să decline, când soare potolit / Spre golfuri de-ntunerice va luneca trudit, / Își va rosti chemarea din nou, Eumolpide...“ – Ana Iancu. 4) Care stârnește râsul (var.) – Afund. 5) Liric rus, semnatarul poeziei „O, lanuri“ din volumul „Ceaslovul satelor“ (Serghei; 1895–1925) – Apel la dialog! 6) Administrator al unei unități teritoriale (turcism înv.) – Siglă pentru „Bachelor of Science“, primul grad academic în Facultatea de Științe britanică. 7) Cuib! – Prozator și eseist român (Constantin). 8) În plan! – Rezultatul adunării (pl.) – George Stanca. 9) Ilustru reprezentant al simbolismului românesc și european, autorul poeziilor „Cuptor“ și „Amurg de vară“ (George; 1881–1957) – Sclav. 10) Istețe – Maestrul neîntrecut al metaforei, semnatarul prozei scurte „Rotund muritor, pe legendă de grâu“ din volumul „Insomnii de mătase“ (Fănuș). 11) Poetă autohtonă care a debutat cu placheta „Memorie de iulie“ (Ioana; 1937–1987) – Liric clujean căruia îi aparțin poeziile „Cântec de iunie“ și „Noapte de iunie“ (Emil; 1866–1954).

VERTICAL: 1) Unul dintre marii lirici ai secolului XX, autorul poeziilor „Marină“ și „Plajă“ (Tudor; 1880–1967) – Luna august, la asirobabilonieni. 2) Poetul de la Mălini, semnatarul titlului „Odă soarelui“ (Nicolae; 1935–1956) – Mare poet și filosof român, autorul poeziilor „Vară“, „Ceas de vară“, „În lan“, „Plajă“ (Lucian; 1895–1961). 3) Subsemnatul – Primul modul american de explorare a Lunii – Localitate în Peru. 4) Scriitoare autohtonă de la care ne-au rămas și versurile cu titlul „Noapte de iulie“ (Maria) – Locul de muncă al minerilor (reg.). 5) Pește marin migrator – Dialect al limbii suedeze. 6) Atmosferă – A prinde bine la table. 7) Limba papua – Compozitor român, autorul melodiilor „Holdele verii“, „Spic de grâu“, „Lumina florilor de tei“ (Elly). 8) A iriga – Sfârșit de iulie! – Dânșii. 9) La ieșirea din mare! – În ciclul „Kilometrul

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										
11										

Unu“, această poetă româncă a inserat și versurile cu titlul „Vară. Kilometrul Unu“ (Florența) – Bărbierit. 10) Poetă româncă din a cărei lirică cităm titlurile „Scăldătoarea în zori“, „Imn pentru soare“, „Mai sunt câteva veri“ (Magda; 1916–1944) – Autorul poeziei „Clăcașii“ din care reproducem: „Era în miezul zilelor de vară, / Și soarele, din drumul lui de pară, / Își trimitea săgețile aprinse“ (Octavian; 1881–1938). 11) Scriitor autohton al cărui volum de povestiri din 1976 are titlul „Arșița verii

și a sufletului meu" (Nicolae) – Liric român, autorul poeziilor „Noapte de vară”, „În miezul verii” și „Vara” (George; 1866–1918).

Dicționar: BSC, BAB, LEM, ACEN, ORT, SVEA, NABA.

„Rebus”, nr. 8 (1997), august 2005

Cuvinte de suflet...

Asist. med. Nuți GROZA (prietenii de familie)

Cuvinte despre un om care a pierdut lupta cu viața la 60 de ani, un om de valoare, care pentru mine n-a murit, căci amintirea este ceva din nemurire.

Zi de zi, lună de lună, în amintirea lui, dezleg careurile din revistele de rebus.

Drumul spre locul în care se odihnește, de un an, Ilie Corcoveanu, prieten drag de familie, îl parcurg foarte des alături de soția lui, pe care a iubit-o mult, căreia îi cerea mereu părerea în reușitele lui, drum și loc ce le acoperim cu flori și cu lumânări și cuvinte frumoase.

S-a scurs un an de când destinul crud și nemilos i-a curmat viața în plină putere de creație, lăsând în urma lui atâtea vise și speranțe neîmplinite, dar amintirea lui a rămas ca o icoană. A plecat Ilie să fie în slujba fingerilor sufletului său mare și să se odihnească pentru eternitate.

Astăzi, la fel ca-n fiecare zi, îți aprindem o lumânare pentru a-ți călăuzi sufletul în veșnicie și alungarea întinericului morții. În fața morții trebuie să ne-nclinăm, dar să nu deznădăjduim, căci aceasta este legea firii și cu o moarte toți suntem datori. Dacă legile omenești sunt cunoscute, data de naștere ne este trecută cu grijă și precizie în acte, în schimb, data plecării noastre în eternitate urmează legi pe care numai Dumnezeu le știe și care, în cuprinsa-i judecată, socotește zilele fiecăruia dintre noi.

Fie ca lacrimile celor ce l-au cunoscut bine să-l însoțească, iar vântul pomilor din cimitirul nr. 2 Caracal, în adierea lui, să-i cânte melodii duioase în semn și suprem omagiu de veșnică aducere-aminte.

Dumnezeu să-l ierte și să-l odihnească în ceata aleșilor săi!

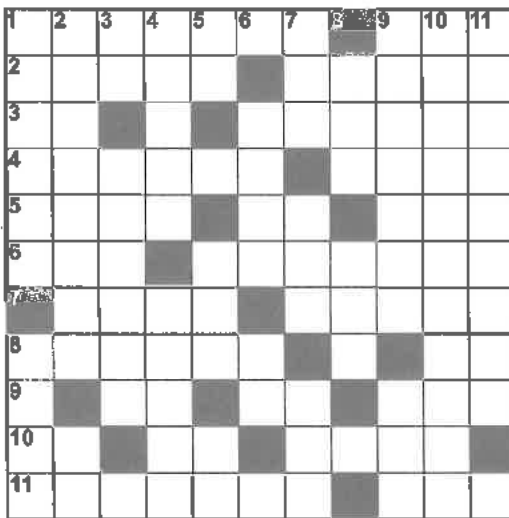

2005, alături de prieteni dragi (Nuți Groza, Ionica Dan, Gina Tugui)

Vara

ORIZONTAL: 1) Denumirea populară a lunii iunie – Ștrand ad-hoc. 2) Căutată în timpul verii – Uscată de căldură. 3) Porumb uscat! – Denumirea populară a lunii august. 4) Dispozitiv mecanic al mașinii de cules monotip – A cere în chip categoric. 5) Merg vara la munte (dim.) – Început de august! – Regiune (abr. uz). 6) Cuptorul de la mașina de gătit – Apărători pe teren. 7) Plagă – A se ridica. 8) Cer de vară (fem.) – Cel din heleșteu! 9) Des! – Cepe! – Nicolae alintat. 10) Intrare în Năvodari! – Floare albastră – Arbust cu fructe comestibile. 11) Luate la baie – Baie după plajă.

VERTICAL: 1) Denumirea populară a lunii iulie – Înțeles. 2) Scăldare – Capăt de litoral! 3) Curbe! – Teren cu nisip situat în apropierea unei ape sau prevăzut cu bazin cu apă, amenajat pentru plajă și baie. 4) Liste de greșeli din cărți – Încins pe plajă. 5) Intrarea în Saturn! – Iarbă cosită și uscată în timpul verii – Negație. 6) Cereală care se coace și se recoltează vara – „...de mare“, pește marin lung

și ascuțit, în formă de andrea, acoperit cu plăci osoase. 7) Liric contemporan, autorul poeziei „Dintr-o vară“ (Aurel) – Dat cu alifie – Fir vegetal cu care se sorb unele băuturi răcoritoare. 8) Agenție de presă din Nepal – Cadou. 9) Țărnuțul mării – Gol la plajă. 10) Prozatoare contemporană, autoarea volumelor de nuvele „Dăruiește-ți o zi de vacanță“ și „Vară-primăvară“ (Gabriela). 11) Mare dramaturg român, autorul schiței „Căldură mare“ (Ion Luca; 1852–1912).

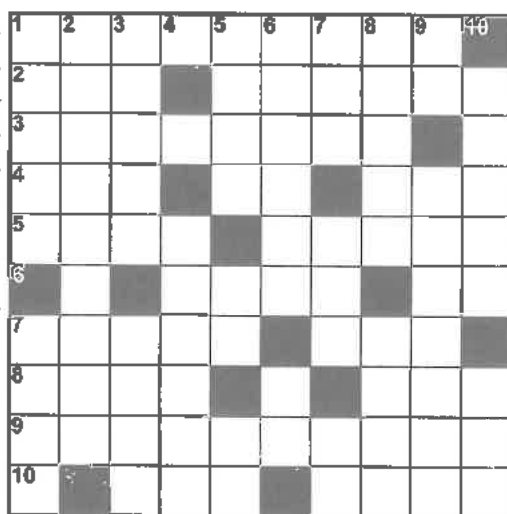
Dicționar: REG; RER, RSS.

„Rebusache“, nr. 8 (111), august 2001

Toamna

ORIZONTAL: 1) Ultima lună de toamnă, numită „brumar“ în calendarul creștin-ortodox. 2) Băutură fermentată din India – Culoarea frunzelor într-o toamnă aurie (pl.). 3) Fructele viței-de-vie, care se culeg toamna și din care se prepară vinuri sau se consumă proaspete la desert. 4) Culoare dominantă sau un butoi din popor – Noroi (reg.) – Taler de balanță. 5) Pictor clasic român, autorul tablourilor „Toamnă“ și „După culesul vici“ (Theodor; 1831–1891) – Au gustul pelinului. 6) Struguri necopți – Petre Firan. 7) Clădire la o vie, unde se tescuiască strugurii, se prepară vinul și se depozitează butoaiile și uneltele de lucru – Intrare în casă. 8) Munte în Franța – Agricultură (abr. uz). 9) Prima lună de toamnă, numită „răpciune“, în calendarul creștin-ortodox. 10) Vas în formă de jgheab în care se storc strugurii – „Sub cerul toamnei de atunci“, volum de nuvele semnat de acest prozator român (Ștefan).

VERTICAL: 1) Din creația acestui poet român contemporan am ales titlul „Toamnele școlii” (Nicolae) – Boală a vinurilor pe care acestea o capătă când ajung în contact cu aerul, caracterizată prin tulburarea și schimbarea culorii. 2) A doua lună de toamnă, numită „brumărel” în calendarul creștin-ortodox. 3) Anotimpul care urmează după toamnă – Abreviere militară pentru „amplasament”. 4) Munți de zăpadă. 5) Vrăjitori, astrologi – Jumătate de nucă! – Pene! 6) Denumire populară a lunii noiembrie – Individ. 7) Distanțat – În volumul „Pasărea de sidef”, al acestui poet român contemporan, am întâlnit și titlul „Intrarea în toamnă” (Floarea) – Bianca Luca. 8) A reproduce cu fidelitate – Pictor contemporan, autorul compoziției „Toamna” (Gheorghe). 9) Rest de ardei! – Bulb mic obținut din sămânță, care, răsădit în grădină, dă ceapa alimentară. 10) Poet român din a cărui lirică am desprins titlurile „Nucul” și „Furtuna” (Ștefan Octavian; 1875–1913) – Haină la suflet.

Dicționar: ACA, AIME, AGR, CASĂ, AMPL.

„Rebusache”, nr. 11 (198), 2008

Toamna în podgorii

ORIZONTAL: 1) Una dintre cele mai vechi și mai renumite podgorii românești ce produce vinuri seci, demiseci și dulci din soiuri precum Grasa de..., Fetească albă, Tămâioasă românească, Frâncușă, singura podgorie care își menține neschimbat vechiul sortiment, ceea ce face din ea o adevărată „rezervație viticolă” – Centru de referință al viilor Banatului, unde supremația o dețin vinurile roșii obținute din Cabernet, Sauvignon, Fetească neagră, Merlot, Codarcă și Burgund, de bună reputație. 2) Ode! – Stat în Europa de Sud ce deține supremația pe glob la măslina dar și la struguri și vin, la acestea din urmă numai ca producție nu și calitativ, renumite fiind vinuri precum Muscat Ottonel, Riesling, Lacrima Cristi, unul din campionii mondiali ai vinurilor efervescente – Siglă pentru „Institutul de Cercetări Piscicole”. 3) Păhărel în formă de sticlă din care se bea țuică – Veac – Stat în vestul Europei, locul 2 pe glob la struguri și vin, lider mondial al calității vinului, căpătând o tradiție milenară în obținerea de vinuri de înaltă clasă, precum și renumitele podgorii de la Bordeaux, Burgundia, Beaujolais, Alsacia și șampanie. 4) Localitate în Gabon – Butoi mare de stejar mai ales pentru vin și rachiu – În cont! 5) Oraș în județul Dolj și centrul unei renumite podgorii oltene – A vomita. 6) Tuns pe margini! – Negație – Din nou. 7) Fir de urzeală – Vin cu sifon – Aere! 8) Nicovale – Mic arbore, cultivat în regiunea mediteraneană, cu fructe lungi, dulci și comestibile. 9) Individ – Dan Iliescu – Gen de coleoptere din Iran. 10) Capră în limba geto-dacă – Renumită podgorie situată

în Dobrogea, acolo unde au apărut cele mai vechi scrieri despre vie și vin, grație poetului Ovidiu, exilat la Tomis, aici vinurile de Pinot, Chardonay, Sauvignon sau Riesling italian sunt calitativ superioare datorită acumulărilor de zahăr pe care le realizează strugurii soiurile cultivate, într-o gamă largă de vinuri albe și roșii de renume internațional. 11) Stare de dezordine – Laster Young – Cupă! – Nistor Maria. 12) Azi – Vestită podgorie în județul Vrancea și centru de vinificație, nume de referință pentru vinurile spumante. 13) Varietate de struguri cu boabe dese, de culoare galbenă-verzuie, cu mici puncte negre, cu pielea groasă din care se produce un vin „italian“, cunoscut ca sec și sobru în podgoriile de la Bucium – Iași – Brădat.

VERTICAL: 1) Una din podgoriile Vrancei care conferă condiții favorabile mai ales producerii vinurilor roșii (Fetească neagră, Cabernet Sauvignon, Merlot), de calitate superioară, de mare originalitate, viguroase, un buchet complex, bogat, gust echilibrat și ferm – Vas de sticlă din care se bea apă, vin sau țuică. 2) Renumit centru viticol cu o stațiune de cercetări hortiviticele, cea mai mare podgorie din țară, considerată „moștenire dacică“, cea mai mare producătoare de vinuri albe și roșii, ușoare, seci (Galbenă de..., Fetească albă, Fetească regală, Băbească neagră) – Podgorie veche al cărui trecut este strâns legat de istoria Moldovei și al orașului al cărui nume îl poartă, unde se cultivă soiuri din care se obțin vinuri albe și roșii, superioare. 3) Pseudonim al poetului român Ion Al. George – Vin spumos dintr-un soi de viță-de-vie originar din Franța. 4) Cununie! – Local cu o ospătărie unde se pot adăposti peste noapte drumeții – 12 luni – Neamțul nostru. 5) Fire textile – Cuvânt sau expresie împrumutată din limba rusă – Zaharia Laura. 6) Must care se scurge de la sine din struguri puși în teasc, fără presare, din care se obține un vin superior – Cupe! – Păsări răpitoare de zi. 7) Iele! – Pictor olandez – Cocteil compus din vermut și gin. 8) Localitate în Germania – Unitate de măsură pentru lungime – Petre Geambașu. 9) Sporadică – Localitate în Maroc – Băutură de izvor. 10) „Fetească...“, numele unui soi autohton de viță-de-vie din care se produce vinul tradițional ce face faima podgoriei Cotnari – Diavol, drac. 11) Tagmă – Prezicere, prevedere – Crai! 12) Artist în film – Patria

1	2	3	4	5	6	7	8	9	E	11	12	13
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
P												
10												
11												
12												
13							N					

noastră cu podgorii renumite precum Cotnari, Iași, Huși, Cotești, Odobești, Panciu, Dealu Mare, Pietroasa, Jidvei, Murfatlar, Recaș, Drăgășani, Segarcea. 13) Stat în sud-vestul Europei, ocupând locul trei pe glob în privința vinurilor cu soiuri vestite precum Freixenet, Carta Nevada, Cordon negru, vândut în peste 100 de țări – Vin amarui, aromatizat cu macerate de anumite plante.

Dicționar: ICP, EBAH, AOME, AIG, IAG, NEER, DRY, IFTA, IRIF, ITO, CIN.

„Rebus OPTIM“, nr. 349, 2006

De undeva, ne auziți...? De undeva, ne vedeți...? Cine ne va mai sfătui...?

*Prof. Irina ONESCU,
Colegiul Tehnic „Matei Basarab“, Caracal*

Nu a existat, între profesii, poate, una mai frumoasă decât aceea pe care și-o alesese: de dascăl. De limba și literatura română. De cultură română.

Și-ntre virtuți ale ei, n-a fost alta mai nobilă decât bunătatea. Dacă a fi bun se mai poate învăța, cel de la care alții s-ar fi putut înnobila era POETUL BUNĂTĂȚII.

Viața lui, și vorba, așa cum l-am cunoscut, respirau poezia răbdării, a iubirii de semeni...

În toți anii în care-am fost colegi și în care am fost doar concitadini, nu l-am auzit rostind o singură vorbă rea, un singur cuvânt nervos, nerăbdător... Gesturile, statura, blândețea din priviri și atitudini îmi evocau un om mare, o prezență istorică aproape.

Se-nrudea, spiritual, cu nume și personaje ilustre: Ion Creangă, Domnul Trandafir, Leonida Pascalopol.

Avea simțul umorului... Știa să râdă... și îi plăcea să râdă...

„– Pascalopol! L-am strigat odată, la o petrecere... rămasă unică și veselă amintire;

– Otilia! Unde ești?! Vino aici, lângă noi, mi-a răspuns, stârnind zâmbetul colegilor noștri, domnul Vasile și domnul Arețu.

– Dumneavoastră sunteți domnișoara Otilia? a prins gluma domnul Vasile...”

Excursiile noastre literare, cercurile de limbă și literatură română, erau vesele cu dânsul, proaspete, cuminiți, de-un farmec aparte, de lume înțeleaptă și liniștită.

Să fi rostit vreodată vreo împotrivire?

Să fi spus vreodată unui om o vorbă grea?

Un nume de sfânt... și-un suflet pe măsură.

Știa poezia răbdării și a bunătății pe de rost. Avea seninul cerului, întreg, în priviri...

Avea seninul în suflet... Și zâmbetul, de copil...

„Te văd ca o umbră de-argint strălucită,

Cu-aripi ridicate, la ceruri pornită,

Suind, palid suflet, a norilor schele,

Prin ploaie de raze, ninsoare de stele.

O rază te-nalță, un cântec de duce,
Cu brațele albe pe piept puse cruce,

.....
Văd sufletu-ți candid prin spațiu cum trece;
Privesc apoi lutul rămas... alb și rece,
Cu haina lui lungă culcat în sicriu,
Privesc la surâsu-ți rămas încă viu –
Și-ntreb al meu suflet rănit de-ndoială,
De ce-ai murit, înger cu fața cea pală?
Dar poate acolo să fie castele
Cu arcuri de aur zidite din stele,
Cu râuri de foc și cu poduri de-argint,
Cu țărături de smirnă, cu flori care cânt...”

*Alături de Carmina
și nepoțelele Daria și Dănuța*

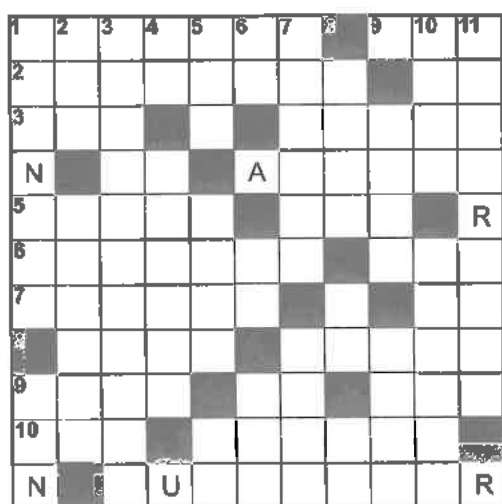
Omagiu, profesorului Ilie Corcoveanu

Scriitoare, prof. Alexandrina DINU

Ne fulgeră în dor, durerea mută
Tot mai vorbim cu trecutul în mit
Nadir reverberat din stea necunoscută!
Suntem noi toți, aici
Cu inima și gândul
Cu cerul și pământul,
Toți tovarășii tăi, prieteni, frați.
Noi, asemeni cu tine,
Cei drepti și adevărați.
Furiș, dintre luceferi, te adunăm din fum
Și-avem sufletul plin și
dimineți pe drum.

Podgorii celebre

ORIZONTAL: 1) Una din podgoriile Vrancei, care conferă condiții favorabile mai ales producerii vinurilor roșii (Fetească neagră, Cabernet, Sauvignon, Merlot) de calitate superioară, de mare originalitate, viguroase, cu buchet complex, bogat, gust echilibrat și ferm – Abreviație uzuală pentru „Charter Party”. 2) Renumit centru viticol cu o stațiune de cercetări hortiviticol, cea mai mare podgorie din țară, producătoare de vinuri albe și roșii, ușoare, seci (Galbenă de..., Fetească regală, Băbească neagră) – Ulpiu Ionescu. 3) Cuvânt care imită bătaia tobei – Vinuri deosebite, clasificate după culoare, gust, aromă, buchet, conținut în alcool. 4) Traian Fieraru – Un vin ales din podgorii celebre. 5) A iubi nespus – Pseudonim al lui Ion Heliade Rădulescu. 6) Țara noastră cu podgorii renumite, cu vinuri cunoscute în lumea întreagă – Pictor japonez. 7) Cais! – Vin din recolta anului în curs – Cupă! 8) Urmă lăsată – Centru de referință al viilor Banatului, unde supremația o dețin vinurile roșii. 9) Plantă perenă cu rădăcină

puternică, cu tulpină lipsită de susținere proprie, cu frunze mari crestate adânc și cu fructele în formă de ciorchine, care se cultivă într-un număr mare de soiuri și varietăți – Dumneata – Singură. 10) Localitate în Maroc – Centru viticol situat în renumita și străvechea podgorie a Târnavelor, cu vinuri spumante de calitate. 11) Renumită podgorie dobrogeană, înglobează în perimetrul ei toate plantațiile de vin de pe Valea Carasu, întinzându-se până la Medgidia și de aici până la Cernavodă.

VERTICAL: 1) Una dintre cele mai vechi și mai renumite podgorii românești

ce produce vinuri seci, demiseci și dulci, calitatea acestora este determinată de cele patru soiuri: Grasa de..., Feteasca albă, Tămâioasa românească și Frâncușă – Băutură alcoolică obținută prin fermentarea mustului de struguri care conține 7–16% alcool, în funcție de cantitatea de zahăr conținută de struguri și se clasifică după culoare, gust, aromă, buchet, conținut în alcool. 2) Imn – Fermentat. 3) Tobă de dimensiuni mici, folosită în muzica modernă și de jazz – Particulă elementară. 4) Eugen Barbu – Stat în Vestul Europei, locul 2 pe glob la producția de struguri și vinuri. 5) Sortiment de vin care conține 4 g zaharuri la litru – Animal asemănător unui bivoli care trăiește în pădurile din insulele Moluce (zool.) – Perje! 6) Pește! – Chiot – Iarbă cu firul cilindric, fără foi. 7) Stat în Europa de Sud, mare producătoare de vinuri – Neam. 8) Localitate în Ucraina – Întrebare – Violel Telescu. 9) La atenieni, sărbătoare în cinstea Erigonei (mit.) – Grup de opt insule în golful Siam. 10) Centru viticol important din județul Vaslui, în podișul Bârladului, celebru pentru vinul aromat, de culoare trandafir – Stat în Vestul Europei, ocupând cea mai mare parte din Peninsula Iberică, ocupând locul 3 pe glob în privința vinurilor, cu soiuri vestite precum Malaga. 11) Centru viticol din podgoria Dealu Mare.

Dicționar: CHP, IIR, ITO, TIF, ILȚI, EORA, CUEL.

„Rebus OPTIM“, nr. 303, 15 octombrie 2004

Oameni care rămân amintiri

*Bebica DEAC,
director al Bibliotecii Municipale „Virgil Carianopol” Caracal*

Te poți obișnui cu imaginea unor oameni sau locuri, oameni prin locuri, ca și cum tot și toate ar dăinui veșnic, îți devin atât de familiare locurile și oamenii încât nici timpul, în vremelnicia lui, nu le poate decât atenua sau pur și simplu le dă o tușă de pastel. Constat acum, fiind pusă în fața temei de a mă uita la imaginile din urmă, că despre domnul Ilie Corcoveanu unul din tablourile ce mi-a rămas este cel pe care îl știe foarte multă lume: un om mare de stat, ce duce întotdeauna o servietă de piele, merge apăsător și plin, salută cu voce gravă...

Despre implicarea domniei sale în viața culturală a urbei, cu siguranță, vor avea multe de spus cei care i-au fost aproape mai mult timp. Eu însă nu pot, la ceasul acesta în care urbea se scufundă sub albul pur al zăpezii lui 2010, decât să constat că nu știu când încă un dascăl se așează în rândul celor care au devenit amintiri.

Poate albul acesta cumințe de afară mă face să cred că tabloul următor este real: profesorul Ilie Corcoveanu merge cu servieta doidora de vise, schimbă șarade cu doctorul Dumitru Nicolcicioiu, iar pe o alee a parcului încă se plimbă în versuri Ion Zbârcot și Ion Precupeșu. Asta pentru că eu cred că oamenii rămân amintiri doar dacă viața lor reală a însemnat ceva pentru ceilalți oameni.

Sigur pentru mine.

Lacrimi în primăvară...

*Prof. Claudia Mirela VANEA,
Colegiul Național „Ioniță Asan“, Caracal*

E greu să asociezi, de obicei, primăvara cu lacrimile, cu tristețea... Trezirea la viață a naturii întregi ar trebui să aducă bucurie, tinerețe, „aer proaspăt“ în viața fiecărui om. Și totuși... Primăvara a fost anotimpul pe care Dumnezeu l-a ales pentru a-l chema la El pe domnul profesor Ilie Corcoveanu. Cred că alegerea lui Dumnezeu nu a fost întâmplătoare, pentru că, perioada în care l-am cunoscut pe regretatul domn profesor mă îndreptățește să-l caracterizez ca un om plin de viață, pentru care nici măcar o secundă nu s-a scurs degeaba; timpul l-a valorificat constructiv totdeauna.

Nu pot să nu-mi amintesc anii de început ai carierei mele, ani în care m-am simțit deusolată, pierdută parcă, în măreția, grandoarea, profesionalismul foștilor mei profesori (ca toți tinerii, de fapt). Mă simțeam ca o scamă din țesătura care alcătuiă colectivul de cadre didactice al Colegiului Național „Ioniță Asan“, Caracal. Și, în această rătăcire, l-am descoperit pe domnul profesor Ilie Corcoveanu, care mi-a întins câte o mână de ajutor ori de câte ori am avut nevoie. Aveam întrebări legate de obiectul predat? Apelam la dumnealui. Aveam nevoie de planificări? Domnul profesor mi le oferea ca model pe cele personale. A fost, pentru mine, mentor și părinte, fără nicio exagerare. Probabil că și rebusul, o pasiune comună, a fost liantul acestei înțelegeri.

În plus, ori de câte ori întocmea vreo planificare a activităților Comisiei metodice a profesorilor diriginți sau a Societății Culturale „Haralamb G. Lecca“ îmi spunea că am fost prinsă în majoritatea acestora.

Aveam, într-adevăr, elanul tinereții, dar dumnealui era imboldul, pentru mine, era sprijinul...

Aș putea să scriu pagini întregi, și nu mi-ar ajunge, pentru a enumera momentele în care domnul profesor Ilie Corcoveanu m-a ajutat, în adevăratul sens al cuvântului. Tocmai de aceea mă opresc aici, exprimându-mi regretul profund pentru trecerea în

2005, după aniversarea scriitorului caracalean H. G. Lecca

nefință a acestuia, consolându-mă cu gândul că, sigur Dumnezeu a avut planuri mărețe cu dumnealui în ceruri. Probabil că și raiul are nevoie de calmitatea, dedicația și altruismul domnului profesor Ilie Corcoveanu, calități pe care întreaga sa viață le-a demonstrat pe deplin.

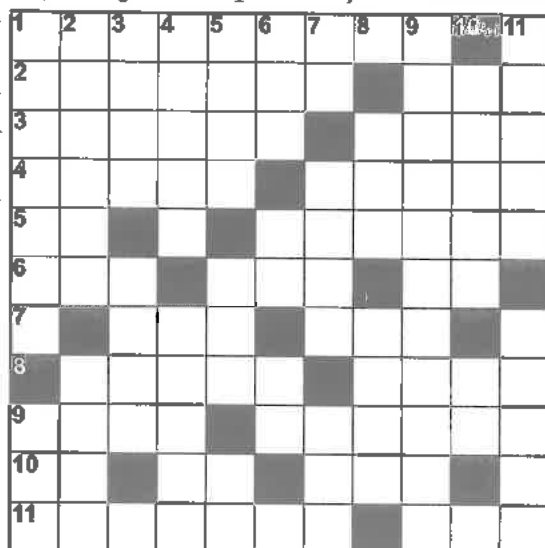
Invitație la circ

ORIZONTAL: 1) Loc special amenajat la un circ, în care sunt ținute și expuse publicului animalele sălbatice (pl.). 2) Dresaj de..., număr de atracție într-un spectacol de circ, alcătuit din figuri executate sub conducerea unui dresor – Zeu protector al casei și al familiei, la romani. 3) Deplasare, după un itinerar stabilit, a colectivului artistic al unui circ, pentru un număr de spectacole (pl.) – Zbârcituri ale pielii. 4) Care nu are o judecată sănătoasă, care este contrar bunului-simț – Circ glaciar. 5) Nete! – Acompaniază un spectacol de circ. 6) Fluviu antic în Epir – Cupola cercului – În voal! 7) A brăzda pământul – Lac în Suedia. 8) Interpret de circ cu talent acrobatic, muzical, care creează tipuri excentrice de factură comică, grotescă – A zbiera. 9) Cadență – Specialist în îmblânzirea animalelor și executarea unor numere de atracție mult gustate de către spectatori, în special de copii. 10) Intrare în arenă! – Mare maestru – Interjecție. 11) Circ în toată regula – Fire de cusut.

VERTICAL: 1) Spectacol care are loc dimineața sau la primele ore ale după-amiezii – Bună dispoziție la tot felul de clovnerii. 2) A formula o problemă – Spectacol al cărui program cuprinde reprezentanții de gimnastică, de acrobație, dresaj de animale, numere comice. 3) Vechi nume masculin rus – „...mortal“, figură acrobatică la circ, care constă în rotirea liberă a corpului în aer. 4) Bucătică de oțel cu care se lovește cremenea pentru a se produce scânteii în vederea aprinderii fitilului sau iascăii – Popor antic care ne-a lăsat moștenire o construcție vastă, neacoperită, de forma unui amfiteatru mult alungit, în arena căreia aveau loc jocurile publice. 5) Orașel în Peru – Care are un gol – Scud! 6) Dânsule – Intrare în menajerie! – Final de rând! 7) Început de reprezentație! – Tratament medical – Partitură ce revine unui interpret în spectacol. 8) Împrejurare, situație – Vedetă. 9) Actor de circ care face scamatorii (fem.). 10) A începe executarea unei lucrări muzicale – În centrul cupolei! 11) Spațiu circular, acoperit cu nisip, din mijlocul unui amfiteatru antic, în care se desfășurau reprezentațiile, astăzi, spațiul din mijlocul unui circ modern – Păcăleală (pl.).

Dicționar: LAR, INSAN, EAS, ASN, OAT, NIRS, JAEN.

„Rebusache“, nr. 11 (186), 2007

Fructe

1	2	3	4	H	6	7	8	9	10	11
2										
R										
4										S
5		T								
6									R	
7										
I		O								
9										
10						A				T
11										

ORIZONTAL: Fructe comestibile cărnoase, dulci, suculente, ale unor arbori înalți de 2–10 metri, cu frunze mari, lobate și flori închise în cupe (sing.) – Frunză de brad. 2) Piesă la jocul de șah – Fructe comestibile care cresc în ciorchini mari, având culoarea galbenă, formă lunguiață, miez făinos, zaharos și aromat (sing.). 3) Potrivit, capabil – Fructe de formă sferică, alungită, cu coajă galbenă, aromată și cu miezul acru, bogat în vitamine. 4) Postume! – A cuceri, a subjuga. 5) Fructe mari, galbene, acoperite cu puf, care se recoltează toamna (sing.) – Instrumente muzicale cu coarde ciu-

pitate (var.). 6) În curs! – Nebărbierit. 7) Soi de struguri (reg.) – Emil Popescu – Argilă. 8) Fructă comestibilă a unui arbust de munte, în formă de bobită neagră, albăstruie, brumată, cu gust acrișor. 9) Loc special amenajat unde se vând și se cumpără fructe – Aviator temerar (fig.). 10) Fructe de formă sferică, aromate și zemoase, bogate în vitamine, învelite într-o coajă de culoare galben-roșiatică. 11) Fructe de pădure, comestibile, roșii și aromate – Fructe comestibile, de formă rotundă-turtită, de diferite culori, bogate în vitamine.

VERTICAL: Fructele viței-de-vie, în formă de ciorchine, consumate la masă, folosite la preparatul vinului și al magiunului – Praz uscat! 2) O jumătate de mură! – Fructul comestibil negru și lucios al unui arbust din familia rozaceelor, cu tulpina spinoasă, cu flori albe sau roz – Arbore care produce fructe comestibile. 3) Ceas – Zbor agitat al unui număr mare de insecte. 4) Fruct asemănător cu fraga, dar mai mare ca aceasta, de culoare roșie, cărnoasă, parfumată și gustoasă – Avantaj (fig.). 5) Arborele vieții (pop.) – Transperant. 6) Cuib! – Fructe comestibile ale unui pom din familia rozaceelor, cu coroană piramidală, frunze ovale și flori mari, albe sau roz – Băutură fermentată din India. 7) Localitate în China – Lichid indispensabil vieții. 8) Fructul comestibil al unor plante originare din țările calde, cărnos, cu gust dulce, acrișor și foarte aromat – Creație cinematografică. 9) Localitate în Spania – Școli de cultură generală. 10) Soția lui Manole – Fruct de formă alungită, de culoare vânăță sau gălbuie, cu sâmburele mare. 11) Fructe de culoare galben-portocalie, gustoase și parfumate care se coc vara – Prăjitură făcută dintr-un strat subțire de aluat fraged, acoperit cu fructe și cu cremă.

Dicționar: ARPE, ICAR, TUIE, ACA, NALU, AMER.

„Rebus OPTIM“, nr. 327,
15 octombrie 2005

Ora de limba română

ORIZONTAL: 1) Caz al flexiunii nominale a cărui funcție specifică este aceea de subiect și este considerat formă de bază a substantivului. 2) Categorie estetică ce se caracterizează prin atitudine de simpatie și înțelegere superioară față de moravuri sau mici defecte umane având funcție moralizatoare – Ansamblul sunetelor produse de vibrarea coardelor vocale umane (pl.). 3) Categorie gramaticală specifică verbului prin care se exprimă felul cum prezintă vorbitorul acțiunea – Element al unui cuvânt ireductibil din punct de vedere morfologic, comun cuvintelor din aceeași familie și

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										
11										

care conține sensul lexical al cuvântului. 4) Metodă de învățământ utilizată la orele de limba și literatura română care se bazează pe studiul sistematic al fiecărui element în parte – În mijlocul bazarului! 5) Scrieri! – Aurel Toma – Adjectiv nehotărât cu sensul de întreg, complet. 6) Conținutul gramaticii! – Locul unde se termină o silabă și începe alta în fluxul vorbirii. 7) Cazul declinării care indică dependența, apartenența, posesiunea și îndeplinește funcția de atribut – Vasile Alecsandri. 8) Subafluent al râului Angara – Întrebare. 9) Strofă alcătuită din 9 versuri – Figură de stil constând în determinarea unui substantiv sau verb printr-un adjectiv, adverb etc., menit să exprime acele însușiri ale obiectului care înfățișează imaginea lui așa cum se reflectă în simțirea și fantezia scriitorului. 10) Horia Ionescu – Persoană care are talentul de a vorbi frumos în fața unui public (pl.). 11) „Mult e dulce și frumoasă limba ce-o vorbim“ – Unul din principalele genuri literare, care cuprinde diverse specii de narațiuni în versuri sau în proză.

VERTICAL: 1) Categoria gramaticală prin care se exprimă deosebirea dintre un

singur exemplare și două sau mai multe exemplare ale aceluiași obiect – Categorie gramaticală bazată pe distincția dintre ființe și obiecte, precum și dintre ființele de sex masculin și cele de sex feminin. 2) Cuvinte care au aceeași formă, dar înțeles deosebit – Exclamație care exprimă surprindere, neîncredere. 3) Obicei,

deprindere colectivă – Caracter al operei populare determinat de oralitatea folclorului, de faptul că nu e însoțit de identitatea vreunui autor individual. 4) Perie! – Limbă indo-europeană vorbită de romani, care stă la baza familiei limbilor romanice din care face parte și limba română. 5) Rânduială, tipic – Nucleu de atom! – Olga Niculescu. 6) Rege al iudeilor – Semn grafic din alfabetul unei limbi. 7) Caz al declinării care exprimă, de obicei, destinația acțiunii unui verb, având valoarea de complement indirect, răspunzând la întrebarea „cui”? – Cupa! 8) A apărea pe neașteptate – Ființă superioară, socială, care se caracterizează prin gândire și limbaj articulat – Ciururi. 9) Caz al declinării care exprimă o chemare sau o invocare adresată cuiva – Pachet ambalat în coli de hârtie. 10) Categorie gramaticală specifică numelui prin care se exprimă raporturile dintre acesta și celelalte cuvinte din propoziție – Pauză, întrerupere mai lungă într-o discuție (pl.). 11) Segment fonetic alcătuit dintr-unul sau mai multe foneme pronunțate printr-un singur efort respirator – Moral.

Dictionar: AZA, ONOT, AHAZ.

„Rebusache“, nr. 1 (20), ianuarie 1994

Ne vom aminti mereu și mereu

*Prof. Elena SÎRBU,
Colegiul Național „Ioniță Asan“, Caracal*

Reducând toate sentimentele la unul singur, ar rămâne iubirea, ...așa simplă și dezinteresată, ca pentru semenul tău. Crezând că niciodată nu vom găsi cuvintele potrivite pentru a o mărturisi, ajungem să regretăm adesea această amânare prelungită, un amestec de teamă și poate de neîncredere în noi. Multe sunt motivele pentru care ar fi trebuit să ne arătăm prețuirea față de cel care a fost Ilie Corcoveanu, profesorul pasionat, soțul devotat, tatăl grijuliu, bunicul iubitor, bunul coleg și omul atent la tot și la toate.

Vă mulțumim pentru că ați știut să-l faceți să înțeleagă pe oricare dintre noi să se simtă important, să nu se teamă de tot ceea ce nu înțelege, să descopere că este mai bun decât credea, oferindu-i din răbdarea pe care am admirat-o întotdeauna și arătându-i că și greșelile sunt căi de învățare, dar învățatul propriu-zis este cheia spre adevărata libertate, pe care numai așa o putem cunoaște.

Vă prețuim pentru bunătatea care vă caracterizează, datorită căreia nu ați pus niciodată în încurcătură și nici nu ați descurajat vreun elev; coleg, om, având vorbe potrivite pentru fiecare, parcă știind cât doare bunătatea.

Vă suntem recunoscători că ne-ați ajutat să privim în noi și să înțelegem că nu e nimic rău în a fi unul dintre cei mulți, un om de rând, deoarece oricine are câte un dar special și valorează la fel în fața lui Dumnezeu, poate mai mult decât cei pe care îi iubește. Știu că ați încurajat pe elevii care au vrut să iasă din rând, ajutându-i moral și material să-și urmeze visurile și dorințele.

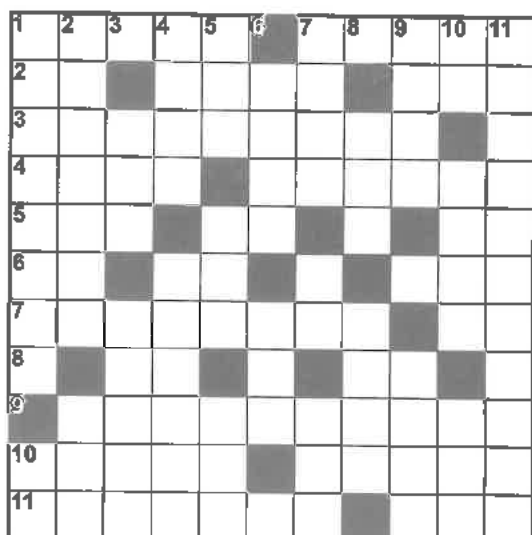
Vă mulțumim pentru că ne-ați îngăduit să vedem că în familie și în școală ați exersat ordinea, dreptatea, toleranța, voia bună, șansa de a învăța și iubirea, în condițiile în care lumea exterioară este plină de violență, mânia, lăcomie, orgoliu, ură, împotriva căroră ați luptat cu bunătatea și forța răbdării, a curajului, a consecvenței, pentru ca noi să prețuim cum se cuvine șansa de a trăi.

Ce altora scapă a observat,
Nu i-a certat pe alții, ci pe sine
Și ultima bucată ce o avea
O împărțea cu buni sau răi.
Bolnav fiind, nu s-a depărtat de lume,
Ci mai înțelept s-a aplecat spre ea
Mereu îndrumând, mereu încurajându-ne,
Repetând că toți avem nevoie unii de alții.
Ne vom aminti mereu și mereu...

Lecția de religie

ORIZONTAL: 1) Sărbătoarea prin care creștinii celebrează Învierea Domnului – A respecta posturile prescrise de biserică în anumite zile ale anului. 2) Începe ajunarea! – Haină de ceremonie – Volum. 3) Cere mulțumire sau laudă adresată de credincioși divinității. 4) Al șaptelea patriarh biblic, tatăl lui Matusalem – Imagine pictată care reprezintă scene cu temă religioasă, servind ca obiect de cult. 5) Așezare rurală – Capul madonei! – La ieșirea din altar! 6) Icar! – Mihai Oprea – Veche credință religioasă. 7) Epitet dat lui Dumnezeu – Intrare în Nazaret! 8) Elena Neagu – Începutul iubirii! 9) Ceremonia mărturisirii păcatelor în fața preotului (pl.). 10) Maica Domnului – Ființă cu aripi, socotită mediator între credincioși și Dumnezeu. 11) Nașterea Domnului, sărbătoare creștină cu data neschimbătoare (25 decembrie) – Perioade de timp.

VERTICAL: 1) Altă denumire a Sfântului și Marelui Post (Postul patruzecimii sau Postul Paștilor), rânduit pentru curățirea sufletului prin ajunare, rugăciune, spovedanie etc. – Maria Crăciun. 2) Postiri rânduite de biserică în cursul anului pentru a da puțință credincioșilor să-și curețe sufletul și trupul – Perioada sinodică a caldeenilor. 3) Acest post contemporan (Petre) a cuprins în volumul „Masa de mire”, și titlul „Clopot” – Boală de care Iisus Hristos a vindecat zece bărbați dintr-un sat. În momentul când El se afla în drum spre Ierusalim. 4)

Emoție – Plantă cu flori unisexuate, masculine sau feminine. 5) Nimic – ...Crăciun, personaj din mitologia românească, despre care copiii cred că aduce daruri pentru pomul de iarnă – ...plângerii sau a lacrimilor, pământ considerat ca loc al suferinței și al durerii (neart.; pl.). 6) Sat în județul Alba – Sufix cu sensul de „acțiune”. 7) Localitate în Bosnia-Herțegovina – „...Crucii” sau Înălțarea Sfintei Cruci (14 septembrie), sărbătoare care amintește de aducerea Sfintei Cruci la Ierusalim, după ce fusese răpită de perși în sec. VII (neart.) – Prepoziție. 8) „...Testament”, partea a doua a

Bibliei care cuprinde Revelația dumnezeiască arătată lumii de Dumnezeu pentru întruparea Sa, spre deosebire de Legea veche sau „Vechiul Testament“ care cuprinde cuvântul și lucrarea lui Dumnezeu către oameni înainte de venirea pe pământ a Domnului Iisus Hristos (neart.) – Localitate în S.U.A. (Oklahoma). 9) Corp ceresc după care s-au călăuzit cei trei magi care au făcut o călătorie lungă, de la Răsărit la Betleem, pentru a se închina lui Iisus Hristos – A mirui pe credincioși cu untdelemn sfințit. 10) Ia totul de la cap! – Vechi oraș în Palestina unde Iisus Hristos a înviat pe fiul unei văduve – Literă chirilică. 11) Ritual din practicile religiei creștine care constituie una din cele șapte taine și care constă în gustarea vinului și a pâinii sfințite de preot, simbol al sângelui și trupului lui Iisus Hristos.

Dicționar: ENOC, SAR, IOC, BIIA, PAUC, VIAN, NAIN, IER.

„Rebusache“, nr. 4 (23), 5 aprilie 1994

Despre omul datoriei... Ilie Corcoveanu

*Prof. Tanța NEGROIU-DRĂGHICI,
Director al Colegiului Național „Ioniță Asan“, Caracal*

Despre regretatul profesor de limba și literatura română de la Colegiul Național „Ioniță Asan“, se poate scrie mult și în diverse chipuri.

Poți să vorbești despre omul ILIE CORCOVEANU sau despre profesorul ILIE CORCOVEANU cu aceeași sinceritate și caldă apreciere, mai ales că, în ceea ce mă privește, l-am cunoscut îndeaproape în diferite ipostaze.

Ilie Corcoveanu a fost coleg cu soțul meu, mi-a fost coleg de cancelarie și colaborator atunci când răspundeam de activitățile educative cu elevii și, în fine, a fost responsabilul comisiei metodice a diriginților pe perioada cât am fost directoarea Liceului Ioniță Asan. Ilie Corcoveanu era omul datoriei. Al datoriei temeinic împlinite. Demersul lui didactic în procesul de instruire și educare al elevilor era unul consistent, original prin modul lui de abordare, transmiterea de noi cunoștințe având drept ținte deopotrivă, rațiunea și sufletul elevului. Ba, aș putea spune chiar că balanța înclină spre sufletul elevilor.

Ca responsabil – președinte al Societății Culturale Haralamb G. Lecca, a inițiat acțiuni substanțiale dedicate marilor personalități ale literaturii românești. Eserile sale monografice, publicate în presa locală sau în reviste centrale, închinat marilor oameni românești, sunt modele de profesionalism. Era nelipsit de la acțiunile culturale de orice gen, în aria cărora situa, la centru, pasiunea sa pentru rebus.

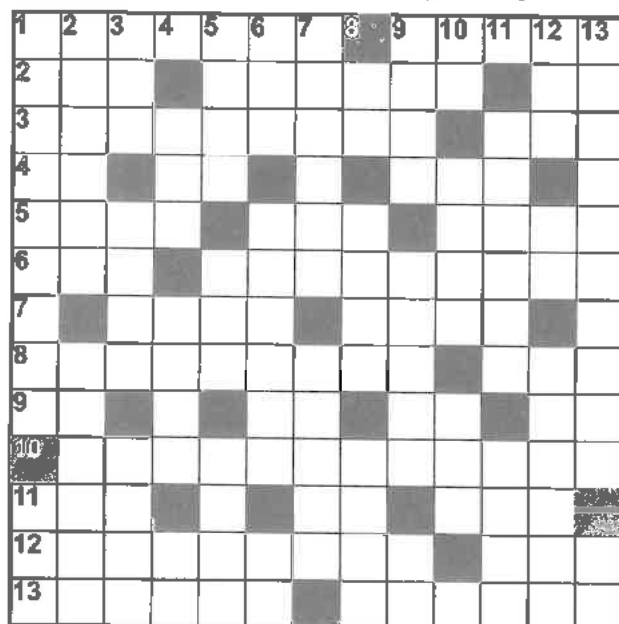
La sărbătorirea centenarului liceului a compus utile și instructive careuri cu referire la orașul Caracal și la liceu, organizând totodată, un amplu simpozion național pe teme rebusiste. Își iubea ca nimeni altul liceul. Era prin excelență un om de școală. Avându-l în școală, erai sigur, ca director, că în domeniile ce i se încredințau spre răspundere, lucrurile erau în perfectă ordine.

Există o expresie populară despre cineva care-și face mereu de lucru: *n-are stare...* Ei bine, Ilie Corcoveanu, în ciuda staturii sale masive, atletice, și a gesturilor sale lente, n-avea stare. Era omniprezent.

Prin trecerea sa în altă lume, școala a pierdut un mare dascăl, iar noi un excelent prieten... DUMNEZEU SĂ-L ODIHNEASCĂ!

Mișcări artistice și literare

ORIZONTAL: 1) Mișcare artistică și literară apărută în secolul al XIX-lea în Franța, care se opunea romantismului și academismului neoclasicist. În România a coexistat în perioada pașoptistă prin romantism și clasicism, impunându-se definitiv prin marii clasici Ioan Slavici, I.L. Caragiale, apoi prin Liviu Rebreanu, Hortensia Papadat-Bengescu, George Călinescu, Marin Preda – Specie a genului epic având o acțiune complexă și amplă, angajând de obicei mai multe persoane și presupunând un anumit grad de adâncime a observației sociale și a analizei psihologice. 2) Veche divinitate la Sabini – Modalitate artistică exprimând prin limbaj concentrat, metaforic, o cunoaștere specifică, afectivă, a esențelor lumii reale, care a cunoscut de-a lungul timpului o evoluție complexă, dar și-a păstrat esența lirică, dezvoltând numeroase specii sub raportul formei sau tematic, folosind diferențiat mijloacele prozodice și stilistice (vers clasic, vers alb) – Piesă de harnașament. 3) Nume generic dat mișcărilor, tendințelor, experiențelor literare și artistice novatoare, manifestate începând din ultimele decenii ale secolului al XIX-lea până în cea de-a doua jumătate a secolului al XX-lea – Fecior. 4) În mapă! – Curse! – Râuri. 5) Râu în sudul Banatului – Stațiune balneară pe Coasta de Azur – Rege legendar breton a cărui viață i-a servit ca izvor de inspirație lui Shakespeare în tragedia omonimă „Regele...”. 6) Arbore melifer – Denumire generică dată unor curente și grupări literar-artistice (futurism, cubism, dadaism, suprarealism etc.), care încearcă să spargă canoanele artei tradiționale. 7) Foaie de tablă – Arendașul din drama „Lipitorile satelor”, de Vasile Alecsandri. 8) Curent literar constituit în Franța în 1885 și răspândit apoi în toate literaturile europene, anunțat prin poezia lui Baudelaire, apărând ca o reacție la tendințele pozitivistice, scientismul naturalist și obiectivismul parnasienilor – Element de compunere savantă cu sensul „deasupra”, „pe”. 9) Maria Mihai – În duet! – Negăție – Birlic. 10) Curent literar apărut în Franța la mijlocul secolului al XIX-lea, numit astfel

după titlul publicației antologice „Parnasul contemporan”, având ca promotori pe Théophile Gautier, Leconte de Lisle, Théodore de Banville, José Maria de Heredia, reprezentând o reacție față de excesele lirismului romantic, situând creația poetică sub semnul „imposibilității lucide” și acordând o mare atenție formei. 11) Metal prețios – Tudor Arghezi – Diviziune principală a operei dramatice. 12) Atitudine estetică caracterizată prin tendința de a încheia într-un sistem stabil, armonios și proporțional elementele frumosului, în

conformitate cu anumite norme deduse rațional, tinzând spre un tip ideal, senin și echilibrat al perfecțiunii formelor, caracterizează cultura Antichității greco-latine și alte culturi dominate de un ideal similar – Mamifer din tundră. 13) Adepți ai unei atitudini care situează rafinamentul sau virtuozitatea formală înaintea tuturor celorlalte valori – Desăvârșită.

VERTICAL: 1) Mișcare artistică și literară constituită la sfârșitul secolului al XVIII-lea în Anglia (Byron, Shelley) și Germania (frații Schlegel, Novalis, Hoffmann, Hölderlin), apoi în secolul al XIX-lea în Franța (Lamartine, Hugo, Vigny, Nerval) și, ulterior, în aproape toate țările lumii, care a apărut ca o formă a reacției anticlasiciste (Franța), în strânsă legătură cu afirmarea geniului național (Anglia, Germania, Italia) – Spini. 2) Specie în versuri a genului epic, de mari dimensiuni, cultivată cu precădere în Antichitate – Imbold. 3) Poet epic, recitator și cântăreț în Grecia antică – Tact – Pământ brăzdat. 4) Perioadă istorică – Târg de animale – Conținutul unui eseu! 5) Abreviație pentru „Întreprinderea de Piese Radio și Semiconductori Băneasa“ (od.) – Apel la dialog! – Divinitatea apelor la gali (mit.). 6) Sunet, ton (var.) – A aprecia – Cuci! 7) Diviziune redukțională – Acești (reg.). 8) Zaharia Stancu – Alt nume dat anasonului – Municipiu, centru cultural-artistic, științific și de învățământ, cu vechi tradiții, unde au apărut, între altele, publicațiile „Dacia literară“ (1840), „Convorbiri literare“ (1867), „Viața românească“ (1906). 9) Repetarea sunetelor finale în două sau mai multe versuri, începând cu ultima silabă accentuată – Parte a membrilor inferioare, cuprinsă între genunchi și laba piciorului – Mircea Dinescu. 10) Inimă de poet! – Schiță, proiect – Soția Meșterului Manole. 11) Specie a genului dramatic, având tematică și personaje de basm, uzând de efecte spectaculoase, obținute prin îmbinarea discursului literar cu cel muzical-coregrafic și prin fantezia montării – Ou de pește. 12) Astfel – În cadă! – Specie a poeziei lirice care cultivă descrierile de natură, termenul, folosit doar în literatura română, fiind introdus de Vasile Alecsandri. 13) Curent literar constituit în Franța între 1860 și 1880 sub influența realismului lui Flaubert și a pozitivismului lui Taine – Cunună!

Dicționar: OPE, NERA, EZA, IANI, EPI, NEIT, SON, MEIOZĂ, IEȘTI, ANIS.
„Rebus“, nr. 8 (1021), 2007

Un pios omagiu la o tristă aniversare

Gigi DONCIU

(fost redactor-șef la Oglinda Romaniului)

Zilele fierbinți ale lui decembrie 1989. Zile însângerate ale unei revoluții la nivel național, când întreaga viață a românilor și-a ales cu multe sacrificii, libertatea. În acele zile ale unui Undrea liniștit, din punct de vedere termic, urbea caracaleană fierbea în toate planurile. Presa locală nu putea sta liniștită și în asemenea momente istorice pentru locuitorii acestor locuri de legendă, un colectiv de jurnaliști a trecut „La atac!“. Un prim și benefic rezultat, apariția pe piața presei libere a ziarului *Romaniul liber!* Printre fondatorii săi, un nume cunoscut oamenilor locului, cel al regretatului profesor de limba și literatura română, nimeni altul decât ILIE CORCOVEANU. Un sufletist fără pereche în lumea condeierilor locali, un remarcabil rebusist și publicist în

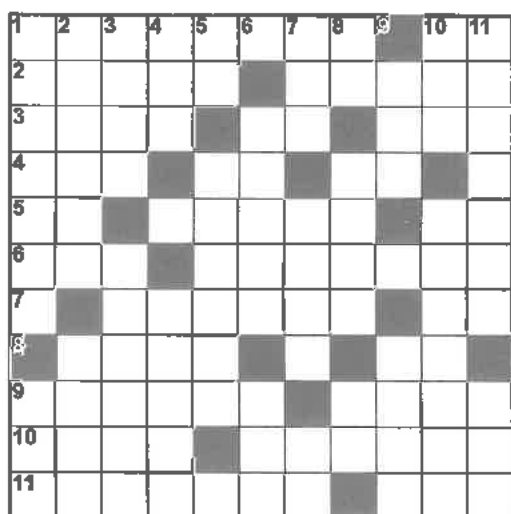
presa locală și națională. Numele profesorului Ilie CORCOVEANU, un reputat „om al catedrei” la Colegiul Național Ioniță Asan, este legat de o intensă activitate a mai multor cercuri rebusiste, de participarea la numeroase concursuri locale, județene și naționale, de foarte multe premii obținute de elevii săi în fața careului cu „încrucișate”.

Dar prietenul și colegul nostru de redacție a fost un harnic și competent gazetar, cu contribuție directă la apariția și calitatea ziarelor *Romanașul liber* și *Oglinda Romanașului*. Lui și pritenului său și al nostru, un reputat creator de „careuri” și publicist al cotidianului Jurnalul Național, caracaleanul Florin Vlădulescu, încă le port în suflet, dragostea și prietenia.

La apariția unui prim volum omagial – ILIE CORCOVEANU – un pios omagiu celui plecat mult prea devreme dintre noi și sincere mulțumiri pentru contribuția adusă la calitatea presei caracalene.

Literatura Evului Mediu

ORIZONTAL: 1) Poet-cântăreț provensal din Evul Mediu, la care „iubirea curtenească”, manifestată în romanele cavalierești, capătă expresie și în lirică – Bec! 2) Operă narativă în proză sau în versuri, scrisă în Evul Mediu într-o limbă romantică, unde apare idealul cavaleresc „fără frică și fără pată”, ce se caracterizează prin vitejie, simț al onoarei, urmărirea unui scop nobil și măreț, cultul unei doamne pentru care eroul trece prin grele încercări – Una dintre femeile care îl vor salva moral pe Dante în „Divina comedie”, celelalte două fiind Matelda și Beatrice care îl însoțesc în Paradis, un simbol al purității, luminii și aspirației către desăvârșirea divină. 3) De răs – Floarea Marian – Personaj biblic. 4) Calapod pentru încălțăminte – Scriere! – Radu Dincă. 5) Ten! – Cel mai mare poet al Italiei și unul dintre cei mai importanți ai literaturii universale, care a îmbogățit patrimoniul culturii cu opere ca „Viața nouă”, tratatele științifice „Ospățul”, „Despre limba vulgară”, „Despre monarhie” și „Divina comedie”, capodopera sa și una dintre cele mai importante și valoroase creații ale literaturii universale (Alighieri; 1265–1321) – Mihai Leu. 6) Abreviere uzuală pentru „adverb” – „Divina...”, de Dante Alighieri, capodoperă a literaturii italiene și universale, creație de mari dimensiuni, scrisă în versuri și structurată în trei mari capitole care reprezintă

tot atâtea universuri inegalabil zugrăvite: Infernul, Purgatoriul și Paradisul. 7) Adorata inimii lui Tristan, personaj principal al unui roman cavaleresc din secolul al XII-lea, care poartă numele eroilor săi. Este figura idealizată a iubitei și, ca atare, apare înzestrată cu toate atributele unui astfel de personaj feminin; prin chipul ei, autorul ne oferă unul dintre primele și cele mai frumoase portrete în mișcare ale femeii din literatura universală – Senior fără inimă! 8) Siglă pentru „Trustul local de cofetării și răcoritoare” (od.) – Cotă medie! 9) Specie a poeziei lirice, cu formă fixă, cultivată

îndeosebi în literatura medievală franceză în opera lui François Villon – Dificilă. 10) „Cântecul oastei lui...“, poem eroic medieval rus, datând din secolul al XII-lea, operă reprezentativă pentru acest gen de creație – „Romanul lui...“, epopee medievală animalieră datând din secolul al XII-lea, care a circulat în întreaga Europă în mai multe variante. Cea mai veche dintre ele a fost scrisă de Pierre de Saint-Cloud (între 1174 și 1177). 11) Melodii – Mamifer carnivor din familia felidelor, supranumit „regele animalelor“, prezent în „Romanul lui Renart“, întruchipându-l pe rege, caracterizat prin cruzime și rapacitate.

VERTICAL: 1) „...și Isolda“, roman cavaleresc din ciclul „breton“ pe care istoricul literar Joseph Bedier l-a adaptat în limba franceză modernă după o legendă, operă de interes universal prin conținutul și ideile sale profund umane, generoase, prin modul original în care se aduce un elogiu iubirii, cel mai curat și mai frumos dintre sentimentele omenești – Taur de la țară. 2) „Cântecul lui...“, poem eroic medieval datând din jurul anului 1080, publicat în 1837 de Francis Michel, operă cu autor sau autori necunoscuți de origine flamandă. El evocă luptele duse de francii conduși de Carol cel Mare împotriva sarazinilor și moartea cavalerului care, cu ultimele puteri, suflă în corn spre a-și vesti împăratul și restul oștii de cursa ce le fusese întinsă prin trădare – Tăgăduială (reg.). 3) Omenesc – Primul poet modern al Franței și unul dintre reprezentanții remarcabili ai literaturii universale. Scrierile care l-au făcut cunoscut: „Micul testament“, „Marele testament“ și „Poeme diverse“ oferă o imagine viu colorată a vieții din Parisul celei de-a doua jumătăți a secolului al XV-lea, cu tipurile lui specifice (François; 1431–1463). 4) Local de noapte – Cuvânt care imită zgomotul produs de încălțăminte în timpul mersului. 5) Final de roman! – Legătură între două părți ale unei lucrări. 6) Compus organic derivat din benzen – Resort. 7) Arbore cu lemn tare folosit în rotărie – Abreviație chimică pentru tetrametilfenilondiamină – Sfârșit de epopee! 8) Crud la miez! – Sat în județul Hunedoara – George Nistor. 9) „Cântecul...“, poem datând din secolul al XII-lea, având ca subiect luptele dintre spanioli și mauri, vitejia lui Don Rodrigo și răzbunarea lui împotriva nobililor care i-au batjocorit fiicele, poem care l-a inspirat și pe Pierre Corneille, poet dramatic considerat întemeietorul tragediei clasice franceze (nom.) – Prin viu grai. 10) Introducere în biologie! – „Teatrul...“, lucrare dramatică specifică Evului Mediu, cu caracter religios sau laic, prezentată cu prilejul unor sărbători, care, împreună cu „miracolele“ și farsele, sunt noile modalități dramatice create în Evul Mediu, rămase însă într-o formă mai puțin realizată față de teatrul antic (nom.). 11) Titlu nobiliar conferit pentru fapte de arme, de către rege sau de un reprezentant al lui, în epoca medievală – Avantaj (fig.).

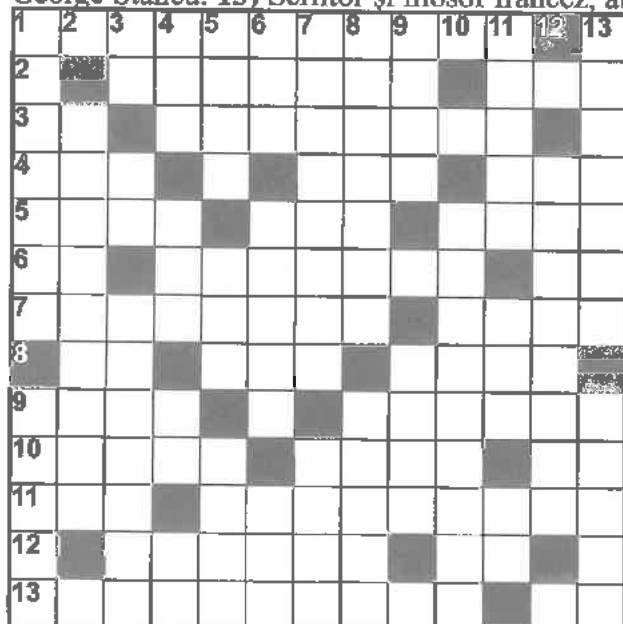

Dicționar: IOV, ADV, TLCR, BIC, TAGĂ, TMDF, REEA.

„Rebus“, nr. 3 (980), 2004

Literatura Renașterii

ORIZONTAL: 1) Dramaturg și poet englez, personalitate covârșitoare a literaturii universale din toate timpurile, autorul a 37 de piese și a 154 de „sonete” (William; 1564–1616). 2) Poet liric și epic francez, șeful școlii poetice „Pleiada”. Spirit renașcentist, a scris patru volume de „Ode”, o carte de sonete, volumele „Jubirile”, „Imnurile”, „Elegii” și epopeea neterminată „Franciada” (Pierre de; 1524–1585) – Piatră de hotar (înv.). 3) Emil Bunca – Poet italian, reprezentant de seamă al culturii universale, a cărui operă cuprinde, printre altele, poemul istoric „Africa”, tratate filosofice și etice precum și sonete închinete dragostei sale pentru Laura de Noves (Francesco; 1304–1374). 4) Recent – Astfel – Sufix multiplicativ. 5) Localitate în S.U.A. – Siglă pentru „Piața Comună Arabă” – Resturi de paie (reg.). 6) Seci la mijloc! – Actor care înlocuiește într-un spectacol pe titularul rolului – Deasupra. 7) Scriitor și umanist francez, călugăr și medic, cel mai de seamă reprezentant al Renașterii franceze. Opera sa capitală, romanele fantastice și burlești „Gargantua” și „Pantagruel”, reprezintă o satiră îndrăzneată la adresa scolasticii, a bigotismului și ignoranței monahale, a absurdității războaielor, a abuzurilor feudale, exprimând încrederea autorului în esența umană, în știință, în viața liberă și naturală, în educație (Francois; 1494–1553) – Renumit pictor și grafician român (Iosif; 1881–1958). 8) Cele! – Sistem de unități de măsură în fizică: Metru, Tonă, Secundă (abr.) – Electrode pozitiv al unei pile electrice. 9) Ac mare (reg.) – Corp ceresc (înv.; var.). – 10) Cric – Get – Prima femeie. 11) Fruct – Prozator și dramaturg spaniol, unul dintre cei mai mari scriitori ai literaturii universale, care a lăsat în urmă o operă bogată și valoroasă în fruntea căreia se află „Don Quijote”, unul dintre cele mai importante romane ale literaturii din toate timpurile, satiră a literaturii cavalierești, imagine complexă a conflictului dintre real și ideal (Miguel de; 1547–1616). 12) Anotimp hibernal – Afirmație – George Stancu. 13) Scriitor și filosof francez, autorul unor celebre „Eseuri”, un

moment reprezentativ al umanismului Renașterii, care prezintă concepțiile și atitudinile filosofului față de viața socială, educație și religie (Michel de; 1533–1592) – „Sfânt”, în toponimia portugheză.

VERTICAL: 1) Poet renașcentist englez, autor al unor poeme bucolice, sonete și al poemului „Crăiasa zânelor”, o alegorie lirică, filosofică și morală, virtuoz versificator și inovator de limbă (Edmond; 1552–1599) – Varietate de prun (reg.). 2) Scriitor renașcentist italian, întemeietorul

prozei artistice, comentator al lui Dante, prieten și admirator al lui Petrarca, autorul capodoperei „Decameronul“, culegere de 100 de nuvele, savuros tablou de moravuri, o adevărată „comedie umană“ (Giovanni; 1313–1375). 3) Aere! – Ulpiu Ionescu – Care are părul de culoare deschisă. 4) Orășel în Turcia – Imnuri – Nicolae Cristea – Acut! 5) Erou legendar, fiul lui Anchise și al zeiței Venus, considerat părinte al ginei latine, al cărui destin de la plecarea sa din Troia, la sfârșitul războiului, și până la stabilirea lui pe pământul Latiumului, este urmărit în cea mai importantă operă a lui Vergiliu, „Eneida“, capodoperă a antichității latine – Arborele rotarilor – Ou de pește. 6) Cere liniște – Titlu dat superiorului unei mănăstiri catolice – Fluviu în Peru. 79 Capelă construită alături de o biserică, într-un cimitir – Iubit. 8) Umanist renașcentist olandez ale cărui lucrări filologice au contribuit într-o măsură însemnată la răspândirea culturii clasice a antichității, ale cărui pamflete și scrieri satirice au caracter antifeudal și anticlerical, dintre care cea mai renumită este „Elogiul nebuniei“ (1509), au deschis drum Reformei (...din Rotterdam; 1446–1536) – Fibră sintetică japoneză. 9) Localitate în Siria – „...din Zalameea“, cunoscută piesă de teatru a scriitorului spaniol Lope de Vega (neart.). 10) „Cina cea de...“, pictură murală a lui Leonardo da Vinci – Nea! 11) Stadiu – Cea mai cunoscută, mai importantă și mai răspândită specie de poezie cu formă fixă, care își are originea în literatura italiană, unde a fost ilustrată, în secolul al XIV-lea, de poeți ca Dante și Petrarca, cultivată în Renaștere de P. Ronsard și W. Shakespeare. 12) Unul dintre cei mai reprezentativi scriitori ai Renașterii din Spania, creator al teatrului național spaniol. Opera sa dramatică din care s-au păstrat circa 500 de texte, de o mare diversitate tematică, comedii și drame de moravuri, istorice, de capă și spadă, social-politice, religioase, reflectă imaginea unei Spanii pline de contraste, aristocratică și picarescă, sentimentală și lucidă, tragică și comică, rațională și mistică (1562–1635; 3 cuv.). 13) Scriitor englez, unul dintre întemeietorii literaturii engleze, autorul capodoperei „Povestirile din Canterbury“, realizată după modelul „Decameronului“ lui Boccaccio, o suită de narațiuni în versuri, un tablou sugestiv impregnat de ironie, al societății medievale anglo-saxone (Geoffrey; 1340–1400) – Poet renașcentist italian, creatorul epopeii naționale „Ierusalimul eliberat“ în care îmbină fantasticul lumii cavale- rești cu extazul religios și cu meditația spirituală, prevestind prin lirismul exaltat, romantismul (Torquato; 1544–1595).

Dicționar: THE, PLU, SCIO, ACM, TAOC, ACON, SAO, KOP, ENI, PAV, ADRA.

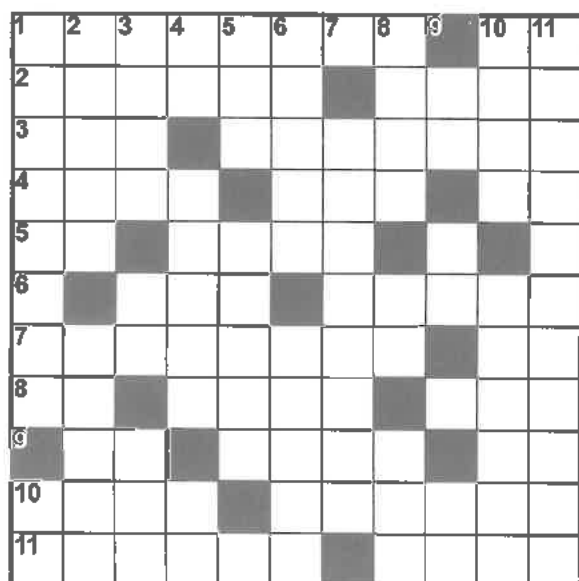
„Rebus“, nr. 5 (982), mai 2004

Literatura Antichității Clasice

ORIZONTAL: 1) Specie a genului didactic cultivată în literatura latină în special de Marțial – Ustensilă care servește la cusut. 2) Filosof grec, unul dintre cei mai mari gânditori ai antichității, discipol al lui Socrate, care a întemeiat la Atena școala filosofică numită Academia, afirmând că „Homer a făcut educația Greciei“ (427–347 î.Hr.) – „Istoria...“, de la întemeiere până în anul 9 d.Hr., în 142 de cărți (35 păstrate aproape complet), operă a istoricului latin Titus Livius (nom.). 3) Infern – Poet latin care prin „Epigramele“ sale, remarcabile prin verva

mușcătoare și acuitatea observației, a contribuit la definirea genului și a satirizat moravuri ale timpului (Marcus Valerius; c.40–c.104 d.Hr.). 4) Gingaș – A apuca – Negație. 5) Teșit! – Veche monedă măruntă din India. 6) Scop – Istoric și om politic roman, scriitor rafinat, maestru al construcției dramatice, unul dintre cei mai străluciți reprezentanți ai istoriografiei romane (Publius Cornelius; 55–120 d.Hr.). 7) Poet și filosof latin, autor al amplului poem „De rerum natura” (Despre natura lucrurilor) în care dă o formă poetică ideilor din sistemul filosofic al lui Epicur, cu intenția de a sugera trăirea fericirii prin cunoaștere (Titus Carus; c.95–55 î.Hr.) – Liliana Roibu. 8) Dânsul – Inundație – Filosof și vestit satiric grec din Cyrenaica (secolele II–III î.Hr.). Bluze țărănești – Asalt – Aurel Ionescu. 10) Vestit fabulist grec originar din Asia Mică, personaj semilegendar, probabil sclav eliberat, ale cărui creații, culese pentru prima oară de Demetrios din Faleron (secolul IV î.Hr.), au fost prelucrate în versuri de Babrios și Fedru – Epopee de poetul latin Vergiliu, capodoperă a antichității latine și a literaturii universale, operă în care autorul descrie peripețiile lui Enea după ce a luat sfârșit războiul troian, la care acesta a participat. 11) Filosof și scriitor latin, preceptorul lui Nero care l-a silit mai târziu să se sinucidă, reprezentant al stoicismului târziu (Lucius Annaeus; c.4 î.Hr.–65 d.Hr.) – Locuitor de la munte.

VERTICAL: 1) Operă literară a lui Horațiu, poet latin, clasic al literaturii latine și universale, structurată de autor în două cărți – Capul lui Esop! 2) Autor latin de comedii căruia i se atribuie 21 de piese între care „Gemenii”, „Comedia măgariilor”, „Soldatul fanfaron”, „Cartaginezul”, „Casa cu stafii”, „Ulcica” ș.a., remarcabile prin situațiile comice și prin verva personajelor (Titus Maccius; 254–184 î.Hr.) – Personajul principal al poemului homeric „Odiseea”, unul dintre vitejii soldați ahei întâlnit încă din „Iliada”. După terminarea războiului se îmbarcă pe o corabie și pleacă spre casă, în Itaca, unde îl așteaptă familia: soția sa Penelopa și fiul lor Telemac. 3) Puiul de sex feminin al caprei – Pecete! – Numele unei tragedii de Euripide. 4) Get! – Voințe – Deasupra. 5) Băutura marinarilor – Fiica lui Zeus și a Ledei, soția lui Menelau, regele Spartei, femeie de o neobișnuită

frumusețe, a cărei răpire de către Paris, fiul regelui Troiei, a provocat războiul troian. 6) Una dintre cele mai importante lucrări, în opt cărți, păstrate fragmentar, în care istoricul și omul politic roman Publius Cornelius Tacitus înfățișează evenimentele din prima parte a imperiului (14–96 d.Hr.) de pe pozițiile aristocrației senatoriale, deși afirma de la bun început obiectivitatea, susținând că scrie „fără ură și fără părtinire” („sine ira et studio”) – Termen pentru tată, bunic și străbunic (pop.). 7) Care ține de viața de la țară. 8) „Epistolă către Pisoni”, cunoscută

și sub numele de „...poetică“, operă a poetului latin Horațiu, în care este abordată problema generală privitoare la fondul și la forma creației literare, la genurile literare, unde subliniază necesitatea respectării unor principii fundamentale care dau valoare operei – Simbolul aurului – Acei. 9) Mioare – Ion Creangă – Petunie! 10) Pictor român (Theodor) – Poem atribuit lui Homer, apărut în secolul IX sau VIII î.Hr., alcătuit din 24 de cânturi (aproximativ 15.000 de versuri), capodoperă a literaturii grecești și universale, în care sunt relatate fapte și întâmplări din cel de-al zecelea și ultimul an al războiului dintre aheii conduși de Agamemnon și Menelau și troienii conduși de regele Priam. 11) Numele unei tragedii de Cnaeus Naevius (c.269–c.200 î.Hr.), scriitor latin, autor al primului poem epic național „Războiul punic“, al tragediei „Danae“ și al comediei satirice „Femeia din Tarent“ (2 cuv.).

Dicționar: REES, BIO, TETEA.

„Rebus“, nr. 8 (973), august 2003

Gânduri... Amintiri...

Prof. Alexandra și Arcadie NAVAL (cuscri)

Cel mai scump lucru pentru un om este viața. Ea i se dă o singură dată și trebuie trăită astfel încât omul să nu regrete anii trăiți fără rost. Omul este dator să lase ceva valoros în urma lui.

Profesorul Ilie Corcoveanu a lăsat o carieră didactică de prestigiu și o activitate publicistică recunoscută și apreciată în toată țara. Ca profesor de limba română, a dezvoltat la elevi gustul pentru frumusețea limbii și literaturii noastre, pentru aprecierea valorilor clasicii literaturii române și universale. A fost iubit și respectat atât de elevi, cât și de colegi, pentru seriozitatea și generozitatea ce-l caracterizau.

Disparația lui prematură a lăsat un gol imens în inimile celor ce l-au cunoscut și iubit.

2004, la săniuș cu nepoțica amira și tataie Arcas

Literatura antică greacă

ORIZONTAL: 1) Poet antic grec, considerat „părintele tragediei grecești”. A scris circa nouăzeci de piese, dintre care s-au păstrat integral numai șapte: „Rugătoarele”, „Perșii”, „Cei șapte contra Tebei”, „Prometeu înlanțuit”, „Agamemnon”, „Choeforele” și „Eumenidele” (525–456 î.Hr.) – Păstor de o rară frumusețe, iubit de zeița Cibeles, care i-a încredințat jertfele dedicate ei de către muritori, cu condiția de a rămâne cast. El nu și-a ținut jurământul și a fost transformat de zeiță într-un pin din care curgea sânge devenind apoi flori violete. 2) Ulpiu Olaru – Poet grec, autorul unor cântece erotice și de banchet; admirat pentru perfecțiunea liricii sale, a fost frecvent imitat începând din epoca elenistică (c.560–c.478 î.Hr.). 3) „Republica Federală Germania” (fostă siglă) – Poet grec, autorul unor poeme didactice cuprinzând indicații tehnice referitoare la agricultură și navigație, meditații despre viața țăranimii („Munci și zile”) sau poeme de factură filosofică explicând geneza Universului și genealogia zeilor („Theogonia”), singura cosmogonie mitică păstrată integral. 4) Profet evreu – Pericol. 5) Plic gol! – Povestire fabuloasă care cuprinde credința popoarelor antice despre originea Universului și a fenomenelor naturii, despre zei și eroi legendari – Ciripit de păsărele. 6) Tânăr de o rară frumusețe, care l-a însoțit pe Heracles în expediția argonauților. Oprindu-se însă pe o insulă pentru a-și potoli setea, a fost răpit de naiade, Heracles părăsindu-i pe argonauți și rămânând pe insulă să-l caute – Epistole în versuri în care se celebrează un erou sau un personaj celebru. 7) Iscusit meșteșugar, sculptor și arhitect care a construit, la porunca regelui Minos al Cretei, „Labirintul”. Închis aici, împreună cu fiul său Icar, a evadat zburând cu ajutorul unor aripi făcute din pene lipite cu ceară – Oftat (reg.). 8) Țară europeană cu capitala la Amsterdam – Scut! 9) Arma lui Cupidon – Poet grec, autorul unor creații ilustrând toate speciile genului liric coral, scrise în cinstea învingătorilor la jocurile panelenice, din care s-au păstrat epiniciile (ode triumfale): „Olimpice”, „Pythice”, „Istnice”, „Nemeene” (c.518–c.438 î.Hr.). 10) Poet epic elin, considerat părintele literaturii europene, autorul epopeilor „Iliada” și „Odiseea”, relatând desfășurarea războiului troian și peripețiile lui Ulise la întoarcerea către casă (probabil secolul VIII î.Hr.) – Comună în Franța. 11) Produs obținut prin uscarea latexului din capsulele necoape ale unor specii de mac – Muza poeziei lirice și a mimei în mitologia greacă, reprezentată cu o liră în mână.

VERTICAL: 1) Cel mai modern dintre tragicii greci; se presupune că a scris aproximativ nouăzeci de piese, dintre care s-au păstrat integral numai optsprezece, între acestea amintim: „Alcesta”, „Ion”, „Hippolit”, „Ifigenia în Taurida”, „Hecuba” și „Medeea” (480–406 î.Hr.) – Capul lui Homer! 2)

	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										
11										

Unul dintre reprezentanții de frunte ai tragediei antice grecești, contemporan cu Pericle și Fidias, care a scris 120 de piese, din care ne-au parvenit numai șapte: „Antigona“, „Aiax“, „Electra“, „Oedip rege“, „Trahinierele“, „Filoctet“, „Oedip la Colona“ și drama satirică intitulată „Copoi“ (c.495–405 î.Hr.) – Al doilea judecător în Israel, învingătorul moabiților. 3) Gen! – A ațipi. 4) Hectar (presc.) – Inimă de mamă! – Poet liric grec, autorul versului alcaic (sfârșitul secolului VII – începutul secolului VI î.Hr.). 5) Abreviere din medicină – Munte în Slovacia. 6) Tatăl lui Ulise, care l-a așteptat pe fiul său până când acesta s-a întors din bătălia pentru Troia – Nicu Popescu. 7) Literă chirilică – Dispus în formă de raze. 8) Poet grec, autor de comedii, a cărui operă a intrat în patrimoniul literaturii universale; a scris 44 de piese din care s-au păstrat integral numai 11: „Acarnienii“, „Cavalerii“, „Norii“, „Viespile“, „Pacea“, „Broaștele“, „Adunarea femeilor“, „Plutos“ (c.446–386 î.Hr.). 9) Poet grec, originar din Sicilia, creatorul poeziei bucolice („Idile“); a realizat o operă remarcabilă prin noutatea formei și realismul imaginii (c.315–250 î.Hr.) – Soartă, destin (reg.). 10) Element chimic întrebuințat în medicină ca dezinfectant – Ied! – Cea mai de seamă poetă lirică a antichității grecești, fiica lui Scomendroninos și a Kleidei din Insula Lesbos, supranumită „A zecea muză“. A scris epitalamuri, imnuri, elegii, pe teme îndeosebi erotice, fiind creatoare a strofei și a versului safic. 11) Sandu Naumescu – Tragedie de Sofocle, având ca eroină pe fiica lui Agamemnon și a Clitemnestrei. Dictionar: IONA, ILA, AFT, AFA, ODIU, AOD, INH, IHLA, CSI.

„Rebus“, nr. 5 (970), mai 2003

Amintiri cu și despre Domnul Diriginte

Prof. Patricia MARIN (Șc. Nr. 19 București), fostă elevă

Într-o zi, demult, mi-a trecut pe la urechi o mică expresie. N-aș putea spune exact cât de mult a trecut de atunci, dacă au fost 3 sau 4 sau 5 ani, cum nici nu aș putea spune cine a rostit-o sau în ce împrejurare... a fost, pur și simplu, una dintre acele întâmplări care îți provoacă o deosebită impresie, o senzație că întreaga noastră existență este cu mult mai profundă decât vrem noi să o (re)cunoaștem, nefiindu-ne necesar decât puțin din timpul nostru prețios pentru a reflecta asupra ei...

Spunea scurt și concis: «Ne trăim viața murind...» Brutalitatea tonului sau poate asocierea antagonică a vieții cu moartea, a fost ca o izbitură puternică ce nu putea rămâne fără ecou – în mintea și sufletul meu cel puțin –. Am regăsit ceva mai târziu aceeași idee exprimată într-un citat al filozofului grec, Seneca, cel care spunea: «Noi murim în fiecare zi, căci în fiecare zi ni se ia o parte a vieții; chiar când creștem, viața descrește...» Cu alte cuvinte, cea mai banală clipă a existenței noastre este un pas înainte spre moarte. Și atunci, primul meu gând a fost ca tot ceea ce trebuie să facem este să reușim să învingem efemeritatea și obișnuința, comunul zilelor noastre. Credința mea este că acest *ideal* este realizabil prin implicare și dăruire, având convingerea că urmele, acțiunile extraordinare, amintirile plăcute nu pot fi șterse așa ușor...

Este unul dintre lucrurile prețioase pe care l-am deprins din sfaturile și activitățile Domnului Diriginte.

Domnul Ilie Corcoveanu a fost profesor de limba și literatura română – unul foarte iscusit, dacă precizarea își mai avea rostul –; însă profesori foarte iscusiți pentru oricare dintre disciplinele de studiu din învățământ au fost, sunt și sigur vor mai fi... Diferența

o reprezintă calitatea «moștenirii» lăsate în timp generațiilor de elevi; cu mândrie pot spune că am făcut parte din una dintre cele mai cuminți și inteligente generații ale dânsului (după cum însuși domnul diriginte obișnuia să spună).

Mă voi referi în cele ce urmează la acele activități inițiate și desfășurate de domnul Corcoveanu care mi-au bucurat sufletul și mi-au îmbogățit cunoștințele și de care îmi amintesc cu mult mai multă plăcere și satisfacție decât de obligativitatea lecturilor sadoveniene, camilpetresciene ori soresciene. Minunatul cerc de rebus pe care l-am frecventat cu o deosebită plăcere timp de mai mulți ani în incinta Casei Armatei era ca o oază de relaxare, de bună dispoziție și de cultură, nemaivorbind de satisfacțiile ulterioare pe care le-am încercat în urma rezultatelor impresionante obținute la concursurile de specialitate; cine ar fi crezut inițial că acele cuvinte încrucișate pot fi atât de binefăcătoare? Sau că acel domn impozant, exigent, din spatele catedrei, poate fi atât de plin de viață, de vesel și, de foarte multe ori, teribil de amuzant? Într-adevăr, ne învăța, ne informa, ne forma, ne amuza, ne prețuia... Sau poate, în primul rând, ne prețuia și acest lucru se vedea în grija pe care ne-o purta mereu, în încrederea pe care o avea în noi toți și în maniera prin care ne făcea părtași la organizarea activităților dumnealui, lăsându-ne impresia că și noi înșine suntem la fel de capabili să realizăm lucruri mărețe, nesupuse efemerității... Colaboram, alături de colegi, la realizarea de colaje, activități și fișe tematice sau dotarea și aranjarea cabinetului de limba și literatura română.

O idee strălucită pe care a avut-o (și pe care pot spune că personal nu am întâlnit-o la niciun alt profesor până acum) a fost acel proiect de vizionare a filmelor realizate după romanele ce constituiau «corvoada» orelor de curs. Simplul fapt că reușea să ne aducă împreună (colegi, prieteni din clase diferite sau nu) într-un alt cadru decât cel arhi-cunoscut de la școala (respectiv Cinematograful Central), îmbogățit cu posibilitatea de a ne lărgi orizonturile și de a ne facilita accesul la informație, a fost un mare avantaj pentru noi și un merit deosebit care i se cuvine în totalitate. Trebuie menționat că discuțiile ulterioare vizionării filmelor erau mai mult decât revelatoare, constructive și ofertante. Chiar și în această situație se purta «ca o cloșca cu pui», ne supraveghea, ne urmărea, ne dădea sfaturi cu priceperea și răbdarea specifice...

Dacă cercul de rebus și proiectul vizionării filmelor erau mai mult sau mai puțin legate de curriculum-ul școlar, putând fi interpretate ca o datorie, o prelungire a profesiei și o dovadă a măiestriei pedagogice, au existat și alte acțiuni la care ne-a făcut părtași, care nu aveau nici cea mai mică legătură cu disciplina predată de dânsul, dar din care reiese în mod evident preocuparea domnului Corcoveanu pentru elevi, pentru diversitate, pentru evadarea din rutina și obișnuința cotidianului.

Dirigintele unei generații de excepție (Patricia Marin, Dana Bondrescu, Alina Anghel, Victorița Cojocaru, Mihaela Șerban...)

Un singur exemplu este mai mult decât edificator, anume participarea noastră la aniversarea a 150 de ani a Unității de parașutiști din Caracal, prilej cu care am putut vedea la fața locului, un spectacol aviatic excepțional, precum și niște salturi profesioniste ale angajaților parașutiști. A fost minunat să-i vedem, să le vorbim acelor oameni curajoși, despre a căror profesie sau utilitate nu știam prea multe amănunte, despre cei care fac din zbor mai mult decât o meserie, anume o plăcere imensă și o dorință de libertate (probabil aceeași, ascunsă în

colțurile cele mai întunecate ale sufletului fiecăruia dintre noi). Ar mai fi atât de multe lucruri demne de menționat, însă sunt convinsă că ele au fost deja specificate toate la rândul, la timpul sau la secțiunea lor (întrucât este lucru știut că domnul Corcoveanu avea un fel de « cult » pentru ordine, sinteză, structuralizare sau categorisire). Eu, însă, v-am împărtășit acele amintiri atât de dragi mie, pe care le port mereu într-un loc special în suflet...

Toate acestea au fost Domnul Corcoveanu: implicare, dăruire, inovare, amuzament, informare, culturalizare, bună dispoziție, ocrotire, prețuire și nu în ultimul rând iubire (pentru meserie, pentru elevi, pentru artă, pentru diversitate, pentru viață...). Și tot acestea – sau poate acestea și multe altele – sunt componentele indispensabile pentru a transcede vremelnicia și uitarea, *răul* de care vorbeam la început, pe care am convingerea că Domnul Diriginte Ilie Corcoveanu a reușit să îl depășească, situându-se cu mult deasupra lui.

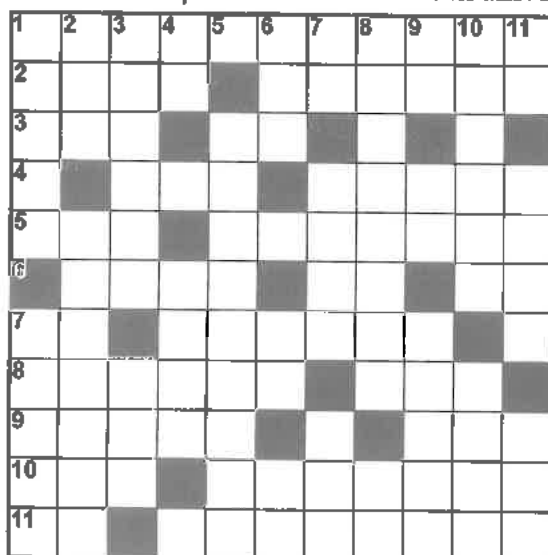
Și tot pentru toate acestea, spun *Mulțumesc, Domnule Diriginte!*

Literatura popoarelor orientale

ORIZONTAL: 1) Epopee indiană cuprinzând 214.778 de versuri (cam de șapte ori dimensiunile „Iliadei” și „Odiseei”, luate împreună), atribuită prin tradiție lui Vyasa, care în traducere înseamnă „Marea istorie a urmașilor lui Bharata”, considerată drept cea mai întinsă creație literară din Asia. 2) Stat în Orientul Mijlociu, denumit până în 1935 Persia, care a dat o operă importantă pentru istoria culturii, numită „Avesta”, lucrarea de mare întindere „Șah-name” (Cartea regilor), de poetul Ferdousi (cca 934–cca 1021), pe Omar Khayyam, pe poetul de circulație universală, Saadi (secolul XIII) cu cele două capodopere ale sale: „Bustan” („Livada cu fructe”) și, mai ales, „Golestan” (Grădina florilor), pe Hafiz, poetul care a dus gazetul la culmi de perfecțiune – Locul de naștere al unei opere literare care s-a bucurat de o faimă universală, „O mie și una de nopți” (datând, probabil, din secolul X), o vastă culegere (aproximativ 8.000 de pagini) de povestiri cu caracter și într-un stil popular, în care un înalt nivel artistic îl dețin descrierile. 3) Ospătar (înv.) – Stup gol! 4) Una dintre nimfele care l-au hrănit pe Zeus atunci când era copil – Pseudonimul lui Șams-od-Din Mohammed Hafez, poet persan, autorul unor *rubaiate*, *macameuri* și *gazeluri*, celebrând vinul, frumusețea, natura („Divan”), caracteristice poeziei lui fiind optimismul în general, luminozitatea, sinceritatea, spontaneitatea și o deosebită eleganță a stilului (cca. 1320–1389). 5) Coapsă (reg.) – Unul dintre cei mai mari oameni de știință ai Persiei (matematician, fizician, astronom, medic și filosof), autor a numeroase scrieri științifice în limba arabă și un strălucit poet cunoscut în toată lumea. Este autorul a cca. 250 de catrene („rubaiate”) în care vinul și femeia, dragostea de viață, dar și revolta împotriva ordinii sociale, a soartei și a nedreptății (Omar; cca. 1045–1122 d.Hr.). 6) Localitate în Brazilia – În plan! – Cule! 7) Dan Grecu – Ioni cu sarcină electrică negativă. 8) Cartea sfântă a vechilor perși, conținând principalele elemente ale mitologiei și religiei persane, al cărui zeu suprem era Zoroastru, operă importantă pentru istoria culturii – Abreviație pentru „arme de nimicire în masă” (milit.). 9) Zeiță a focului din vatră, în mitologia romană – Alean. 10) Abreviație pentru „interdicție” (milit.) – Poet chinez, unul dintre reprezentanții de frunte ai literaturii din epoca denumită „Tang”, poet al

iubirii, cultivând o poezie elegantă, grațioasă, în care finețea notației se îmbină cu puterea sentimentului (cca. 701–762 d.Hr.). 11) Afirmatie – Poet și dramaturg al limbii sanscrite, cel care a scris epopei mitologice („Nașterea lui Kumara“, „Povestea neamului Raghun“), poeme lirice („Norul vestitor“), drame având ca subiect dragostea. Capodopera lui este „Sakuntala“, poem de largă respirație, lucrare prin care autorul a intrat în universalitate (sfârșitul secolului IV – începutul secolului V).

VERTICAL: 1) Zeu al luminii și al faptelor bune, în mitologia vedică, identificat cu Soarele. A fost adorat și de romani care i-au ridicat numeroase temple. Era reprezentat ca un tânăr purtând o tunică scurtă, o mantie fluturândă și o beretă frigiană – Al doilea rege al Israelului (1010–970 î.Hr.), mare personalitate a lumii antice, prezentat de Biblie ca artist și ca poet, autor al „Psalmilor“, operă literară de mare valoare, aparținând patrimoniului universal, culegere de 151 de texte care alcătuiesc „Psaltirea“ în cuprinsul Vechiului Testament din Biblie. 2) A brăzda – Celebră operă indiană alcătuită din peste 1.000 de imnuri adresate Soarelui, Lunii, stelelor, vântului, ploii, focului, Aurorei, Pământului etc. (2 cuv.). 3) Denumire sub care a fost tradusă în românește, de Ion Barac, opera „O mie și una de nopți“, capodoperă a literaturii arabe și a cele universale, amplă culegere (16 volume) ce cuprinde o serie de povestiri originale din India, Egipt, Persia și Arabia, fondul important ocupându-l cele de origine arabă – Răsărit. 4) Asin! – Pur, virtuos. 5) Poem dramatic aparținând poetului indian Kalidasa, cu subiect împrumutat din epopeea „Mahabharata“. Deși a fost constituit în mare parte din motive și clișee care s-au banalizat, așa cum este cel al inelului, poemul se distinge prin măiestria cu care poetul a știut să urmărească frământările sufletului, neliniștea și visarea, provocate de înălțătorul sentiment al iubirii. 6) Pastilă – Comună în Persia și India – Ion Lucian. 7) Măsură de suprafață... în Arabia! – Aureolă – A cunoaște. 8) Epopee indiană datând, se pare, din secolul II d.Hr., operă literară cuprinzând 50.000 de versuri, atribuite, prin tradiție, lui Valmiki – Aurel Dianu. 9) Alb pe margini! – Florence Young – Stat din sudul Asiei, care și-a adus contribuția la tezaurul literaturii universale prin opera intitulată „Rig-Veda“,

precum și prin cele două mari epopei „Mahabharata“ și „Ramayana“. 10) Care aparține tibiei – Fiul lui Mantos. A fost profetul argonauților și a participat la vânătoarea porcului mistreț din Calidonia. 11) Asia! – Ființă legendară din basmele românești. De obicei, adoră fetele frumoase pe care le răpește, ceea ce îl face temut, dar este învins întotdeauna de Făt-Frumos – Haină.

Dicționar: IDA, ARM, IACU, ANM, IDT, MOPS.

„Rebus“, nr. 11 (1976), noiembrie

2003

O floare, un suspin, o lacrimă...

Preot Nicolae DUMITRESCU

Ce scurtă și ce tristă este viața!

S-a scurs un an de când mersul domol, dar apăsător, al celui ce a fost vecin de apartament, profesorul Ilie Corcoveanu, a încetat. Omului mândru, de statură semeață, totdeauna vesel și respectuos; parcă și acum îi aud vocea blândă și-l văd cum mă întâmpină: „Ce mai faci, părinte?” Așa știa el să-ți intre-n vorbă și să se facă plăcut în orice împrejurare.

A fost un om cu alese calități profesionale, dar și umane. Activitatea sa nu s-a limitat numai între pereții școlii, ci a căutat să răspândească cunoștințele sale vaste și în rândul maselor largi. Scoase parcă dintr-o tolă fără fund, ideile sale s-au materializat prin publicații pe diverse teme, în special în paginile revistelor rebusiste.

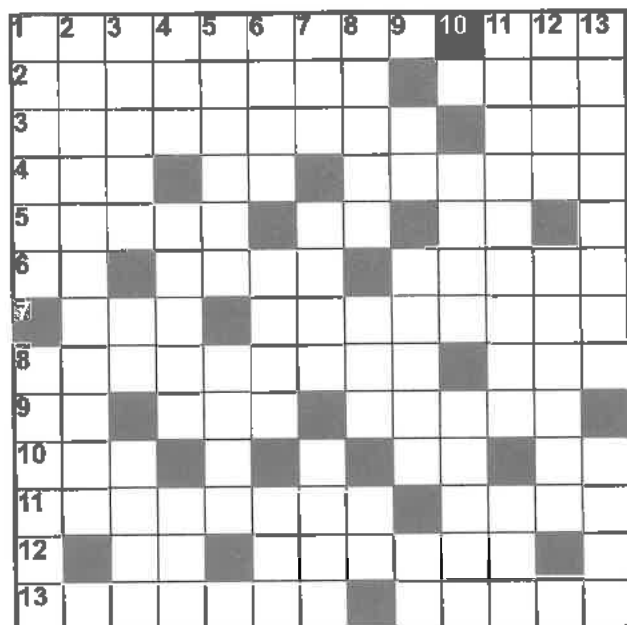
Nu i-a fost ușor. A muncit fără preget, chiar și atunci când a fost bolnav, călăuzit fiind numai de simțul datoriei față de școală și neam și de adevărul cuprins în cuvintele poetului A. Vlahuță: „Sfântă muncă e aceea / Ce răsplată-n ea găsește.”

Noi, toți cei care l-am cunoscut îndeaproape, nu-l vom da uitării și transmitem familiei îndurerată un gând pios.

Dumnezeu să-l aibă în pază!

Proza scurtă

ORIZONTAL: 1) Mare clasic al literaturii române, dramaturg care a ridicat teatrul românesc la nivel european, instantaneele în proză „Schite ușoare”, 1896; „Momente”, 1901; „Schite nouă”, 1910, prelungind și dezvoltând tipologia comediilor, ținând cu precădere orizonturile miciei burghezii (Ion Luca; 1852–1912) – Scriitor și critic american, promotor al literaturii fantastice în volumele

de proză „Povestiri groțesti și fantastice”, 1840; „Povestiri”, 1845 ș.a. (Edgar Allan; 1809–1849). 2) Scriitor și om de știință român, autorul unor nuvele de factură romantică, reconstituind ambianța istorică în „Mihnea Vodă cel Rău”, 1857; „Doamna Chiajna”, 1860, evocări, pagini eseistice (Alexandru; 1834–1895) – Condamnare publică. 3) Scriitor român a cărui operă, însumând peste 100 de titluri, este o grandioasă monografie epico-lirică a poporului român; a debutat editorial în anul 1904 cu patru volume: „Povestiri”,

„Șoimii“, „Dureri înăbușite“ și „Crâșma lui Moș Precu“ (Mihail; 1880–1961) – Revistă de literatură și critică de artă apărută la București între 1932 și 1940 sub conducerea lui Zaharia Stancu. 4) American Meat Institute (siglă) – Bir! – Scriitor român cultivând o proză post-modernistă, care îmbină observația cotidianului cu sugestia livrescă și parodică: „Trenul de noapte“, „Caravana cinematografică“ ș.a. (Ioan). 5) Pendulări ale apei lacurilor – Început de iubire! – Afirmatie. 6) Pusă la mijloc! – Călugări care oficiau în templele egiptenilor antici – Scriitor american naturalizat englez, care înovează tehnica romanului, fiind un precursor al monologului interior, semnatarul volumului de nuvele „Daisy Miller“ și al celui de proză fantastică „Turnul de fildeș“ (Henry; 1843–1916). 7) Prozator român care a publicat volumele de povestiri: „Profiluri“, 1959; „Pe scara vagonului“, 1966; „Cu ușile deschise“, 1967 (Nicolae) – Nume dat melcului în unele jocuri de copii. 8) Prozator și publicist american, personalitate marcantă a literaturii universale, autorul volumelor de povestiri „În timpul nostru“, 1925; „Bărbați fără femei“, 1927; „Căștigătorul nu ia nimic“, 1933 și al nuvelei „Bătrânul și marea“, 1952, care i-a adus Premiul Nobel în 1954 (Ernest Miller; 1898–1961) – Divinitate venerată în Egiptul antic. 9) Asia! – Urban Affairs Association (siglă) – Parămă folosită pentru fixarea colțului de jos al pânzei unei nave. 10) Localitatea în Pakistan – Eugen Popa – Dan Damian. 11) Prozator, eseist și dramaturg român, autor de schițe, povestiri și nuvele precum: „Dușmănie“, 1948; „O sută de kilometri“, 1949; „Noaptea din iunie“, 1950; „Bijuterii de familie“, 1949 ș.a. (Petru; 1924–2002) – Necredincios. 12) Cunună! – Prestigios scriitor autohton de la care ne-a rămas și volumul de povestiri „Darie“, 1960 (Zaharia; 1902–1974). 13) Prozator român care a debutat în revista „Liberatorul“ cu povestirea „Moartea lui P.“, 1882 (Nestor; 1866–1931) – Scriitor ceh de expresie germană, remarcabil reprezentant al prozei moderne prin volumele de nuvele: „Verdictul“, 1916; „Metamorfoze“, 1916; „În colonia penitenciară“, 1919; „Un artist al foamei“, 1924 (Franz; 1883–1924).

VERTICAL: 1) Scriitor și ziarist român, creatorul unei proze satirice și autobiografice precum: „Supraviețuiri“, 1973–1977; „Meseria de nuvelist“, 1980; „Ficționarii“, 1983; „Logica“, 1985; „Cap limpede“, 1989 (Radu) – Scriitor, lingvist, filolog, folclorist și istoric român, spirit enciclopedic, autor de proză de notație realistă „Duduca Mamuca“, 1863, sau de evocare a trecutului „Ursita“, 1910 (Bogdan-Petriceicu; 1838–1907). 2) Scriitoare româncă, autoarea volumelor de povestiri „Dăruiește-ți o zi de vacanță“, 1979; „Vară-primăvară“, 1989 (Gabriela). Arbusti mediteraneeni ornamentali cu flori roșii și fructe comestibile – Ion Minulescu – Imnuri (înv.). 4) Dune în Sahara Centrală – Prozator care a debutat în 1961 cu schița „Ciocârlia“, publicând apoi volumul de schițe și povestiri „Oul“, 1968 și cel de nuvele „Antreprenorul și Zeul“, 1969 (Gheorghe) – Mamifer rumegător din Tibet. 5) Batistă cu broderii (înv.) – Înlocuitor de cafea. 6) Pictor, gravor și caricaturist român, semnatarul portretului „Gala Galaction“ (Iosif; 1881–1959) – Siglă pentru „Asociația britanică a bumbacului“ – Research Science Institute (siglă). 7) Personaj masculin din istorisirea „Muncitorii și păstorii“, de Mihail Sadoveanu – Siglă pentru „International Union of Oil Workers“ – Poet, prozator și dramaturg român, semnatarul volumului de nuvele „Însemnările lui Pandele“, 1967 (Ștefan; 1905–1977). 8) Medic și poet român

care cultivă o lirică în descendența avangardei interbelice „Ora 25” (Alexandru) – Simbol pentru „Decaster” – Luat la mijloc! 9) Peru! – Scriitor irlandez de limba engleză, autorul volumului de nuvele „Oameni din Dublin”, 1914 (James; 1882–1941) – Nikos Kazantzakis. 10) Afluent al râului Siret – Mată. 11) Investire a unei sume de bani într-o afacere cu scopul de a obține un câștig – Rocă vulcanică. 12) Verde în deșert – Prozator, eseist, istoric al religiilor, creatorul unei proze fantastice și mitice precum: „La țigănci și alte povestiri”, 1969; „Nuvele”, 1963; „Pe strada Mântuleasa”, 1968; „În curte la Dionis”, 1977 (Mircea; 1907–1986). 13) Poet, prozator, dramaturg și publicist român, personalitate marcantă a liricii universale, de la care ne-a rămas și schița psihologică despre adolescență „La aniversară” și „Sărmanul Dionis”, prima nuvelă fantastică-filosofică din literatura română (Mihai; 1850–1889) – Prozator român care a debutat cu schița „Un sentiment” în revista „Gazeta literară” în anul 1964, și cu volumul de proză scurtă „Povestiri din provincie”, 1967 (Virgiliu).

Dicționar: UABU, NIU, SNI, IMNE, ABO, BCGA, ACA, DAS, ODAB.

„Rebus”, nr. 11 (1012), noiembrie 2006

De ce a trebuit să plece dintre noi?

*Prof. Teodora CARIGOIU
(fost director coord. Școala Dobrosloveni)*

Cu Ilie am fost consăteni. Ne-am născut în același sat, Frăsinetul de Pădure, comuna Dobrosloveni, și am fost colegi în școala primară, el fiind cu doi ani mai mic ca mine. Era un copil blând și liniștit. Ca și mine, Ilie a făcut gimnaziul în orașul Caracal; în comuna noastră acesta putea fi urmat doar la Școala Reșca, departe de satul nostru cu 7 km. Ne întâlneam deseori în gara din sat, unde veneam pentru a lua trenul spre Caracal. Părinții noștri (tații) lucrau la CFR și erau prieteni.

Îl vedeam pe Ilie, permanent cu ziarul în mână, citind până la apariția trenului. Tatăl meu, care mă însoțea deseori la tren, îl îndrăgea mult și împreună comentau știrile din ziar. Îl auzeam întotdeauna pe tata: „Iliuță, ce mai e nou prin ziar?”. Deși era timid, comenta cu curaj ceea ce citise și-și spunea punctul lui de vedere, cu același curaj.

Timpul a trecut; și eu și el am terminat gimnaziul, liceul, și ani buni nu ne-am mai întâlnit. Fiecare și-a urmat drumul în viață, definitivarea studiilor, viața personală pe care și-a făurit-o.

În anul 1978 ne-am reîntâlnit în calitate de colegi la aceeași școală din comuna natală, Dobrosloveni. Au fost 12 ani de colaborare foarte bună, și eu și el fiind, pe rând, directori la această școală. Îl consideram ca pe un frate, mă considera ca pe o soră. Ne potriveam mult în ideile noastre, concepțiile noastre, nu numai despre munca în școală, dar și în ideile despre viață, în general. Ne ajutam reciproc, ne criticam reciproc.

Ilie era un bun profesionist în meseria de dascăl. Ura superficialitatea și tot ce făcea era de cea mai bună calitate. Nu-l interesa cât timp pierde pentru a realiza ceea ce își propunea. Făcea totul cu pasiune și dăruire totală. Acorda aceeași atenție și activităților extrașcolare. Copiii îl iubeau și erau mereu pe lângă el. Realiza lecții și alte activități de succes, în comisii și cercuri pedagogice. Era apreciat de colectivul de cadre didactice din școală, dar și de către inspectorii școlari, care ne vizitau școala. Își iubea meseria din tot sufletul. Se supăra rău când era împiedicat, din diverse motive, să și-o practice așa

cum dorea. În 1990 ne-am despărțit. Eu m-am transferat la Școala Reșca, iar el la Liceul Ioniță Asan din Caracal. Ne întâlneau însă, deseori, ocazie cu care îmi povestea toată activitatea lui, atât din școală, cât și din afara școlii. Era foarte mulțumit și satisfăcut de ceea ce făcea. Mă bucuram alături de el de toate aceste succese.

Dar... de ce a trebuit să plece dintre noi? Nici acum nu pot să cred că nu mai este. N-am putut fi la înmormântarea lui. Poate că este mai bine, pentru că mi-l voi aminti permanent așa cum era el în viață.

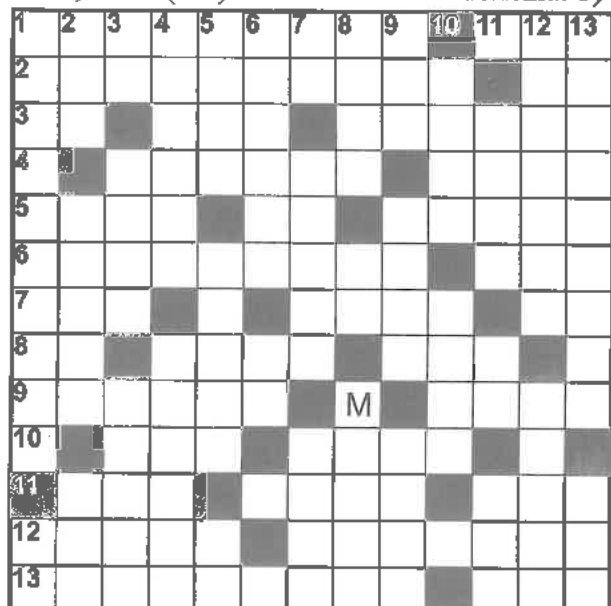
Ilie, nu te voi uita niciodată și mă bucur că soția ta mi-a oferit ocazia să scriu despre tine.

Dumnezeu să te odihnească în pace!

Mică enciclopedie literară

Critici și istorici literari

ORIZONTAL: 1) Critic și istoric literar, poet, prozator, eseist și publicist, autorul unor studii fundamentale despre marii scriitori români („Viața lui Mihai Eminescu, 1932; „Opera lui Mihai Eminescu“, 1934–1936; „Ion Creangă. Viața și opera“, 1964), precum și al monumentalei „Istории a literaturii române de la origini până în prezent“, 1941 (G.; 1899–1965) – Siglă pentru „Piața Comună Arabă“. 2) Critic, istoric literar, eseist și romancier român, animator al revistei și cenacului „Viața românească“ (1906–1933), doctrinar al poporanismului literar (până în 1916) și teoretician al specificului național, care a publicat volumul „Spiritul critic în cultura românească“, 1909 (Garabet; 1871–1936) – Cuprinsul unui ziar! 3) Oana Anghel – Inediți – Critic, istoric literar și eseist român, fondator și director al revistei „Caiete critice“, autor al studiului critic „Scriitori români de azi“, patru volume, 1974–1989, al monografiilor „Eugen Lovinescu“, „Mircea Eliade“ ș.a., academician din 1991, vicepreședinte și președinte al Academiei Române (Eugen). 4) Istoric literar și stilistician din opera căruia amintim „Analize literare și stilistice“ (1967), „O istorie a literaturii române“ în trei volume, 1971, 1972, 1987 (Ion) – Localitate în Indonezia. 5) Suman scurt (reg.) – Afirmatie –

Mărgean. 6) Critic, istoric literar și prozator român, fondator și mentor al revistei și cenacului „Sburătorul“ (1919), sprijinind afirmarea poeziei moderniste și a romanului citadin de analiză: „Critice“ (1909–1910); „Istoria literaturii române contemporane“ I–VI, 1916–1929; „Istoria civilizației române moderne, I–III, 1924–1925 (Eugen; 1881–1943) – Scriitor și critic român contemporan din opera căruia amintim monografiile „N.D. Cocea“ (1966), „George Topîrceanu“ (1969), „Alexandru Vlahuță“ (1976) ș.a., antologia „Satira în literatura română“,

1973 (Virgiliu). 7) Epocă – Publicist și om politic, junimist, cronicar literar și dramatic (Petre P.; 1837-1919) – În husă! 8) Sorin Georgescu – Critic și istoric literar, autorul monografiei „Gândirea și gândirismul“ (1975), al sintezei „Început de secol“ (1879) și al „Istoriei literaturii române 1900-1918“, I, II, 1964–1965 (Dumitru) – Critic literar român stabilit în Australia (1951), de la care ne-au rămas cronici și eseuri, medalioane literare (Lucian). 9) Lingvist român, autorul lucrării „Istoria limbii române literare“ (Boris; 1919–1987) – Istoric și critic literar român, semnatarul monografiilor „Garabet Ibrăileanu“, 1967, „Costache Negruzzi“, 1966, al sintezelor „Literatura română veche“, 1961, „Literatura română premodernă“, 1964, „Istoria literaturii române de la început până azi“, 1981 ș.a. (Alexandru; 1917–1993). 10) Dușmănie – Estetician, critic și istoric literar român, autorul unor studii teoretice: „Conceptul de artă populară“, 1939; „Gândirea românească în estetică“, 1943 (Alexandru; 1905–1979). 11) Măsuri agrare – Măiestrie – Uium (înv.). 12) Estetician, filosof al culturii, critic, istoric literar și stilistician din opera căruia amintim, între altele, „Arta prozatorilor români“, 1941; „Istoria literaturii române moderne“, în colaborare, 1944; „Studii de literatură universală și comparată“, 1982 (Tudor; 1897-1964) – Scriitor francez de origine română, teoretician al avangardei deceniului șase, unul dintre marii creatori ai antiteatrului și teatrului absurd: „Cântărețea cheală“, „Lecția“, „Scaunele“, „Rinocerii“, „Regele moare“ (Eugen; 1909–1994). 13) Critic, teoretician literar și om politic român, mentorul spiritual al „Junimii“, întemeietorul criticii estetice, punând în valoare cele mai reprezentative figuri ale literaturii române: Alecsandri, Eminescu, Caragiale (Titu; 1840–1917) – Metal prețios.

VERTICAL: 1) Critic și istoric literar român, editor și comentator al lui I.L. Caragiale: „Viața lui I.L. Caragiale“, 1940; „Caragialiana“, 1974 (Șerban; 1902–1988) – Vasile Mănuceanu. 2) Dimie – Istoric și critic literar, scriitor, publicist și om politic român, evocator și portretist în „Oameni cari au fost“, 1911; „Istoria literaturii românești în secolul al XVIII-lea, 1688–1821“, 1901 ș.a. (Nicolae, 1871–1940) – Aceea (pop.). 3) Perle! – Echipă de fotbal din Roșiorii de Vede (od.) – A zornăi. 4) Critic, istoric literar, filosof și eseist român, autorul unor studii interdisciplinare situate la intersecția filosofiei cu literatura: „Dostoievski – tragedia subteranei“, 1968; „Romanul unei drame – Tolstoi“ (Ion) – Critic, istoric și teoretician literar român, semnatarul unor monografii literare: „Viața lui Alexandru Macedonski“, 1966; „Opera lui Alexandru Macedonski“, 1967 sau al unui „Dicționar de idei literare“, 1973 ș.a. (Adrian). 5) Râu în Rusia – Filosof și eseist român, mentor spiritual al așa-numitei „Școli de la Păltiniș“, de la care ne-a rămas „Jurnalul filosofic“, 1944 (Constantin; 1909–1987) – Peru! 6) Critic și istoric literar român, autorul studiului comparatist „Influența franceză asupra spiritului public în România“, 1898 (Pompiliu; 1869–1914) – Cucu! 7) Case! – Poet, critic și istoric literar, autorul volumului „Istoria literaturii românești contemporane“, 1934 (Ion Mihai; 1890–1971) – Comună în Bohemia Centrală. 8) Limbă vorbită în Tanzania – Termen de comparație – Mănăstire mică. 9) A împreuna – Arcuit – Critic literar și poet care s-a afirmat prin cercetarea domeniilor insolite ori insuficient cunoscute: „Traian Demetrescu“, 1956; „Reviste românești de poezie“, 1972 ș.a. (Emil). 10) Orașel în China – Critic literar, eseist și prozator, autorul „Dicționarului de literatură română contemporană“ (Marian). 11) Brațe secate ale unei ape (reg.) – Are 24 de ore – Intrare. 12) Istoric literar român, semnatarul lucrării „Istoria literaturii române vechi“, 1947 (Ștefan C.;

1883–1950) – Critic literar român stabilit în Franța, autorul monografiei „Liviu Rebreanu” (1967) și al eseului „Critica, formă de viață”, 1976 (Lucian). 13) Cel mai important critic literar român din perioada postbelică, directorul revistei „România literară” din 1990, dintre ale cărui volume reținem: „Contradicția lui Maiorescu”, 1970; „Arca lui Noe”, 1980–1982; „Istoria critică a literaturii române” (Nicolae) – Arbust spinos, cu fructe negre.

Dicționar: ACM, BABO, UIOȘ, UIM, ROVA, NIOT, DRIS, CASU, UMBO, IARE.

„Rebus”, nr. 4 (1029), aprilie 2008

Cu ce rămâi după moartea cuiva?

avocat Florea Ivan CIOBANU

În primul rând, în solemna tristețe rămâne Amintirea care, conform „datului uman”, trăiește până când următoarea moarte o cedează „ad intestat” (fără testament), celor care urmează. Amintirea este deci nemuritoare pentru deținător.

Cum să-l uiți pe Ilie Corcoveanu care, în modestia și discreția lui, nu a supărat pe nimeni, nu s-a lăudat și nu a lăsat pe nimeni să-l laude, deși o merita. La fizicul său – peste 2 m înălțime și 120 kg – îmbujorat și vital, se insinua o inteligență fecundă care te obliga să mai consumi împreună cu el, încă un rând de votcă...

În urmă cu ani, după un concurs național de rebus, organizat de prof. Ilie Corcoveanu, la Caracal, un campion rebusist – Toma Michinici – fost coleg de facultate, îl caracteriza pe Ilie oltenesc: *Bă, moroșanu ăsta este un Urias la propriu și la figurat, trebuie neapărat prețuit!*

În ce mă privește, l-am prețuit întotdeauna, iar după moarte, îl pomenesc cu smerita rugăciune: *Să-i fie țărâna ușoară!*

Mică enciclopedie literară

Povestirea

ORIZONTAL: 1) Scriitor renescentist italian, întemeietorul prozei artistice din țara sa, care, în capodopera „Decameronul”, culegere de 100 de nuvele, în cadrul unei povestiri după modelul cunoscut al celor „O mie și una de nopți”, a grupat nuvele cu o foarte largă arie tematică (Giovanni; 1313–1375) – Deschizătură într-un zid. (reg.). 2) Lichid vital – Prozator român a cărui operă cuprinde nuvele și povestiri reunite în volumele: „Clopotele din Mănăstirea Neamțu” (1916), „De la noi, la Cladova” (1924), „Caligraful Terții” (1929) ș.a. (Gala; 1879–1961). 3) Miazănoapte – Scriitor român care a debutat editorial cu volumul de povestiri: „Din taina sufletului”, 1919 (Nicolae; 1903–1933) – Petre Dulfu. 4) Deteriorare – Paul Enescu – Cupă! 5) Localitate în Polonia – Scriitor și critic literar american, personalitate proeminentă a liricii universale, promotor al literaturii fantastice în volumele de proză: „Povestiri grotești și fantastice”, (1840), „Povestiri” (1845) ș.a. (Edgar Allan; 1809–1849) – Prozator român care a lăsat o operă bogată, cu subiecte inspirate mai ales din mediul rural în scrieri ca: „Drum și popas” (1904), „În urma plugului” (1905), conținând povestiri și nuvele (Constantin... -Aldea; 1879–1927). 6) Zeița războiului, în mitologia elenă – Mare clasic al literaturii

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												
13												

române, autorul povestirilor „Moș Ion Roată și Unirea” și „Moș Ion Roată și Cuza Vodă” (Ion; 1837 sau 1839–1889). 7) Prestigios scriitor autohton de la care ne-a rămas volumul de povestiri „Darie” (Zaharia; 1902–1974) – Sorin Dragomir – Abreviație medicală pentru „Hormonul gonadotrop corionic uman”. 8) Prozator și dramaturg român, semnatarul volumelor de povestiri „Nopti dobrogene”, „Sângele și apa”, „Viitorul al doilea” (Corneliu) – Dispozitive de blocare a lanțului ancorei. 9) Sursă de lapte – Horia Ivanovici – Scriitor român, „un ironist cu o remarcabilă capacitate de invenție verbală” (Eugen Simion), semnatarul volumului de schițe și povestiri „Poarta” (Nicolae; 1936–1987). 10) Siglă pentru „American Association of Engineers” – Zăpadă – Vene! 11) Prozator român a cărui creație nuvelistică asociază observația socio-morală cu dimensiunea fantastică și magică: „Fefelega”, „Ceasul rău” ș.a. (Ion; 1882–1963). 12) Portochelari – Prozator român care a debutat cu o povestire în revista „Iașul nou” (Costache) – Constructor al arcei. 13) Prozator și eseist, istoric al religiilor, creatorul unei proze fantastice și mitice precum: „La țișcani și alte povestiri” (1969), „Nuvele” (1963), „Pe strada Mântuleasa” (1968), „În curte la Dionis”, 1977 (Mircea; 1907–1986) – Prozator român care a debutat editorial cu volumul de povestiri „Capul Bunei Speranțe” (1963) urmat de „De ce zboară vulturul”, 1966 (Augustin).

VERTICAL: 1) Scriitor român, creatorul unor nuvele și povestiri de atmosferă evocând o umanitate proiectată pe un fundal arhetipal în volumul „Jarna bărbatilor” (Ștefan; 1929–1998) – Fire de cusut. 2) Oponent – Scriitor rus, unul dintre creatorii prozei realiste, care în cea dintâi creație a sa intitulată „Serile în cătunul de lângă Dikanka” (1831–1832) evocă pe un fundal de legendă satul și peisajul ucrainean (Nicolaei Vasilievici; 1809–1852). 3) Clasic al literaturii române, dramaturg și prozator, de la care ne-au rămas capodopere „Kir Ianulea”, „Calul dracului”, „La Hanul lui Mânjoală”, „La conac” (Ion Luca; 1852–1912) – În acest loc (pop.). 4) Doctor în drept! – Care exercită în mod real o funcție. 5) Adrian Grigore – Emilia Popescu – Cucu! – Munți în Turcia. 6) Aproximativ – Localitate în Panama – Poet, prozator și eseist german, personalitate remarcabilă a liricii universale, autorul volumului „Germania. O poveste de iarnă” (Heinrich; 1797–1856). 7) Navă cu pânze – Nota șapte la muzică – Petece! 8) Una dintre nimfele din cortegiul zeiței Diana – Orient – Izomer geometric al vitaminei A și al retinienului din ochiul unor crustacee. 9) Siglă pentru „Organisation de Cooperation Commerciale” – Scriitor român a cărui operă, însumând peste 100

de titluri, este o grandioasă monografie epico-lirică a poporului român. A debutat editorial în anul 1904 cu patru volume: „Povestiri“, „Șoimii“, „Dureri înăbușite“ și „Crâșma lui Moș Precu“ (Mihail; 1880–1961). 10) Prozator român care a debutat cu volumul de schițe și povestiri „Mazareea“ (Marius) – Imn antic, cântat pe mai multe voci și cu acompaniament de flaut. 11) Mioare – Scriitor român, autorul prozelor „Oaspeții bătrânului Catul“, „Moștenitorul“, „Dealul viilor“ etc. (Petre) – Numărul portarului. 12) Prozator român care a debutat cu volumul de povestiri „Călătorie cu bucluc“ (Simion) – Get – Epocă istorică – Opere! 13) Prozator român, semnatar al volumului de povestiri „Iutlanda posibilă“ (Vasile) – Poet și prozator român care ne-a lăsat o serie de povestiri în care dă dovadă de inventivitate în imaginarea intrigii și o îndemânare de narator (Grigore H.; 1843–1897).

Dicționar: OPA, LAG, ENIO, HCG, STOPE, ABAD, OCU, IALE, NEOB, PEAN.

„Rebus“, nr. 8 (1009), august 2006

Trăiește prin noi, este în fiecare dintre noi...

*Prof. Ionela DUMITRU,
Colegiul Național „Ioniță Asan“, Caracal*

Ca adolescenți, în căutare de sine, am regăsit în Domnul Diriginte Ilie Corcoveanu, reperele morale de care aveam nevoie.

Cu zâmbetul cordial, cu toleranță și totuși exigență, ne-a trimis echilibrul său sufletească; cu răbdare aplecat asupra noastră ne-a educat, ne-a insuflat respectul față de valorile românești, iar personajele literare prindeau viață prin căldura sufletului său. Corect și echilibrat, ne-a format demnitatea, ne-a stărnit ambiția de a reuși în viață, ne-a cultivat încrederea în propriile forțe, chiar dacă noi eram temători și rătăceam în vise, ne-a dăruit onestitatea, respectul de sine. A fost cel care ne-a inițiat cu meticulozitatea și căldura sufletească a unui părinte în taina cuvintelor încrucișate.

Toate acestea sunt în noi, cu noi, în sufletele noastre, în adulții de astăzi, și astfel nu-ți poți lua adio de la un om pe care îl ai în suflet, căci trăiește prin noi, este în fiecare dintre noi.

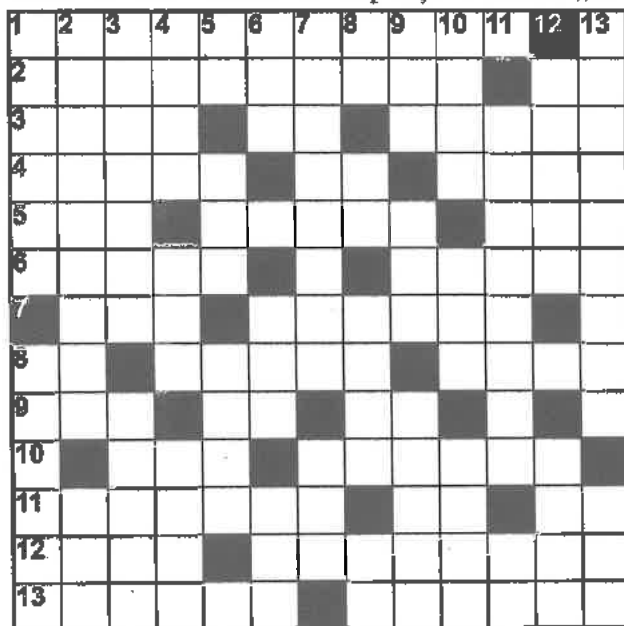

Adresez recunoștință, sentimente de mulțumire, respect în numele generației de elevi, din promoția 1991–1995.

Împreună cu profesorii: Tanța Negroiu, Florina Diaconescu, Iliuță Niculescu și dr. Rodica Păun

Drama

ORIZONTAL: 1) Prozator, dramaturg, ziarist, orator și om politic român, creatorul trilogiei Moldovei („Apus de soare“, 1909, „Viforul“, „Luceafărul“, 1910), înscriindu-se în strălucita tradiție a dramei istorice clasice, reprezentate de V. Alecsandri și B.P. Hasdeu (Barbu Ștefănescu; 1858–1918). 2) Poet, prozator și dramaturg român care domină etapa pașoptistă a literaturii noastre, de la care ne-a rămas drama cu subiect din istoria națională „Despot-Vodă“, 1879, și două piese de inspirație antică: „Fântâna Blanduziei“, 1884, „Ovidiu“, 1885 (Vasile; 1818 sau 1821–1890) – Costache Antoniu. 3) Joc de cărți (var.) – Young Dawes – Semn de orientare. 4) Personalitate marcantă a literaturii universale, scriitor norvegian care a inaugurat teatrul de idei („Hedda Gabler“, 1890; „Constructorul Solness“, 1892); autorul dramelor „Nora sau O casă de păpuși“, 1879; „Strigoii“, 1881 (Henrik; 1828–1906) – Nucleu de neon! – Personaj feminin din piesa „Nathan înțeleptul“ a scriitorului german G.E. Lessing. 5) Banii noștri – Galben-strălucitor – Terapia Ocupacional Galicia (siglă). 6) Scriitor german, autorul primului roman istoric german cu tendințe realiste: „Paznicul coroanei“ (Achim von; 1781–1831) – Transmit impulsuri în corp. 7) Australian Greenhouse Office (siglă) – Scriitor, gânditor și om de știință german, personalitate de prim rang a culturii universale, autorul unor drame exprimând revolta omului de geniu împotriva legilor sociale și ale divinității („Prometeu“), promotor al neumanismului și al unei etici și estetici clasice în dramele „Torquato Tasso“, „Egmond“ (Johann Wolfgang von; 1749–1832). 8) Secure! – Romancier și dramaturg francez, clasic al literaturii de anticipație științifică („De la Pământ la Lună“, 1865; „Copiii căpitanului Grant“, 1867–1868; „Ocolul Pământului în 80 de zile“, 1873 ș.a.), autor al dramei „Paie frântă“, 1850 (Jules; 1828–1905) – Localitate în Kazahstan. 9) Poet epic în Grecia antică – A exista – Nicolae Gane. 10) Frumoasa nepoată a lui Carol cel Mare – Scriitor român, creatorul unor drame de inspirație istorică: „Letopiseți“, 1914, comedii tragice

explorând zone obscure ale sufletului uman: „Patima roșie“, 1916; „Dezertorul“, 1919 (Mihail; 1885–1966). 11) Scriitor rus, una dintre marile personalități ale literaturii universale, autorul, între altele, al dramelor de analiză „Puterea întunericului“, 1887; „Cadavrul viu“, 1900 (Lev Nikolaevici; 1828–1910) – Luat la mijloc! – Horia Alexandru. 12) Versuri – Poet, dramaturg, estetician și istoric german, personalitate proeminentă a literaturii universale, creatorul unor drame romantice: „Intrigă și iubire“, „Hoții“, „Don Carlos“, trilogie:

„Wallenstein“, „Maria Stuart“, „Fecioara din Orleans“, „Wilhelm Tell“ (Friedrich von; 1759–1805). 13) Dramaturg și prozator român contemporan, autorul dramelor: „Urme pe zăpadă“, „A cincea lebedă“, „Cartea lui Ioviță“ ș.a. (Paul) – Scriitor, lingvist, filolog, folclorist și istoric român, creatorul dramei istorice în versuri „Răzvan și Vidra“, 1867, prima reușită a genului din literatura română (Bogdan Petriceicu; 1838–1907).

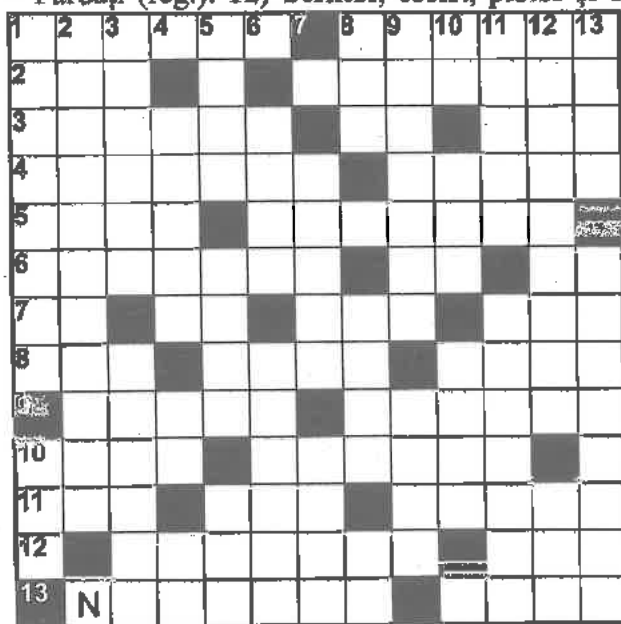
VERTICAL: 1) Dramaturg și om de teatru român care a introdus spiritul modern în arta scenică românească, drama istorică „Vlaicu-Vodă“, 1902, fiind un model al genului (Alexandru; 1862–1929) – Filosof, scriitor și critic literar francez, reprezentant al existențialismului și al fenomenologiei, autorul pieselor de teatru: „Cu ușile închise“, „Diavolul și bunul Dumnezeu“, „Cu mâinile murdare“ ș.a., Premiul Nobel pentru literatură (1964) pe care a refuzat să-l ridice (Jean Paul; 1905–1980). 2) Dezrobire – Siglă pentru „Oficiul Internațional al Viei și Vinului“. 3) Prozator și filosof german, unul dintre scriitorii reprezentativi ai literaturii universale, de la care ne-au rămas eseuri asupra principiilor dramei, înnoind construcția și tehnica dramatică: „Scriitori privind literatura cea nouă“, pe care le va ilustra în piesele sale: „Minna von Barnhelm“, „Emilia Galotti“, „Nathan înțeleptul“ (Gotthold Ephraim; 1729–1781) – Dealuri (reg.). 4) Diviziuni principale ale unei opere dramatice – Personaj biblic („Cartea lui...“), simbol al tăriei credinței în fața celor mai grele încercări – Pictor și grafician român (Iosif; 1881–1958). 5) Viorel Sălăjan – North American Motoring (siglă) – Judecător care făcea parte dintr-un tribunal penal instituit de Dracon la Atena. 6) Regizor de film, scenarist și compozitor indian, reprezentant al neorealismului indian, realizatorul unor comedii dramatice având ca teme predilecte statutul femeii, relațiile de familie, superstițiile („Lumea lui Apu“, „Lașul“, „Jucătorii de șah“), Premiul Oscar, 1991 (Satyajit; 1922–1992) – Cenușiu – Vechi popor din Italia Centrală. 7) Dramaturg american, autorul dramei istorice „Maria a Scoției“ și al unor piese cu problematică socială și politică (Maxwell; 1888–1951) – Eleganță. 8) Nelu Diaconu – Mioare – Mică insulă daneză – Horia Hinoaveanu. 9) Centro Ricerche Radar (siglă) – Produs lactat – Prozator și poet român, unul dintre cei mai prolifici autori în perimetrul literaturii pentru copii („Nuielușa de alun“, 1954; „Izvorul fermecat“, 1956; „Domnița de rouă“, 1969; „Pasărea de argint“, 1982), scenarii radiofonice și de film (Călin; 1915–1989). 10) Culme în Germania – Exclamație de regret – Poet român, autorul antologiei „Pasărea de sunet“ (1975), „Noaptea coridei“ (1976), traducător din Federico Garcia Lorca al volumului „Nuntă însângărată“ (Teodor; 1924–1983). 11) Scriitor și filosof român, promotor al romanului modern („Ultima noapte de dragoste, întâia de război“, 1930), dar și al dramei de idei („Jocul ielelor“, „Danton“, „Suflete tari“) (Camil; 1894–1957) – Lidia Dinescu. 12) Prozator și dramaturg rus, unul dintre reprezentanții de seamă ai teatrului universal modern, piesele sale „Pescărușul“ (1896), „Unchiul Vania“ (1897), „Trei surori“ (1901), „Livada cu vișini“ (1904) aducând viziuni noi în evoluția dramaturgiei universale (Anton Pavlovič; 1860–1904) – Localitate în Olanda. 13) Mare clasic al literaturii române, care a ridicat teatrul autohton la nivel european prin cunoscutele comedii dintre care amintim „O scrisoare pierdută“, 1884, dar și prin drama „Năpasta“, 1890 (Ion Luca; 1852–1912) – Asociația Română de Urologie (siglă).

Dicționar: VIST, REHA, ESIL, AIE, OIV, DALME, EFET, OSC, EENO, EIER, LHEE.

„Rebus“, nr. 4 (1017), aprilie 2007

Tragedia

ORIZONTAL: 1) Poet tragic elin, supranumit „părintele tragediei grecești” pentru că i-a adus modificări profunde introducând cel de-al doilea personaj și dialogul, scriind circa 90 de piese dintre care s-au păstrat integral numai șapte: „Suplicontele”, „Perșii”, „Cei șapte contra Tebei”, „Prometeu înălțuit”, „Agamemnon”, „Hecubă” și „Eumenidele” (c. 525–456 î.Hr.) – Poem de inspirație istorică al scriitorului italian Francesco Petrarca (1304–1374), având ca titlu numele unui continent. 2) Localitate în Nigeria – Scriitor englez de origine scoțiană, autorul tragediei „Tancred și Sigismunda” (James; 1700–1748). 3) Dramaturg francez, reprezentant al clasicismului, fondator al tragediei, alături de Pierre Corneille, de la care ne-au rămas piesele: „Andromaca”, „Britannicus”, „Ifigenia în Aulida”, „Esther”, „Athalia” ș.a. (Jean; 1639–1699) – Ciolan – Pentru. 4) Artă japoneză de aranjare a florilor – Ciung (var.). 5) Compozitor italian, autor al primei opere complete din istoria muzicii, „Euridice”, împreună cu Ottavio Rinuccini (Jacopo; 1561–1633) – Poet tragic elin care, împreună cu Eschil și Euripide, a pus bazele dramaturgiei clasice grecești, scriind 120 de piese dintre care ne-au parvenit numai șapte: „Antigona”, „Aiace”, „Electra”, „Oedip rege”, „Filoctet”, „Oedip la Colona”, „Trahănienele” (c. 495–c. 405 î.Hr.). 6) Triunghi cu două laturi egale – Lei! – Patru roman. 7) Dumitru Popescu – Bluze populare românești – Electronic Literature Organization (siglă) – Comună în Franța. 8) European Evaluation Society (siglă) – Filosof și muzician german – General și om politic român (Cristian; 1808–1884). 9) Vânturat – Scriitor francez, reprezentant al romantismului, autorul dramei „Lorenzaccio” (1834) inspirată din teatrul lui Shakespeare (Alfred de; 1810–1857). 10) Cutie de vot – Poet latin care a contribuit la răspândirea culturii elenistice la Roma, autorul tragediei „Sabinele” (Quintus; 239–169 î.Hr.). 11) Behehe (var.) – Localitate în Pakistan – Fardați (reg.). 12) Scriitor, eseist, pictor și cineast francez de la care ne-au

rămas tragediile „Antigona”, „Oedip rege” (1927) și drama „Părinții teribili”, 1938 (Jean; 1889–1963) – Aduce ploaia. 13) Scriitor latin, creatorul tragediilor „Romulus” și „Calul troian” (Cnaeus; c. 265–200 î.Hr.) – Poliția în Țara Românească și Moldova (od.).

VERTICAL: 1) Poet tragic grec, creator al dramaturgiei clasice, dintre cele 18 piese păstrate amintim: „Ifigenia în Aulis”, „Troienele”, „Hecuba”, „Medeea”, „Andromaca”, „Electra” (c. 480–406 î.Hr.) –

Personaj creat de scriitorul francez Alfred Jarry (1873–1907), devenit simbol al puterii egoiste și stupide. 2) Dramaturg și poet englez, personalitate covârșitoare a literaturii universale din toate timpurile, cel care a scris 37 de piese, între care tragediile: „Romeo și Julieta“, „Iuliu Cezar“, „Hamlet“, „Othello“, „Regele Lear“, „Macbeth“, „Antoni și Cleopatra“ (William; 1564–1616). 3) Om politic, orator, filosof și scriitor roman care se impune prin discursurile politice: „Catilinarele“, „Filipicele“, tratate de retorică și stil și o vastă corespondență considerată capodoperă a literaturii universale (Marcus Tullius; 106–43 î.Hr.) – Filosof și scriitor latin, autorul tragediilor „Troienele“, „Medeea“, „Fedra“, „Edip“ (Lucius Annaeus; c. 4 î.Hr.–65 d.Hr.). 4) Pasărea sfântă a egiptenilor (pl.) – Esență de brad! – Inimă de poet! 5) Piesă de Marin Sorescu (1936–1996), subintitulată „tragedie în patru acte“, publicată în revista „Luceafărul“ în 1968, având la origine cunoscutul mit biblic cu nume omonim – Masa de seară – Saramak Cultural Village (siglă). 6) Trei localități în Germania – Amabili. 7) Exclamație de durere – „Nou“, în toponimia flamandă. 8) Strigăt cu care începe plugușorul – Tulpina și ramurile unui arbore tăiat – Birlic. 9) Scriitor italian de la care ne-a rămas tragedia „Ajax“ (Ugo; 1778–1827) – „A vorbi în... cuiva“, expresie însemnând „a înțepa cu vorba“ (reg.). 10) Radu Mirică – Aici (pop.) – Limbă vorbită în Taiwan. 11) Căuș folosit pentru scoaterea apei din barcă (reg.) – Scriitor și filosof german, semnatarul tragediilor: „Minna von Barnhelm sau Norocul Soldatului“, „Emilia Galotti“, „Nathan Înteleptul“ (Gotthold Ephraim; 1729–1781). 12) Dramaturg francez, creator al tragediei clasice: „Cidul“, „Horațiu“, „Cinna“, „Medeea“, „Andromeda“ (Pierre; 1606–1684) – Punct culminant al acțiunii. 13) Lipsit de urechi – Filosof, istoric, prozator și dramaturg francez din a cărui operă amintim tragediile cu subiect istoric: „Oedip“, „Alzire“, „Moartea lui Cezar“, „Mahomet“ (François-Marie Arouet, zis; 1694–1778).

Dicționar: UHI, LLO, NAUE, SNI, UBU, ENSE, NIEU, UIBU, TSUO, ANOT.
„Rebus“, nr. 6 (1019), iunie 2007

Ne doare dorul

*Frații Gheorghe, Maria, Mihai și Mioara
Nepoții Grigore, Vali, Carmen, Cezar, Ioana, Cristi;
Cristina, Patrik, Claudia și tatăl, Ion Corcoveanu*

Fratele nostru, profesorul Ilie Corcoveanu a fost și va rămâne pentru familia noastră un om de aleasă omenie.

Fiind mai mic cu 12 ani ca mine, din copilărie nu mi-au rămas multe amintiri despre el, eu părăsind meleagurile natale când el avea 6-7 ani. După ce și-a terminat liceul, a venit la

mine în comuna Homoroade, județul Satu – Mare. Acolo a funcționat ca profesor suplinitor, unde a avut rezultate bune pe plan școlar. În anul școlar 1970-1971 a înființat, în satul Solduba, comuna Homoroade, cercul rebusist pentru elevi „Afirmarea”. Cu elevii a obținut numeroase premii; chiar o excursie la Paris, organizată de UNICEF, excursie la care a participat o elevă de la Școala generală Solduba.

S-a realizat și pe plan profesional, în 1972, absolvind

Cu tatăl și fratele Mihai

Institutul Pedagogic de trei ani din Baia Mare, Facultatea de Filologie. După ce a plecat din Homoroade la Caracal, a terminat în 1984, la Universitatea București, Facultatea de Limba și Literatura Română, specialitatea Română-Rusă. Cât a stat în Ardeal, a început să colaboreze cu ziarele din Satu-Mare, Baia Mare și din țară. Aici a început să se formeze ca om, apoi a continuat la Caracal să desfășoare o bogată și intensă activitate cultural-educativă, fiind corespondent, colaborator sau redactor la ziare și reviste de specialitate.

Îi plăcea să ia legătura cu foști elevi, cu foști colegi și prieteni, cu redacțiile ziarelor locale și cu cetățeni din comuna Homoroade, ori de câte ori venea la Satu-Mare, însoțit de tata. Prin conduita lui, prin exemplul de dăruire, s-a făcut stimat și iubit de toți cei care l-au cunoscut.

Nimic nu poate șterge dorul și durerea din sufletele noastre, acum,

Alături de surorile sale Mioara și Vergina

Alături de fratele Mihai, fiul Dragoș și prietenul Toma Slujitoru

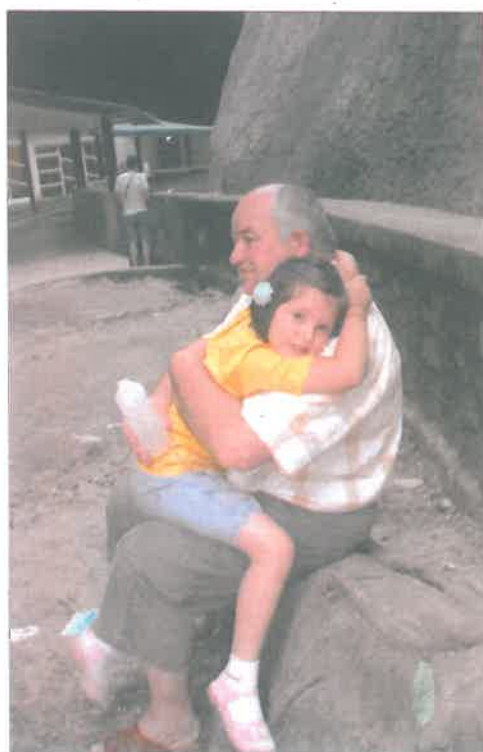
când se împlinește un an de când ne-a părăsit pentru totdeauna scumpul nostru frate, fiu și unchi. Chipul lui va dăinui veșnic în sufletele noastre. Cât vom trăi, vom aprinde o lumânare, vom pune pe mormântul lui o floare, vom plânge după el pentru că ne doare dorul și nu putem să-l stingem.

Îngerului meu păzitor

Nepoțica Amira Maria NAVAL

Dragostea dintre nepoți și bunicii lor este un lucru prețios – un schimb de daruri înainte ca tinerii să înceapă să înfrunte viața și cei, în vârstă să se refugieze în adăpostul lor.

Pe lumea asta există tot felul de bunici și bunicuțe, dar TATAIE ILIE al meu a fost unul special: înalt – ca un copac în care te cațeri, ca un vârf de munte pe care îl cucerești; gras – ca un ursuleț în mărime naturală, pe care îl săruți și îl îmbrățișezi; isteț – care știa tot ce era de știut; foarte liniștit și blând – care chema vrăbiuțele, în șoaptă, să-i stea pe degete; înțelept și iubitor...

Ai făcut parte din viața mea, de când mă știu – cu ochii tăi blânzi și iubitori, cu mâinile întinse să mă sprijini, să-mi arăți drumul și mereu gata să mă protejezi și să mă legeni până adorm.

Tataie drag, îți mulțumesc că m-ai lăsat să fac cum vreau eu acolo unde tu te pricepeai cel mai bine și că mi-ai îndreptat greșelile atât de discret încât am crezut că am reușit de una singură.

M-ai plimbat pe umerii tăi, te-am ținut strâns de mână, ți-am ascultat poveștile, am râs la glumele tale.

Prețuiesc toate lucrurile pe care le-am făcut împreună. O să-mi notez totul în jurnal și o să-mi lipesc și pozele. Așa încât să-mi pot aminti totul – și copiii mei să poată împărtăși puțin din bucuria pe care am cunoscut-o eu alături de tine și să fie mândri că au asemenea străbunic.

Împreună cu Ion Oncescu, Cristi Țârșăleanu și Dragoș

Un moment de skandenberg cu Dragoș

În mijlocul familiei, alături de Laura, Sergiu, Amira și soția

Spre Obârșia Lotrului

*La cununta civilă a
Alinei cu Leo*

*Pe malul
lacului Bălea*

CUPRINS

<i>Familia – Un C.V. pentru nemurire</i>	7
<i>Alina (ANGHEL) MARIN – „Povestind, nu avem acces la uitare“</i>	12
<i>Pimen IONESCU – A plecat în eternitate?</i>	18
<i>Florian PETRESCU – Nea Iliuță</i>	26
<i>Gheorghe ANGHEL – Îți mulțumesc, Professore!</i>	30
<i>Paul ARETZU – La plecarea lui Ilie Corcoveanu</i>	32
<i>Mariana DIDU – Bunătatea ca permanență</i>	34
<i>Aneta GHIȚĂ – Amintiri statornice despre profesorul meu</i>	36
<i>Nicolae CIOBANU – Un admirabil prieten</i>	37
<i>Georgeta NOJA TATOMIRESCU – Gânduri... pentru domnul Ilie Corcoveanu</i>	39
<i>Aurel POPESCU – În amintirea unui „Prieten drag“, în amintirea unui Om</i>	42
<i>Rafaela TRĂISTARU – În memoriam... ..</i>	47
<i>Dana BONDRESCU – Elogiu unui Dascăl</i>	48
<i>Violeta ȘERBAN – Rebusul vieții și al morții</i>	54
<i>Ionica DAN – Gânduri... ..</i>	55
<i>Dumitru BOTAR – Pentru prietenul plecat... ..</i>	56
<i>Mariana (Minoescu) CATRINA – Amintiri... ..</i>	58
<i>Mișu SLĂTCULESCU – Și animatorul avea un nume... ..</i>	62
<i>Alexandra ȘTEFAN – A existat cu adevărat – un OM</i>	65
<i>Nicolae-Dragoș CORCOVEANU – Pe cine oare ai supărat?</i>	68
<i>Nuși GROZA – Cuvinte de suflet... ..</i>	71
<i>Irina ONESCU – De undeva, ne auziți...? De undeva, ne vedeți...? Cine ne va mai sfătui...?</i>	75
<i>Alexandrina DINU – Omagiu, profesorului Ilie Corcoveanu</i>	76
<i>Bebica DEAC – Oameni care rămân amintiri</i>	77
<i>Claudia Mirela VANEA – Lacrimi în primăvară... ..</i>	78
<i>Elena SÎRBU – Ne vom aminti mereu și mereu</i>	82
<i>Tanța NEGROIU-DRĂGHICI – Despre omul datoriei... Ilie Corcoveanu</i>	84
<i>Gigi DONCIU – Un plos omagiu la o tristă aniversare</i>	86
<i>Alexandra și Arcadie NAVAL – Gânduri... Amintiri... ..</i>	92
<i>Patricia MARIN – Amintiri cu și despre Domnul Diriginte</i>	94
<i>Nicolae DUMITRESCU – O floare, un suspin, o lacrimă... ..</i>	98
<i>Teodora CARIGOIU – De ce a trebuit să plece dintre noi?</i>	100
<i>Florea Ivan CIOBANU – Cu ce rămân după moartea cui?</i>	103
<i>Ionela DUMITRU – Trăiește prin noi, este în fiecare dintre noi... ..</i>	105
<i>Frații Gheorghe, Maria, Mihai și Mioara; Nepoții Grigore, Vali, Carmen, Cezar, Ioana, Cristi; Cristina, Patric, Claudia și tatăl, Ion Corcoveanu – Ne doare dorul</i>	110
<i>Amira Maria NAVAL – Îngerului meu păzitor</i>	112

Bun de tipar: martie 2010. Apărut: 2010.

Editura de Sud, 2010

Str. Câmpia Islaz, nr. 97A Craiova

Tipărit la Tipografia de Sud, str. Câmpia Islaz, nr. 97A

Tel/fax: 0251/ 0251/413100, e-mail: tds@gds.ro

Prin această carte, am dorit să
lăsăm urme în sufletele
pregătite să le poarte amprenta
peste timp, pentru că doar ele,
cuvintele, sunt lacrimile celor
ce ar fi voit așa de mult să
plângă și n-au putut.

Sofia

ISBN: 978-973-8395-20-6